

Torsdag den 16. maj 2013 (D)

1

97. møde

Torsdag den 16. maj 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 27 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren om retssikkerhed ved sager om socialt bedrageri.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 07.02.2013. Forhandling

14.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 70 af Finn Sørensen (EL).

Forslag til vedtagelse nr. V 71 af Hans Andersen (V), Maja Panduro (S), Karin Nødgaard (DF), Liv Holm Andersen (RV), Anne Baastrup (SF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning

25.04.2013. 2. behandling 07.05.2013. Tillægsbetænkning

14.05.2013).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning

16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Tillægsbetænkning

30.04.2013).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning

16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. (Omtrykt). 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister. (Indførelse af iværksætterselskaber, nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital, afskaffelse af muligheden for at stifte nye selskaber med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 13.05.2013 til 3. behandling af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed. (Revisorers uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 02.05.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. (Mere effektivt klagesystem på udbudsområdet og præcisering af retsvirkningerne af at anvende indkøbscentralers rammeaftaler).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m.v. (Nedbringelse af fondens egenkapital til dækning af omkostninger til bortskaffelse af sprængstof ved Vágar Lufthavn). Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 17.04.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 07.05.2013).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om TV 2/DANMARK A/S. (Ændrede must carry-regler, DR's adgang til sponsorer, de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder, afskaffelse af radiolicensen, genindførelse af forbud mod produktplacering og ophævelse af finansministerens myndighed til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S m.v. som led i gennemførelse af mediaaftale for 2012-2014). Af kulturministeren (Marianne Jelved). (Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af miljømålsloven. (Forenkling af planprocessen for Natura 2000-planer og styrkelse af interessentinddragelse m.v.). Af miljøministeren (Ida Auken). (Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 11.04.2013. Betænkning 08.05.2013).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af stillerlister i forbindelse med kommunale og regionale valg. Af Morten Marinus (DF) m.fl. (Fremsættelse 12.03.2013).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om SU for studerende med handicap og kroniske sygdomme. Af Stine Brix (EL) m. fl. (Fremsættelse 02.04.2013).

16) Forhandling om redegørelse nr. R 10:

Energipolitisk redegørelse 2013. (Anmeldelse 24.04.2013. Meddelelse om forhandling 24.04.2013. Redegørelse givet 24.04.2013).

17) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om fremtidige energipolitiske initiativer. Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF). (Anmeldelse 25.04.2013. Fremme 30.04.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Claus Hjort Frederiksen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF):

Forespørgsel (hasteforespørgsel) nr. F 44 (Vil ministeren vedrørende forløbet af Camilla Vest-sagen redegøre for,
1) om der har været kommunikation mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København i forbindelse med ønsket fra forsvaret for Camilla Vest om at se afgørelsen i Kinnocksagen,
2) om der mellem de to myndigheder var enighed om, at dette ikke kunne komme på tale, samt begrundelsen herfor,
3) om det er i overensstemmelse med SKATs retssikkerhedspolitik at træffe beslutning om en praksisændring uden at offentliggøre den, og endelig
4) hvordan ministeren og hans forgængere konkret har varetaget den tilsynsforpligtelse, ministeren har med SKATs arbejde i denne sag?).

Steen Gade (SF), Jakob Ellemann-Jensen (V), Jens Joel (S), Lone Loklindt (RV) og Lene Espersen (KF):

Forespørgsel nr. F 45 (Hvordan og på hvilke områder vil regeringen prioritere en forstærket dansk indsats på det internationale handelspolitiske område?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af hjemmesiden folketings-tidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 27 [afstemning]:
Forespørgsel til social- og integrationsministeren om retssikkerhed ved sager om socialt bedrageri.**

Af Finn Sørensen (EL) m.fl. (Anmeldelse 05.02.2013. Fremme 07.02.2013. Forhandling 14.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 70 af Finn Sørensen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 71 af Hans Andersen (V), Maja Panduro (S), Karin Nødgaard (DF), Liv Holm Andersen (RV), Anne Bastrup (SF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 71 af Hans Andersen (V), Maja Panduro (S), Karin Nødgaard (DF), Liv Holm Andersen (RV), Anne Bastrup (SF), Thyra Frank (LA) og Benedikte Kiær (KF). Der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 7 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 71 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 70 af Finn Sørensen (EL) bortfaldet.

Forespørgslen er afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 25.04.2013. 2. behandling 07.05.2013. Tillægsbetænkning 14.05.2013).

Kl. 10:02

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Dermed er forhandlingen om ændringsforslaget slut, og vi går til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL, SF og LA)?

Det er vedtaget.

Kl. 10:03

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 60 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 47 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Tillægsbetænkning 30.04.2013).

Kl. 10:03

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013).

Kl. 10:04

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der vil udtale sig?

Det vil hr. Rasmus Prehn for Socialdemokraterne [for mundtlig indstilling] . Værsgo.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Lovforslag L 138 blev sammen med lovforslag L 137, som vi har vedtaget ved tredje behandling, henvist til fornyet udvalgsbehandling. Den fornyede udvalgsbehandling vedrørte udelukkende L 137,

så jeg kan forstå, at det er vigtigt for salen lige at få understreget, at udvalget altså indstiller lovforslaget her, L 138, til vedtagelse uændret.

Kl. 10:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Er der andre, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Dermed er lovforslaget vedtaget, og det vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. (Omtrykt). 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:06

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen afsluttes.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Dermed er lovforslaget vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister. (Indførelse af iværksætterselskaber, nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital, afskaffelse af muligheden for at stifte nye selskaber med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:07

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen afsluttes.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Dermed er lovforslaget vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 13.05.2013 til 3. behandling af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)).

Kl. 10:08

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og forhandlingen om ændringsforslaget er dermed sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:08 For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen) som vedtaget.

Det er vedtaget.

Dermed er lovforslaget vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:08

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed. (Revisorers uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 10:10

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen afsluttes.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Dermed er lovforslaget vedtaget, og det vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er en, der ønsker at udtale sig, og det er Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre, værsgo.

Kollegaerne vil have bemærket, at A'et er slukket – det er bare til almindelig forbrugeroplysning.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når jeg tager ordet her til andenbehandlingen, er det for at sige, at vi i Venstre er meget ærgerlige over, at ministeren har været så modvil- lig i forhold til ikke at ville samarbejde om at prøve at lave lovfor- slaget på en anden måde, så det ikke rammer de landøkonomiske foreninger. De landøkonomiske foreninger sørger nemlig for, at me- re end 30.000 landmænd modtager en faglig og højt specialiseret re- vision til gavn for deres bedrifter, til gavn for beskæftigelsen og til gavn for dansk eksport. I Venstre ærgrer vi os derfor meget over, at lovforslaget afvikler særbestemmelsen i revisorlovens § 17. For det første vil landmændene miste muligheden for at modtage en effektiv og helhedsorienteret rådgivning; for det andet vil det være vanskeligt for landmændene at finde andre revisorkontorer, som besidder et til- svarende kendskab til landbruget; og for det tredje kan man frygte, at den store mængde viden og fakta og data, som udvikles i økonomi- rådgivningen, vil gå tabt.

I Venstre mener vi, at det ville kunne lade sig gøre at lave en æn- dring. Det vil nu komme til at give sig udslag i en markant forringel- se af den tværfaglige, helhedsorienterede rådgivning i landbrugsom- rådet, og det går jo imod intentionen med selve lovforslaget. Hele formålet er jo netop, at vi styrker kvaliteten i revisionen i Danmark, og det gør vi selvfølgelig også, ved at vi forbedrer revisoruddannel- sen. Men vi gør det ikke, ved at vi udfordrer de rådgivningscentre, som besidder et indgående kendskab til netop det område, de revider. Derfor beklager vi, at Erhvervs- og Vækstministeriet ikke har rettet henvendelse til Europa-Kommissionen om mulighed for at op- retholde særbestemmelsen i revisorlovens § 17. Når begrundelsen for at afvikle særbestemmelsen findes i EU, er det vel nærliggende, at man kontakter dem som det første. De landbrugsøkonomiske fore- ningler leverer nemlig et rigtig godt arbejde. Kvalitetskontrollen har ikke påvist væsentlige mangler i rådgivningstjenesten, og den dan- ske særordning har inspireret landbrugsområder i mange lande om- kring os.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 01.03.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 02.05.2013. 2. behandling 07.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:09

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen afsluttes.

I Venstre erkender vi, at det ifølge Erhvervs- og Vækstministeriet ikke er muligt at udvide særbestemmelsen til at omfatte statsautoriserede revisorer inden for EU-rettens rammer. Når det er blevet sagt, vil jeg altså gerne slå fast, at Venstre bakker op om det grundlæggende i formålet med lovforslaget. En række begivenheder i den finansielle sektor, senest med krakket hos Tønder Bank, har jo vist, at vi har behov for at styrke revisoruddannelsen. Det er helt afgørende, at vi styrker befolkningens tillid til den finansielle sektor, og her er lovforslaget et vigtigt skridt i den rigtige retning.

På den baggrund ender det altså med, at Venstre støtter det samlede lovforslag, men vi havde gerne set, at ministeren havde gjort en større indsats for at værne om de landøkonomiske foreninger.

Kl. 10:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Derfor er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:13

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. (Mere effektivt klagesystem på udbudsområdet og præcisering af retsvirkningerne af at anvende indkøbscentralers rammeaftaler).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 02.05.2013).

Kl. 10:13

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning

Kl. 10:14

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m.v. (Nedbringelse af fondens egenkapital til dækning af omkostninger til bortskaffelse af sprængstof ved Vágar Lufthavn).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 17.04.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:14

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om TV 2/DANMARK A/S. (Ændrede must carry-regler, DR's adgang til sponsorering, de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder, afskaffelse af radiolicensen, genindførelse af forbud mod produktplacering og ophævelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S m.v. som led i gennemførelse af medieaftale for 2012-2014).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 15.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

Kl. 10:14

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:15

Afstemning

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal, nemlig udvalget med undtagelse af LA?

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 og 3, tiltrådt af udvalget?

De er også vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af miljømålsloven. (Forenkling af planprocessen for Natura 2000-planer og styrkelse af interesse-tinddragelse m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 11.04.2013. Betænkning 08.05.2013).

Kl. 10:15

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af stillerlister i forbindelse med kommunale og regionale valg.

Af Morten Marinus (DF) m.fl.

(Fremsættelse 12.03.2013).

Kl. 10:15

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er økonomi- og indenrigsministeren, værsgo.

Kl. 10:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak for det, formand. Formålet med beslutningsforslaget i dag fra Dansk Folkeparti er at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag om, at kravet om stillerlister afskaffes for kandidatlistor, der allerede er repræsenteret i en kommunalbestyrelse eller et regionsråd. Umiddelbart kunne det godt se ud, som om der er fordele forbundet med forslaget. Det vil medføre en administrativ lettelse for de kandidatlistor, der allerede er valgt ind i kommunalbestyrelsen eller regi-

onsrådet, for efter forslaget vil de lister ikke længere skulle indhente underskrifter fra stillere, når de ved det efterfølgende valg genopstiller under samme navn. Det vil dermed kun være nye kandidatlistor, der skal ud at samle underskrifter.

Også for de enkelte valgbestyrelser i kommuner og regioner vil en sådan afskaffelse af stillerlister betyde en administrativ lettelse. Valgbestyrelserne vil ikke længere skulle kontrollere, om stillerne for allerede repræsenterede kandidatlistor opfylder betingelserne for valgret, som det ellers er et krav i dag. Så ja, der kan isoleret set godt være fordele forbundet med den foreslåede afskaffelse af stillerlister. En afskaffelse vil gøre det nemmere for nogle.

Men hvis det var helt så enkelt, så reglerne nok ikke ud, som de gør i dag. For fordelene kan netop ikke betragtes isoleret. Dermed vil jeg blot ganske kort nævne, hvilket formål det egentlig tjener at have stillerlister. Først og fremmest sikrer stillerlisterne, at der i praksis ikke opstår tvivl om, hvem der har ret til at repræsentere en bestemt liste, når der er valg. I nogle situationer kan det nemlig være vanskeligt at afgøre, hvem der egentlig kan tegne en liste, og dermed også hvem der kan godkende de kandidater, der skal opstille for listen til næste valg. F.eks. kan uenighed mellem kandidater i løbet af en valgperiode resultere i, at en liste bliver sprængt, måske endda i to lige store dele. Hvem skal så have ret til at tegne listen ved det kommende valg? Jeg tror, vi alle sammen, selv om vi jo altid forsøger med ro og snorlige ordninger i vores partier, kender den type situationer.

Det kan jo sådan set også tænkes, at en fraktion af et landsdækkende parti bryder ud af partiet og stifter et nyt landsdækkende parti. Også her har nogle af os aktuelle erfaringer med lige præcis det. Hvad skal der så ske på det lokale plan? Skal det så være det gamle parti eller det nye parti, der har ret til at tegne partiet ved næste valg? Det kan jo være præcis den samme person, den samme valgte, men nu tilhørende et nyt parti. Eller skal ingen af dem have ret til det, hvis der er to valgte – en, som er blevet i det gamle parti, og en, som er brudt ud og nu er en del af det nye parti. De er begge to valgt på det gamle partis stillerlister, og hvem skal så ligesom kunne stille op på de stillere, de fik lavet sidst?

Et sidste eksempel er det tilfælde, hvor der opstår en så voldsom uenighed i et parti, at det fører til eksklusioner, måske endda gensidige eksklusioner. Det er heller ikke frit opfundet fra den teoretiske sfære – det er også noget, der findes eksempler på i det virkeligt levede politiske liv. Det kan så – i hvert fald så vidt jeg ved – i yderste konsekvens bero på partiets vedtægter, hvem der er ekskluderet, og hvem der ikke er ekskluderet, og dermed også hvem der herefter tegner listen ved et efterfølgende valg.

Alle de situationer er ikke et problem i dag, for kravet om stillerlister for alle partier og lister tjener nemlig det formål, at der ikke skal tages stilling til, hvem der gerne må stille op uden at samle underskrifter, og hvem der så ikke må stille op uden at samle underskrifter. Hvis vi afskaffer stillerlisterne, får valgbestyrelserne en vanskelig opgave med at afgøre, hvem der har ret til at tegne den enkelte liste. Så der findes altså ikke en løsning, efter hvilken vi bare afskaffer stillerlisterne, og så er alle glade.

En anden konsekvens, hvis vi afskaffede stillerlisterne, er den forskelsbehandling, der kan opstå, hvis to lister har indgået et valgforbund. Bliver kun den ene liste repræsenteret med stemmer fra den anden liste – det er jo sådan, valgforbund fungerer – skal den repræsenterede liste ikke hente underskrifter fra stillere ved et efterfølgende valg. Det skal den liste, der ikke blev repræsenteret, derimod. Den første liste kan så at sige løbe både med den anden listes stemmer og samtidig opnå en fordel ved det efterfølgende valg. Det synes jeg egentlig godt kan virke lidt urimeligt. Situationen kan f.eks. opstå for de landsdækkende partier, som har en uensartet lokal organisation, som gør, at lokale vælgerforeninger opstiller for hver deres li-

ste, men indgår listeforbund. Med de gældende regler om stillerlister undgår vi en sådan urimelig situation.

Kl. 10:24

Kl. 10:21

En sidste ting, jeg vil påpege, er, at hvis vi afskaffer stillerlisterne, skal vi samtidig indføre en alternativ procedure for at sikre godkendelse af kandidaterne. Vi skal både sikre, at hver enkelt af de opstillede kandidater har godkendt deres egen opstilling, og at de er blevet godkendt af det parti, som de stiller op for. Jeg synes egentlig, at begge to er nogenlunde rimelige krav. En sådan procedure kender vi også fra folketingsvalg. Her melder kandidaterne sig enkeltvis, hvorefter de enkelte partier skriftligt meddeler, hvilke kandidater de kan godkende. Hvis vi nu skal til at have en tilsvarende procedure ved kommunalvalg, er jeg ikke sikker på, at det vil blive opfattet som en administrativ lettelse hos kommunen eller partierne.

Så igen vil jeg sige, at en afskaffelse af stillerlister isoleret set vil gøre tingene lidt lettere for nogle, men stillerlisterne tjener nogle formål, som vi under alle omstændigheder skal varetage. Derfor er det heller ikke så oplagt, om en afskaffelse af stillerlisterne nu også vil være den gevinst, som det umiddelbart ser ud til. I det lys forbeholder vi os naturligvis vores stillingtagen, men som man måske kan høre, hælder vi til, at den ordning, vi har i dag, måske ikke er så ringe endda.

Kl. 10:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:22

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Politikere forgår, men embedsmænd består, og når jeg i dag har hørt ministerens tale, er det en tale, der nærmest ord til andet er den samme tale som den, hr. Bertel Haarder holdt, da han var minister. Et eller andet sted siger det mig, at det måske ikke så meget er ministerens holdninger, der kommer til udtryk, men mere *ministeriets* holdninger, der kommer til udtryk, for de argumenter, der er fremme, er de samme, og argumenterne holder ikke ude i virkelighedens verden.

Alt det, ministeren sagde, kunne man med lige så stor ret sige om de nuværende krav: et parti, der er blevet splittet, et parti, hvor nogle er ekskluderet osv. Hvad forhindrer med de nugældende regler, at to konkurrerende fraktioner af det samme parti går ud hver og indsamler 50 underskrifter og hver påstår, at det er dem, der er de eneste berettigede til at stille op for listen til næste valg?

Kl. 10:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 10:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er ked af, at hr. Jan E. Jørgensen ikke fandt, at jeg svarede på det spørgsmål i indlægget. Det var sådan set intentionen. Det, jeg synes er det mest tankevækkende, er, at hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre ikke mener, at Venstres daværende minister, hr. Bertel Haarder, havde argumenter af egen drift, men kun gengav, hvad han var blevet stukket i hånden af embedsværket.

Jeg synes, det er fuldgode politiske argumenter, nemlig at vi over for vælgerne bør kunne stå inde for, at den, der stiller op, faktisk stiller op, og at den liste, som vedkommende stiller op på, også er den liste, som vedkommende stiller op på. Vi har lige haft meget grundige diskussioner om troværdighed omkring valghandling, og derfor synes jeg ikke, at det er noget stort krav at stille. Jeg kan så forstå, at Venstre ikke længere er enig med Venstres daværende minister, hr. Bertel Haarder, men det tager jeg så til efterretning.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg har ikke noteret hr. Jan E. Jørgensen for anden korte bemærkning. Man skal huske at trykke sig ind, hvis man vil have en anden kort bemærkning. (*Jan E. Jørgensen* (V): Det har jeg aldrig skullet før). Jamen det skal man, for sådan er reglerne. Men værsgo for anden korte bemærkning, hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:24

Jan E. Jørgensen (V):

Javel. Hvorfor er det så, at man som parti i Folketinget ikke skal ud at samle 20.000 underskrifter, hver gang man stiller op? For at illustrere, hvor fuldstændig overflødig et bureaukrati det her virker som ude i kommunerne, hvor man sidder med de her krav, er der altså partier, der har stillet op i over 100 år ved kommunalvalg efter kommunalvalg, og som ved hvert valg er blevet indvalgt med tusindvis af stemmer. Det parti skal altså ud og samle 50 underskrifter på én liste, med cpr-numre osv., for at vise, at man nu altså har opbakning til, at man også kan stille op næste gang. Mon dog ikke, der er en vis opbakning til, at man også kan stille op næste gang, når man nu altså igennem 100 år har dokumenteret, at man er kommet ind ved hvert eneste valg med tusindvis af stemmer?

Det giver simpelt hen ikke mening. Alle partier har hovedkontorer, og alle partier har lokale foreninger, der afholder generalforsamling og har en formand. Det er jo ikke sådan, at et parti pludselig kan afholde to generalforsamlinger, der begge opstiller konkurrerende lister. Det kan jo ikke lade sig gøre.

Kl. 10:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 10:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan forstå, at hvis bare hele verden var indrettet i Venstres billede, ville alt være godt. Så ville alle have været valgt i 100 år til kommunalbestyrelserne uden afbrydelser, uden undtagelser og med tusindvis og atter tusindvis af vælgere bag sig. Det er muligt, verden er indrettet på den måde.

Jeg synes, der er nogle variationer i det billede. Jeg oplever, at der er partier, som bliver splittet, opdelt, at der er mennesker, som forlader deres parti og stiller op på deres egne lister, og at der er valgforbund, hvor én liste bliver valgt og ikke en anden. Jeg oplever sådan set, at der er mange, mange muligheder for at opstille politisk og for at drive på med det, man gerne vil. Jeg er meget åben over for andre måder at gøre det på, men jeg synes, det må være et minimum, at vælgerne kan være sikre på, at dem, der står på stemmesedlen, faktisk gerne vil stå på stemmesedlen, og at den liste, de stiller op på, faktisk også er den liste, som de gerne vil have de stiller op på.

Kl. 10:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste og foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Morten Marinus fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:27

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Jeg er da meget ked af, at ministeren ikke vil støtte det her forslag, og jeg synes jo, at ministeren i sin tale fokuserer meget på problemer frem for at se på de positive ting i det her beslutningsforslag. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at følge lidt op på det spørgsmål, hr. Jan E. Jørgensen kom med, og som jeg ikke synes at vi helt fik svar på. Hvad er det, der gør forskellen i forhold til de valgte partier her i Folketinget? Hvorfor er det, at de ikke skal ud at

samle underskrifter hver gang i modsætning til de partier, der er valgt til kommunalbestyrelserne?

Kl. 10:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 10:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har faktisk ikke overvejet, om det kunne være en god idé, at medlemmer af Folketinget og deres partier også skulle samle underskrifter hver gang. Som sagt er der en proces, hvor den enkelte kandidat anmelder sig, og hvor partiet herefter godkender kandidaterne, og på den måde søger man at varetage det hensyn, at vælgerne faktisk kan være sikre på, at de kandidater, der står på listen, gerne vil stå på listen, og at de partier, som tegner den liste, også godkender de kandidater.

Det kan man jo gøre på forskellige måder. Det var sådan set også det, jeg gennemgik i mit indlæg. Så det er sådan set ikke for at afvise diskussionen, men for at se, om vi kan finde en måde, som er rimelig både for de partier, som opnår valg, og for de partier, som ikke opnår valg, og for at kunne tage højde for de forskellige situationer, der måtte opstå, og for, hvad det så er for en stillingtagen, som valgbestyrelsen skal nå frem til: Gør vi det sværere for dem, eller gør vi det lettere for dem?

Kl. 10:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg har ikke noteret hr. Morten Marinus for den anden korte bemærkning. Det har jeg så nu. Hr. Morten Marinus for sin anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:28

Morten Marinus (DF):

Den forglemmelse må jeg også lige undskylde. Jeg tror, at der er tale om en misforståelse her, for det lyder, som om ministeren tror eller forventer, at hver kandidat efter en opstilling til byrådsvalg skal indlevere sin ansøgning om kandidatur. Sådan forestiller vi i Dansk Folkeparti os det nu ikke. Det er kun stillerlisten, vi vil have afskaffet. Det er altså ikke kandidatlisten, som et parti indleverer samlet. I forhold til folketingsvalg kan det da godt være, at man skal kigge på det i stedet for. Jeg synes jo bare, at det her ville være den mest naturlige indgangsvinkel.

Vi har jo, kan jeg huske nu, i fortiden set eksempler på det med et parti, nemlig Fremskridtspartiet. De fik fire valgt ind i 1998, men de fire, der blev valgt ind, blev efterfølgende løsgængere, og alligevel var Fremskridtspartiet opstillingsberettiget til det efterfølgende folketingsvalg. Vi mener jo ikke, at det giver problemer ude i kommunerne, selv om en liste løbende mister nogle medlemmer, der er valgt ind legitimt. Så tror vi jo stadig væk på, at man fra det bagland for den liste eller parti kan indlevere en fælles kandidatliste.

Kl. 10:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 10:30

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er da fuldstændig klar over, at Dansk Folkeparti som forslagsstiller synes, at det er et godt forslag, og det har vi nu hørt argumenterne for. Jeg afviser sådan set heller ikke, at det for dem, der er valgt, vil være lettere ikke at skulle aflevere en stillerliste. Det var sådan set det, der var den første halvdel af vores svar på beslutningsforslaget. Det skal så holdes op imod de hensyn, der i øvrigt er, til at sikre valgets gennemskuelighed, sikre, at man ved, hvem det er, man fak-

tisk stemmer på, og sikre rimeligheden over for de lister, der så i øvrigt måtte være, og som ikke blev repræsenteret ved sidste valg, i de forskellige situationer, der kan opstå. Det synes jeg at man skal have en åben tilgang til i stedet for at hage sig fast i, at lige præcis én løsning er den hensigtsmæssige.

Den er jo under alle omstændigheder bare bedst for dem, der er blevet valgt, for de skal så ikke yde noget. Men dem, der gerne vil vælges, skal så yde det ekstra, ud over at de selvfølgelig skal gøre sig så synlige og tilgængelige, at vælgerne i øvrigt vælger at stemme på dem ved det kommende valg. Det er jo en åben overvejelse, som man må have. Som sagt hælder vi til, at de hensyn bedst kan varetages med den nuværende ordning, men det kan vi jo tage en diskussion om i udvalget, og så må vi se, om vi kan finde andre modeller. Så det forholder vi os egentlig åbent til, men jeg synes bare, at det er fair og rimeligt, at vælgerne sådan set ved, hvem det er, de stemmer på.

Kl. 10:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og vi går videre i talerrækken. Den næste ordfører er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Forskellen på hr. Bertel Haarder og den nuværende minister er måske, at hr. Bertel Haarder godt kan indrømme, når der har været en embedsmand, som har skrevet en tale, som man måske ikke selv haft det helt store engagement i.

Lad mig sige det sådan, at i Venstre mener vi ikke, at man skal gøre tingene mere komplicerede og besværlige end højst nødvendigt, og nu er det her beslutningsforslag jo ikke noget, der vil lette livet for særlig mange mennesker, men bare fordi det kun er nogle forholdsvist få mennesker, man letter livet for, kan man jo godt overveje at gøre det.

Vi mener generelt set, at der bør ske en regelforenkling og afbureaukratisering på alle de områder, hvor der er mulighed for det, og dette forslag lægger netop op til en sådan fuldstændig uproblematisk regelforenkling.

Med den nuværende kommunale og regionale valglov pålægger vi alle partier og lister at aflevere såvel en kandidatliste som en stillerliste med underskrifter fra borgere i kommunen, der anbefaler den pågældende liste eller det pågældende parti ved valg enten i kommunalt eller regionalt regi. Det betyder altså i praksis, at partier og lister, der allerede er indvalgt i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet med tusindvis af stemmer mange gange, og som ønsker at genopstille under det samme partinavn, det samme listenavn, altså igen skal ud og skaffe stillere for at være opstillingsberettiget. De pålægges derfor en helt unødvendig bureaukratisk byrde.

Med forslaget fra Dansk Folkeparti foreslår man altså en fjernelse af kravet om disse stillerlister ved kommunale og regionale valg for de partier og lister, der har været repræsenteret i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet i hele den foregående valgperiode, og som vælger at genopstille under samme parti- eller listenavn.

Venstre mener som sagt, at forslaget er en god idé. Med de nuværende regler pålægges en række partier og lister, der ønsker at genopstille, en ekstra og unødvendig arbejdsbyrde. Hvis man nu forestillede sig, at den samme regel, som kommunerne skal døje med, også var gældende ved folketingsvalg, så vil det betyde, at vi herinde skulle ud og indsamle 20.000 stemmer ved hvert eneste nye folketingsvalg bare for at være opstillingsberettigede, en umiddelbart absurd tanke, som ministeren dog ikke helt afviste at gå ind på, men altså ikke desto mindre en realitet for en række partier og lister i kommunalt og regionalt regi, om end naturligvis i mindre målestok.

En afskaffelse af stillerlister for allerede indvalgte partier og lister vil desuden lette de administrative byrder for de embedsmænd, der skal foretage et tjek og krydstjek af siddende partiers og listers stillerlister for kontrollere, om der er nogle, der har skrevet under på flere forskellige partiers lister, det må man nemlig ikke.

Et ofte anført argument, og det var også det argument, ministeren kom med, for, at man skal bevare disse stillerlister, er, at de er med til at angive, hvem der tegner partiet eller listen. Men tiden er løbet fra dette argument. I dag forholder det sig sådan, at de partier og lister, der allerede har været repræsenteret i en valgperiode, jo altså har en organisation, de har en landsorganisation, som man kan henvende sig til, hvis der skulle være tvivl om, hvem der tegner listen.

Det er jo ikke sådan, som ministeren foregiver, at man bare, fordi man er blevet ekskluderet af et parti, kan gå ud og foregiver at repræsentere partiet ved det næste kommunalvalg – naturligvis kan man ikke det, man er jo blevet ekskluderet af partiet. Det er jo heller ikke sådan, hvis et parti bliver opsplittet i to fraktioner, at begge fraktioner så ved det efterfølgende valg kan påstå, at de repræsenterer partiet. Partiet udgøres jo af partiorganisationen, af den lokale partiforening, af vælgerforeningen, som jo opstiller kandidaterne til valget. Der kan kun være et Venstre på Frederiksberg, der kan kun være et Konservative i Give, der kan kun være et Socialdemokrati i København. Så det er sådan set ikke det store problem.

Med hensyn til forskelsbehandling, altså at der er nogle, som er opstillet f.eks. på en V2-liste eller V3-liste, og hvis en af disse lister ikke bliver valgt til kommunaludvalget, så er det rigtigt, at de pågældende vil skulle ud og samle 50 underskrifter til næste valg. Men bare fordi vi ikke kan lette tilværelsen for alle, er vel ikke noget argument for, at vi ikke skal lette tilværelsen for de fleste.

Så venstre mener, at det er et skridt, et lille skridt, men et skridt i den rigtige retning om et mere afbureaukratiseret Danmark.

Kl. 10:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger – foreløbig i hvert fald. Den første er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 10:36

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg vil starte med at henvende mig til formanden for sige, at jeg synes, at formanden leder mødet på en myndig måde, men alligevel kunne det have været interessant at have haft hr. Bertel Haarder siddende i formandsstolen ved siden af hr. Jan E. Jørgensen på talerstolen. Det ville det af den årsag, at det er rigtigt, at jeg har været inde og se den ministertale, som hr. Jan E. Jørgensen henviser til – i min verden en passioneret tale, der handler om dengang, da ministeren boede i Askov i Vejen Kommune, man kender de lokale eksempler fra hr. Bertel Haarders tid. Et af de argumenter, som Venstres daværende indenrigsminister fremførte, var, at der ville være en helt urimelig forskelsbehandling i et forslag som det her.

Lad os antage, at man havde tre forskellige, vi kan sige Venstre-lister, inden for en kommune – det kunne være Vejen Kommune f.eks. – der gik i listeforbund, og en af listerne blev repræsenteret i kommunalbestyrelsen med stemmer fra de andre Venstre-lister, kan ordføreren så ikke bare for mig forklare, hvorfor det nu i dag er rimeligt, at det så er de to ikkerepræsenterede lister, der skal samle stille-re, mens den ene ikke skal?

Kl. 10:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen det er sådan set ikke så svært. Altså, den ene af de tre lister i hr. Simon Kollerups eksempel opnåede valg til kommunalbestyrelsen og de to andre opstillede lister opnåede ikke valg til kommunalbestyrelsen. Den første liste fik så mange stemmer og fik så stor folkelig opbakning, at den opnåede valg, og det opnåede de to andre lister ikke. Så det er jo ikke en urimelig forskelsbehandling, det er en saglig forskelsbehandling.

Jeg nægter at tro på, at kandidaterne på de to lister så skulle sige: Nej, det kan ikke være rigtigt, det er simpelt hen bare urimeligt, at den første liste ikke skal samle de her underskrifter, men vi skal. Jeg tror, de to andre Venstreforeninger i kommunen vil glæde sig over, at det ikke er alle tre Venstreforeninger, der skal ud og samle 50 underskrifter til næste valg, men kun er to af dem.

Kl. 10:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Simon Kollerup, anden korte bemærkning.

Kl. 10:38

Simon Kollerup (S):

Ja, det er så blevet til en ny rimelighed i Venstres optik, for jeg kan afsløre så meget, som at Venstres daværende indenrigsminister Bertel Haarder med sit eget eksempel fra Vejen Kommune ikke mente, det var rimeligt, men mente, at det var en urimelig forskelsbehandling. Og det er da muligt, at Venstre på Frederiksberg så kun opstiller med én Venstreliste, men man kender jo eksemplerne fra mange andre kommuner, hvor Venstre opstiller med flere lister. Det må man jo så tage internt i partiet.

Jeg vil gerne gå videre til et andet spørgsmål. Jeg hørte ordføreren spørge ministeren, om der ikke var en vis rimelighed i, at lister og partier, der havde været opstillet gennem hundredvis af år og havde fået tusindvis af stemmer, bare kunne fortsætte uden at skulle hente stillerlister. Mener ordføreren ikke, at der er en udfordring i, at man jo faktisk har kandidater på sine lister? Altså, jeg mener, der er kandidater, der også skal godkende deres egen opstilling, og de skal være godkendt af de partier, de stiller op for. Det kan godt være, vi lever længe i Danmark, men den med hundredvis af år som kandidat til en kommunalbestyrelse køber jeg ikke rigtig. Så hvordan vil ordføreren sikre, at kandidaterne også er godkendt og selv har godkendt deres opstillinger?

Kl. 10:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Jan E. Jørgensen (V):

Men prøv nu at høre her, det er da ikke så svært: Et parti har en generalforsamling, et parti foretager et opstillingsmøde, et parti vælger nogle kandidater til kommunalvalget. Så sender formanden for det pågældende parti en stillerliste ind til kommunen, hvor de kandidater, som er blevet opstillet på opstillingsmødet, skriver under på, at de er blevet opstillet på det pågældende opstillingsmøde. Det er da ikke så svært at forstå.

Kl. 10:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

- Kl. 10:40 nu har den stik modsatte mening, end hvad hr. Bertel Haarder i tidernes morgen gav udtryk for?
Kl. 10:42
- Finn Sørensen (EL):**
Tak for det, og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg har det spørgsmål, om ordføreren mener, at hr. Bertel Haarder den 2. december 2010, da han holdt den ministertale, vi refererer til, blot var et viljeløst redskab for sine embedsmænd, og at han læste en embedsmandstale op, som udtrykte det stik modsatte af, hvad hr. Bertel Haarder og hans parti mente på det tidspunkt.
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Ordføreren.
Kl. 10:42
- Jan E. Jørgensen (V):**
Altså, den slags polemiske bemærkninger fra hr. Finn Sørensen er det, der engang imellem kan få en til at undre sig over, at man gider sidde i Folketinget.
Kl. 10:40
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Hr. Finn Sørensen, anden korte bemærkning.
Kl. 10:40
- Finn Sørensen (EL):**
Det er jo et helt personligt valg, man træffer, om man gider sidde her. Jeg skal ikke blande mig i, hvad ordføreren når frem til i sine overvejelser om det.
Jeg kom ikke med nogen polemisk bemærkning; jeg stillede et spørgsmål selvfølgelig på baggrund af de bemærkninger, som ordføreren selv kom med i sin tale, så jeg vil da gerne prøve igen: Mener ordføreren, at hr. Bertel Haarder bare tog en embedsmandstale, der i virkeligheden udtrykte det stik modsatte af, hvad han selv og Venstre mente, og læste den op fuldstændig ukritisk?
Jeg kan så udvide det med, at jeg kan forstå, at ordføreren mener, at hr. Bertel Haarder i forskellige tilfælde har indrømmet, at han har gjort noget sådant, nemlig bare ukritisk læst en embedsmandstale op. Så vil jeg gerne spørge: Har hr. Bertel Haarder indrømmet, at han begik en sådan fejl i det her tilfælde, som vi taler om her?
Kl. 10:41
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Ordføreren.
Kl. 10:41
- Jan E. Jørgensen (V):**
Altså, det tidligere folketingsmedlem Jacob Haugaard har udtalt, at folk uden humoristisk sans skulle have mellemste førtidspension, og det kan jo så være, at hr. Finn Sørensen skal ansøge om en sådan.
Kl. 10:41
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er fru Marlene Borst Hansen fra Det Radikale Venstre. Værsgo.
Kl. 10:42
- Marlene Borst Hansen (RV):**
Tak for det. Mit spørgsmål er egentlig meget kort. Nu har Venstre brugt rigtig meget af sin tid i opposition på ikke så meget at tale om, hvad Venstre egentlig gerne vil, men på at tale om løftebrud, som alle mulige andre partier i Venstres optik har begået. Løftebrud er så, hvis man ændrer mening om nogle ting. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Jan E. Jørgensen: Hvad er det helt konkret og præcis, der er sket i løbet af de her godt og vel 2 år, som gør, at Venstre
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Fru Marlene Borst Hansen, anden korte bemærkning.
Kl. 10:43
- Marlene Borst Hansen (RV):**
Jeg er sådan set enig med Venstres ordfører i, at det er helt o.k. at skifte holdning. Det kan alle partier gøre. Men du svarede sådan set ikke på mit spørgsmål, for man må så kunne argumentere for, hvorfor man skifter holdning. Det er bare sådan helt konkret: Hvorfor? Hvad er det, der gør det, hvad er det, der er forskellen nu, i forhold til da forslaget blev stillet for godt 2 år siden?
Kl. 10:43
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Tak. Inden vi går videre skal ordføreren huske, at vi ikke bruger direkte tale. Vi anvender ikke du eller lignende.
Ordføreren.
Kl. 10:43
- Jan E. Jørgensen (V):**
Ja, der sker en udvikling, og det er jo svært at sige, hvornår det lige præcis skiller. Men eksempelvis det her med at man har flere lister, der opstiller under samme partinavn, er et fænomen, der bliver mindre og mindre af. Lokallister, der stiller op til kommunalvalg, er også noget, vi ser mindre og mindre af. Det er jo en forholdsvis naturlig konsekvens af kommunalreformen, hvor 271 kommuner blev til 98 kommuner. Så det er en af årsagerne til, at der er skiftet synspunkt.
Så er det selvfølgelig også, fordi der er kommet en ordfører, som har et brændende ønske om at få afskaffet disse stillerlister, og som har haft held til at få det igennem i Venstres folketingsgruppe. Jeg ville da ønske, at f.eks. Enhedslisten havde et lige så stort engagement i denne sag for at lette arbejdet for deres kammerater rundt omkring i kommunerne.
Kl. 10:44
- Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):**
Tak. Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er fru Pernille Vigsø Bagge fra SF, værsgo.
Kl. 10:44
- Pernille Vigsø Bagge (SF):**
Tak. Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at det er vældig ubejligt at svare på hr. Finn Sørensens spørgsmål, men jeg vil alligevel prøve at gentage hr. Finn Sørensens spørgsmål, for jeg synes, det er rigtig relevant.

Hr. Bertel Haarder holdt en embedsmandsskrevet tale den 2. december 2010, som gav udtryk for en holdning, der var stik imod Venstres holdning til det her spørgsmål.

Kl. 10:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:45

Jan E. Jørgensen (V):

Hr. Bertel Haarder har holdt en tale, der indeholdt det, som Venstre mente på daværende tidspunkt, og jeg konstaterede sådan set blot, at den nuværende minister holdt en tale, som var fuldstændig identisk med den tale, hr. Bertel Haarder holdt – selvfølgelig med nogle andre eksempler og et lidt andet ordvalg, men argumenterne var nøjagtig de samme. Det er da lidt pudsigt, at fordi der kommer en ny minister, en ny regering, er synspunkterne og argumenterne præcis de samme. Det var sådan set bare det, jeg tillod mig at polemisere lidt over, og det er så åbenbart det, der nu skal være det helt store strids-emne, frem for at man holdt sig til emnet, som er, om vi fortsat skal have stillerlister til kommunale valg, eller om det er noget, som tiden er løbet fra, altså noget, der er blevet overflødig.

Kl. 10:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:46

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes også, at stillerlister er et utrolig spændende emne. Jeg må også sige, at den her debat har udviklet sig helt anderledes, end jeg troede den ville, for det har vist sig, at en debat om stillerlister kan komme vidt omkring. Men jeg vil bare slutte med at konstatere her, for man behøver jo ikke, når man har en kort bemærkning, at stille spørgsmål, at Venstre siger ét før et valg, men gør noget andet efter et valg, og sådan er det så.

Kl. 10:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er helt sikker på, at det vil rydde forsider i morgen, og at Venstres voldsomme løftebrud i denne vigtige sag er noget, der vil kunne måle sig med regeringens mange, mange løftebrud vedrørende væsentlige sager som betalingsring, millionærskat m.v. Så det er et meget godt forsøg fra SF's side, men jeg tvivler nu på, at det slår igennem.

Kl. 10:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerækken er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Tak for det. I Socialdemokratiet har vi set på det forslag, som er blevet fremsat af Dansk Folkeparti, og synes selvfølgelig, at intentionerne med beslutningsforslaget er interessante. Alle forslag, der har som mål at lette bureaukratiet og forenkle reglerne og gøre livet lettere, er jo interessante, og det er jo det, forslaget her gør, ved at man altså letter nogle administrative byrder.

Når vi alligevel er skeptiske over for forslaget, handler det, som det også er blevet redegjort fint for af økonomi- og indenrigsministeren, om, at der er en række ulemper i forhold til det her forslag. Det kan i en række situationer være svært at afgøre, hvem der så skal tegne en liste, og hvem der på den måde, hvis ikke der blev opnået valg til kommunalbestyrelsen, kan godkende, at den kan blive opstillet som liste til næste valg. Jeg kender et andet eksempel fra Morsø Kommune. Lad os antage, at et parti er blevet valgt til kommunalbestyrelsen, og at en række stillere har skrevet under på, at man kunne stille op, men så bryder man ud af partiet, danner et nyt landsdækkende parti: Skal det så fortsat være det gamle parti, altså de stillere, der havde stillet for det gamle parti, der er gældende, eller skal man, selv om man er indvalgt i kommunalbestyrelsen, ud at finde nye stillere?

Samtidig synes jeg, der er en udfordring i det, når der er flere forskellige lister, som opstiller inden for samme kommune og indgår i f.eks. et listeforbund. Jeg nævnte eksemplet med Venstre, som jeg også fremhævede var et eksempel, som den tidligere indenrigsminister Bertel Haarder selv nævnte, nemlig at man f.eks. har tre lister, det kunne være tre Venstrelistes, som stiller op i listeforbund, og den ene opnår valg på de andres stemmer, men de to andre gør ikke. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man så skal sige til de to, som leverede stemmerne, men som ikke opnåede valg til kommunalbestyrelsen, at de så skal ud at finde stillere, mens dem, der blev valgt til kommunalbestyrelsen, ikke skal.

Så jeg synes, der er nogle urimeligheder i det, jeg synes, der er nogle ulemper, som ikke opvejer de fordele, der er skitseret af forslagsstillerne.

Hvis jeg bare til allersidst så må prøve at problematisere nogle af fordelene, som bliver listet op, vil jeg sige, at det er klart, at hvis stillerlisterne afskaffes for nogle, som sidder i kommunalbestyrelsen, bliver det lettere for dem. Men den administrative lettelse, det, at det skulle gøre det lettere, bliver jo modsvaret af, at det jo er nødvendigt at finde nogle alternative procedurer, som sikrer, at den enkelte af de opstillede kandidater også selv har godkendt, at vedkommende er opstillet, og er blevet godkendt af de partier, der opstilles for. Det er der, argumentet fra Venstres ordfører ikke holder, altså hvor man siger, at bare fordi et parti er blevet opstillet i hundredvis af år med tusindvis af stemmer, skulle man pr. automatik kunne få lov til at fortsætte uden at finde nye stillere. For der er jo det forunderlige i vores demokrati, at tiderne kan skifte, og det gør kandidaterne inden for partierne jo også hele tiden, og derfor mener jeg, at der – indrømmet – er nogle fordele ved det forslag, som er blevet fremsat, men jeg er også nødt til at sige, at jeg ikke synes, at fordelene opvejer ulemperne, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 10:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er foreløbig to, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og den første er hr. Morten Marinus fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:50

Morten Marinus (DF):

Jeg kan jo starte med at konstatere, at jeg ikke tror, at den socialdemokratiske ordfører har bidt mærke i de forskelle, der faktisk er i det her beslutningsforslag i forhold til det beslutningsforslag, der blev diskuteret her i Tinget for omkring 2 ½ år siden. Ordføreren var nemlig inde på, hvad der skulle ske, hvis en kandidat på en liste lavede et nyt parti og slet ikke repræsenterede den liste, pågældende var valgt ind for: Hvem var så berettiget til ikke at skulle samle stillere?

Ja, der er svaret jo klart det, som man kan læse i vores beslutningsforslag, at så skal begge partier ud og samle stillere, for vi har netop den her gang skrevet, at de partier, som ikke skal ud og samle

stillere, skal være partier, der allerede har været repræsenteret i kommunalbestyrelsen i hele valgperioden, og som vælger at genopstille under samme partinavn. Og det vil sige, at selv om et parti er blevet valgt ind og ønsker at stille op under samme partinavn, kan det altså ikke få lov til det, hvis det i den mellemliggende byrådsperiode har mistet de medlemmer.

Så det er jo altså soleklart, og derfor kan jeg ikke forstå, at den socialdemokratiske ordfører nævner det som en ulempe. Der står jo her, hvad der skal ske i sådan et tilfælde.

Kl. 10:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Simon Kollerup (S):

Jeg synes bare, at det interessante i det her forslag, som vi behandler i dag, er, at man fra nogle partiers side herinde i Folketinget er villig til at gå ind og tillade en forskelsbehandling alene på baggrund af, at der har været valg til kommunalbestyrelserne. Altså, man synes, at det er rimeligt. Det syntes man så i hvert fald ikke i Venstre det var – jeg kan se, at Venstres ordfører morer sig kosteligt på sin plads – for 2 år siden. Man syntes ikke for 2 år siden, at der var rimeligt, at man lavede en forskelsbehandling ved at sige, at dem, der er valgt ind i kommunalbestyrelsen, skal have det lettere, men dem, der ikke opnåede valg, skal så have det sværere.

Jeg synes, vi er nødt til at forholde os til, hvorfor vi har stillerlister. Vi har jo stillerlister, fordi vi ved, at der er nogle, der vil være stillere for et parti, og som kan tegne et parti – at der er en baggrund for, at de stiller op. Den værdi er det jo vigtig at have i et demokrati. Jeg kan så bare ikke forstå, at vi skal lade den falde bort, bare fordi man har opnået valg til kommunalbestyrelsen. Og det er der, jeg tror vi er uenige med forslagsstillerne.

Kl. 10:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Morten Marinus for anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 10:53

Morten Marinus (DF):

Det er jo interessant, hvad den socialdemokratiske ordfører siger her, nemlig at han ikke synes, der skal være forskel på de partier, der er valgt ind i en kommunalbestyrelse – eller i et regionsråd, går jeg også ud fra – og de partier, der ikke er valgt ind. Hvad er det så, der gør forskellen for de partier, der er valgt her i Folketinget? Hvorfor skal de så ikke ud at samle underskrifter en gang til for at blive opstillingsberettigede, ligesom de partier, der ikke opnåede valg, jo skal gang på gang?

Kl. 10:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Simon Kollerup (S):

Jamen det er rigtigt, at jeg ikke synes, der er belæg for at skulle forskelsbehandle partier til kommunalbestyrelser kontra de partier, som gerne vil stille op, men som ikke er blevet valgt til kommunalbestyrelserne – og det er rigtigt, det gælder også for regionsrådene; der er min holdning sådan set fuldstændig den sammen. Udfordringen er jo, og det vil ordføreren også vide, at valgene til kommunalbestyrelser og regionsråd er afgørende forskellige fra den måde, vi driver valgene til Folketinget på. Der er en lang række parametre, hvor de her valg er meget forskellige, de er ikke ens, og derfor synes jeg ikke, at man bare kan stille sig op og sige, at man så også skal samle

20.000 stillere, hvis man vil stille op som siddende parti herinde. Der er forskel på de valg, og det synes jeg sådan set også ordføreren må anerkende.

Kl. 10:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det næste medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:54

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Den her debat udvikler sig jo i en nærmest komisk retning, når vi hører Socialdemokraternes ordfører sige, at han ikke mener, der skal være forskelsbehandling alene på baggrund af, at der er blevet afholdt et valg. Det er dog en forholdsvis stor ting, at der bliver afholdt et kommunalvalg, hvor et parti, der har samlet 50 mennesker, altså nu går ud og opnår, at 4 pct. af kommunens indbyggere stemmer på partiet – for det er det, det kræver for ét mandat, hvis man f.eks. har 25 medlemmer i en kommunalbestyrelse. Er det bare sådan en eller anden detalje i den socialdemokratiske ordførers verdensbillede? Det synes jeg er ganske svært at forstå.

Hvad er baggrunden så for, at partier, der er opstillet til Folketinget, ikke skal ud og samle de her 20.000 underskrifter? Det er klart nok, at hvis der kommer en eller anden polterabendliste med nogle gutter, der har fundet ud af, det kunne være skægt at stille op til kommunalvalget, så skal de selvfølgelig lige ud og finde de her 50 mennesker, der vil støtte dem i at stille op. Men hvad er dog grunden til, at partier, der er indvalgt, og som har fået minimum 4 pct. af stemmerne, skal igennem det bureaukrati en gang til?

Kl. 10:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:55

Simon Kollerup (S):

Det er der, hvor jeg så må returnere morskaben. Jeg synes, det nærmest er humoristisk at opleve, at man fra Venstres side kan argumentere for, at partierne er fuldstændig statiske størrelser på tværs af hvert enkelt valg og faktisk, som jeg forstod det, på tværs af 100 års valgerfaring. Partierne er jo ikke de samme. Der bliver jo skiftet ud i kandidatfelter, i mærkesager og i politik, og derfor ændrer politik og partier sig på tværs af valg. Jeg forstår, at det her er vældig morsomt, men jeg mener faktisk, at der er en demokratisk sikring i, at et parti også er berettiget til at stille op til valg, selv om det er foranderligt. Vi kan jo se på Venstres eget parti her i Folketinget nu: Man mente noget andet for 2 år siden om det her, og nu mener man noget nyt. Partier er foranderlige, og politik er foranderligt, og derfor synes jeg også, at det er rimeligt, at man, selv om man er valgt til en kommunalbestyrelse, også skal ud at samle stillere.

Kl. 10:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så er det hr. Jan E. Jørgensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:56

Jan E. Jørgensen (V):

Det er jo urkomisk. Jeg forestiller mig ikke, at man skal stille op med det samme partiprogram, som man har gjort i hundrede år. Jeg forestiller mig heller ikke, at man skal stille de samme kandidater op, som man har gjort i hundrede år. Jeg forestiller mig sådan set, at man forud for hvert kommunalvalg, hvilket jo også er tilfældet i dag, har et opstillingsmøde i det parti, som man nu har, som opstiller nogle nye kandidater. Det er klart, at hvis et parti så ikke kan finde nogen kandidater, der vil stille op, har man et gevaldigt problem.

Så hr. Simon Kollerups argumenter er altså lige til en Monty Python-sketch. Jeg er ked af at sige det.

Kl. 11:00

Kl. 10:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Simon Kollerup (S):

Man kunne jo så bede Venstres ordfører om at deltage i gagede argumenter eller gangarter, eller hvad det hed. Prøv lige at høre her: Det her bliver helt sort nu. Det er simpelt hen underligt at opleve, at Venstre kan argumentere for det. Lad os antage, at der er kommet stillere for partiet Venstre i 1912. Det er et tænkt eksempel. Så skal der ikke ske mere overhovedet. Jeg tror, at Venstre har ændret sig – det har Socialdemokratiet da i hvert fald – siden 1912. Jeg tror da også, at man måske nogle gange oplever, at man ikke er valgt ind i kommunalbestyrelser, og at politikken ændrer sig, og at der kommer nye kandidater, som også selv skal godkende, at de stiller op, og som skal godkendes af et parti, der stiller op.

Jeg synes, det er friskt nok, at Venstre har skiftet holdning inden for så kort tid i den her sag. Det er jo også en brav kamp at kæmpe, altså at forsøge at kæmpe den her hjem. Jeg må virkelig returnere morskaben, for jeg synes godt nok, at det komiske ligger hos Venstre i den her sag.

Kl. 10:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Vi går videre til næste ordfører i talerrækken, og det er fru Marlene Borst Hansen fra Radikale Venstre.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Fra radikal side vil vi også altid gerne være med til at se på, om der er nogle ting, som kan gøres lettere, eller om der er administrative byrder eller bøvl, der kan undgås. Derfor har vi faktisk også nøje vurderet det her forslag fra Dansk Folkeparti; for der er nogle administrative lettelser i det, men der er også mulighed for, at det på andre områder vil medføre nyt bureaukrati. F.eks. er der ikke nogen tvivl om, at det er en lettelse for et parti, som har siddet i en kommunalbestyrelse i mange, mange år – måske endda nærmest med de samme kandidater – ikke at skulle ud at hente nye stillere, hente underskrifter osv. ved hvert valg. Men hvis man så forestiller sig situationer, hvor alt ikke er, som det plejer, netop hvis der opstår uenighed mellem et partis kandidater i løbet af valgperioden, og det resulterer i, at listen bliver sprængt, måske endda i to lige store fraktioner, hvem skal så have ret til at tegne listen ved det kommende valg? Eller man kunne forestille sig, at der var nogle i et parti, som blev ekskluderet – der er jo partier, som har sådan nogle muligheder; det er ikke Det Radikale Venstre, kan jeg hilse at sige – hvem tegner så listen ved det næste valg, og hvem er det, som ikke skal komme med en stillerliste?

I de her situationer vil det kræve mere arbejde og mere administration at sikre, at det er den korrekte kandidatliste, som slipper for at komme med nye stillere. Så når vi skal vurdere forslaget, står vi med nogle lodder i hver skål, og vi skal vægte mere administration i den ene skål og mindre i den anden skål, og det er den situation, vi har stået i. Og som vi siger i Det Radikale Venstre: på den ene side og på den anden side, for verden er ikke sort-hvid. Men i den her sag har vi altså fundet, at gevinsten af den ene administrative lettelse ikke opvejer den anden, og derfor kan vi ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Morten Marinus fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:00

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Jeg skal jo bare, ligesom jeg gjorde med hensyn til den socialdemokratiske ordfører, også gøre den radikale ordfører opmærksom på, at de eksempler, ordføreren kommer med, simpelt hen ikke holder vand, i tilfælde af at nogle bliver ekskluderet eller melder sig ud og laver deres egen fraktion.

I det forslag, vi denne gang har fremsat, står jo netop, at det skal være repræsentanter fra et parti, der har været valgt ind og har repræsenteret det pågældende parti i hele valgperioden, der slipper for at samle lister. Så enkelt er det jo. Og det er altså en rettelse i forhold til det forslag, vi fremsatte for 2½ år siden, fordi der netop var de samme bemærkninger fra nogle af ordførerne omkring den her problematik, som der er i dag. Det har vi lyttet til, og der har vi rettet ind, så derfor synes jeg altså, at vi er kommet et skridt videre i forhold til de argumenter.

Kl. 11:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Marlene Borst Hansen (RV):

Men uanset hvad, er der jo en myndighed, som skal ind og vurdere, om vi nu er fuldstændig sikre på, at når Radikale Venstre har to kandidater, som begge to siger, de er fra Radikale Venstre, hvem er det så, de repræsenterer? Vi skal være helt sikre på, at de repræsenterer partiet. Det arbejde skal jo gøres. Man skal jo som myndighed være fuldstændig sikker på, at der er det korrekte parti, der stiller op og dermed slipper for stillerlisten. Det er sådan set det arbejde – det er ikke så meget det ligestillingsmæssige i det – det er selve det arbejde, den administration, som det her forslag vil medføre, vi er betænkelige ved.

Kl. 11:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Morten Marinus, anden korte bemærkning.

Kl. 11:02

Morten Marinus (DF):

Nu skal jeg ikke gøre mig klog på, hvordan reglerne er i Det Radikale Venstre, men jeg kan forstå, at man her godt kan have to byrådsgrupper af samme navn, hvis man er blevet uenige i løbet af valgperioden. Jeg skal bare sige, at de ting jo er småting, det er jo ting, man kan skrive sig ud af med hensyn til at finde ud af hvordan man løser i forhold til den administrative lettelse, der trods alt er ved at afskaffe stillerlisterne for samtlige partier, som har været valgt ind i pågældende periode – specielt da her i København, hvor man skal ud og samle op til 150 underskrifter ind. Der er det altså mange timer, som den pågældende kommunale medarbejder, som skal sidde og kontrollere alle de her cpr-numre, så slipper for, fordi partiet jo altså er blevet repræsenteret ved et valg og dermed også har folkets opbakning.

Jeg ved ikke, hvordan det er hos De Radikale, men jeg tror da også, at vi kan skrive os ud af det for at hjælpe dem.

Kl. 11:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Marlene Borst Hansen (RV):

Jamen jeg anerkender som sagt fuldt ud, at der ligger en administrativ lettelse på et område i forslaget, fuldstændig. Men det, som hr. Morten Marinus kalder for småting og noget, vi kan skrive os ud af, kræver jo stadig væk noget arbejde. Det kræver, at vi er fuldstændig sikre, det kræver, at myndighederne er fuldstændig sikre. Som jeg omtalte tidligere, så synes vi ikke, at det i udgangspunktet er småting i den vægtskål.

Kl. 11:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er endnu en, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Nu havde jeg jo fornøjelsen af at fremsætte det her beslutningsforslag for et par år siden, som det er blevet sagt, og dengang var der jo heller ikke den helt store sympati for forslaget. Men jeg synes bare, at de argumenter, som ordføreren for Det Radikale Venstre kommer med, om, at der nærmest kommer nye administrative byrder ud af det her forslag, næsten er det mest morsomme, vi har oplevet.

Hvis vi kigger på mange af de forslag, der bliver vedtaget her i Folketinget, ser vi, at vi gang på gang bliver præsenteret for, at det er forbundet med nogle forskellige administrative ændringer at gennemføre vedtage det lovforslag, man nu behandler her i Folketinget. Så selvfølgelig er der det. Men ordføreren må da erkende, at det her er en lettelse af de administrative byrder, uagtet alle mulige andre henseender. Der er en lang række af partiforeninger, som står med det her arbejde, og som så er med til at bruge ressourcer inde på borgmesterkontoret, hvor man måske står for at godkende de her opstillingslister osv. Anerkender ordføreren ikke det?

Kl. 11:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Marlene Borst Hansen (RV):

Hvis Dansk Folkepartis ordfører havde været her, da jeg holdt min ordførtale, ville han også have hørt, at jeg rent faktisk i høj grad anerkendte, at der er administrative lettelse i det her forslag, og at vi har vægтет det i vores vægtskål, fordi der er et både-og i det her forslag, og derfor er det ikke et sort-hvidt forslag, og derfor har vi også fra Radikale Venstres side overvejet det meget nøje. Loddet faldt så ud til, at vi siger, at de ekstra administrative omkostninger, arbejdsbyrder, som det vil medføre, gør, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kl. 11:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Hans Kristian Skibby, anden korte bemærkning.

Kl. 11:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Men hvad er det for nogle yderligere administrative byrder, der kommer på den lange bane? Der er selvfølgelig en proces, hvis loven bliver ændret. Så er der en kort her og nu-proces, hvor man selvfølgelig skal tage de ting ad notam. Men ordføreren må da erkende, at hvis man har en typisk, almindelig dansk kommune – hvis vi ser bort fra de store byer, hvor der er mange mærkelige lister, altså i København har de Indkøbslisten, og der er Partiet P.I.K., og jeg ved ikke hvad, man har mange sjove, som stiller op – har den et antal partier, som stiller op. Der er det, uagtet hvad ordføreren siger, en uomtv-

stelig kendsgerning, at det vil medføre, at der vil være færre administrative byrder for de kommunale medarbejdere, og det er sådan set bare det, jeg vil have ordføreren til at reagere på.

Kl. 11:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Marlene Borst Hansen (RV):

Der vil være færre administrative byrder især for partierne og det arbejde, som vores respektive partiforeninger går rundt og laver i forbindelse med diverse opstillinger til diverse valg. Der vil også være administrative lettelse for de kommunale medarbejdere på den ene fløj, men der vil også i specielle tilfælde være ekstra administrative opgaver, som, netop fordi de ikke kommer hver dag og hele tiden, vil kræve noget ekstra, fordi man skal ind og være fuldstændig sikker på, at det her også er det præcise partis opstillingsliste. Det arbejde og den administration, der ligger i det, har vi fra radikal side vægтет ikke modsvarer de administrative lettelse, som ellers er i lovforslaget, og derfor støtter vi det ikke.

Kl. 11:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Vi går videre til næste ordfører i talerækken. Det er fru Pernille Vigsø Bagge fra SF, værsgo.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Forslaget, vi behandler i dag, har tidligere været fremsat. Dengang udtrykte SF, at vi var positive over for forslagens intention. Det er vi for så vidt fortsat, hvis man alene ser på forslagens fordele, for det kan uægtelig virke unødigt besværligt og bureaukratisk, at partier, der allerede har opnået valg, skal bruge ressourcer på at samle stillere, når vi i mange kommuner har eksempler på, at hovedparten af partierne har været opstillet og indvalgt i generationer. For kommunerne kan det betyde en administrativ lettelse, hvis man ikke ved hvert valg skal gennemgå partiernes stillerlister for at sikre, at formalia er overholdt. Og ja, det er ganske vist kun hvert fjerde år, det sker, men man skal naturligvis ikke fortsætte med at gøre noget, bare fordi man altid har gjort det.

Men forslaget har jo så også en række afledte problemstillinger, som der ikke umiddelbart er fremlagt gode løsningsforslag til. Som det jo også er kommet frem flere gange her under debatten, er lokalpolitik kendetegnet ved, at der er et vist skifte af partitilhørsforhold mellem to valg enten fra det ene parti til det andet eller fra et parti til det at være løsgænger. Og hvor går grænsen så for, om man automatisk er opstillingsberettiget, hvis det halve af en byrådsgruppe har skiftet parti undervejs? Det er det store spørgsmål.

Det har tidligere været diskuteret, om man som minimum kunne lade de nationale partier være automatisk opstillet, hvis de er etableret og indvalgt i Folketinget og dermed må siges at have et folkeligt mandat bag sig for at opstille generelt. Men så vil der skulle være to procedurer, for der er fortsat mange kommuner, der har større eller mindre lokallister, som jo ikke på samme måde har en stor organisation eller et folketingsmandat bag sig, og det vil give en forskelsbehandling, som gør, at man kan spørge sig selv, om der så er sparet så meget administration på det, når det kommer til stykket.

Så ja, der er argumenter både for og imod det her forslag, og i SF tror vi altså, at det er hensigtsmæssigt, at vi belyser de her fordele og ulemper nærmere, inden i hvert fald vi er klar til at sige ja til forslaget.

- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Tak. Der er to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, foreløbig i hvert fald. Den første er hr. Morten Marinus fra Dansk Folkeparti, værsgo.
- Kl. 11:09
- Morten Marinus** (DF):
Tak for det. Nu var der jo et stormløb mod Venstres ordfører, da han gik op og fortalte, at Venstre havde ændret mening i forhold til dengang, et lignende forslag blev behandlet for 2½ år siden. Jeg må indrømme, at jeg da også er ked af, at SF nu går på talerstolen og fortæller, at de har ændret holdning. For SF's daværende ordfører, fru Meta Fuglsang, sluttede jo af med at sige, at SF støttede forslaget dengang, som det lå. Og så undrer det mig, at SF ikke engang vil støtte forslaget nu, efter at det er blevet forbedret. Nogle af de ting, som fru Pernille Vigsø Bagge jo siger at man lige skal kigge på, og som man skal have undersøgt, hvis nu de får delt partierne, er netop skrevet ind den her gang i modsætning til sidste gang, et forslag af den her karakter blev fremsat. Det er netop det med, at man skal have været repræsenteret i hele valgperioden og altså vælger at genopstille under samme partinavn eller listenavn efterfølgende. Det er altså dem, der har været repræsenteret i hele den pågældende valgperiode.
- Kl. 11:10
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.
- Kl. 11:10
- Pernille Vigsø Bagge** (SF):
Jamen problemet ved Dansk Folkepartis forslag, medmindre jeg har misforstået det, er, at der står, at partier og lister, der allerede har været indvalgt i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet i hele valgperioden, og som genopstiller under samme partinavn, listenavn, igen skal ud og skaffe stillere, og det er det, man ikke vil. Men hvis vi nu har Bylisten – lad os sige, at der er et parti, der kalder sig Bylisten – er det det samme listenavn, men det kan godt være nogle helt andre mennesker, der har optaget navnet Bylisten til næste valg. Der er jo ikke taget højde for personerne bag partierne og listenavnene i det, hr. Morten Marinus har fremsat her, og det synes jeg vi er nødt til at have belyst. For det står der faktisk ikke noget om i forslaget. Der står ikke noget om personerne bag. Der står noget om partiet og navnet, altså listenavnet, og det er jo ikke det samme som personerne bag, som kan være nogle helt andre. Det synes jeg er et problem, fordi stillerlisterne er en garanti for, at de mennesker af kød og blod, der stiller op bag listenavnet og partinavnet, har en vis folkelig opbakning. Det er ærgerligt, at det ikke er skrevet ind, for så kunne vi jo nok have diskuteret det noget nærmere, for jeg synes, at det her forslag er værd at diskutere.
- Kl. 11:11
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Hr. Morten Marinus for den anden korte bemærkning.
- Kl. 11:11
- Morten Marinus** (DF):
Så er det da heldigt, at vi har udvalgsarbejdet efterfølgende. Vi kan jo altid skære ting ud i pap, hvis det er nødvendigt. Man kan have en byliste, som bliver delt i to. Hvis ingen af de to repræsenterer den såkaldte Bylisten længere, men måske laver en Landliste og en Centerliste, eller hvad ved jeg, så er det klart, at de begge skal ud og samle stillere. Men hvis en af dem stadig væk kan betegnes som By-
- listen, er det jo soleklart, at Bylisten har været repræsenteret i hele valgperioden, og så ligger den jo lige til højrebent.
- Kl. 11:12
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.
- Kl. 11:12
- Pernille Vigsø Bagge** (SF):
Så skulle Dansk Folkeparti og hr. Morten Marinus have lavet et genarbejdet beslutningsforslag, hvor det her fremgik, for det fremgår ikke af beslutningsforslaget. Problemet er, at der refereres til navne på lister og partinavne. Der refereres ikke til mennesker af kød og blod, og det er jo dem, vi egentlig stemmer på.
- Kl. 11:12
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, for første korte bemærkning.
- Kl. 11:12
- Hans Kristian Skibby** (DF):
Nu noterede jeg mig, at fru Pernille Vigsø Bagge i sin ordførertale sagde, at det helt store spørgsmål var, om et parti var repræsenteret, hvis halvdelen – tror jeg ordføreren sagde – af partiets byrådsmedlemmer havde forladt partiet i den indeværende periode. Sådan forstod jeg det i hvert fald. Så vil jeg bare spørge: Er det ikke noget, som ordføreren stadig væk mener nu her 5 minutter efter? For ellers er det da lidt af en misforståelse.
- Lad os nu sige, at Dansk Folkeparti får 4 mandater, og at 2 medlemmer så forlader partiet. Så går jeg ud fra, at SF også er enig i, at Dansk Folkeparti stadig væk er repræsenteret i byrådet med 2 mandater. Så er det vel ikke et spørgsmål om, om de er opstillingsgodkendte eller ej, ifølge det her beslutningsforslag. Det synes jeg selvfølgelig lige at jeg vil have ordføreren til at kommentere.
- Kl. 11:13
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.
- Kl. 11:13
- Pernille Vigsø Bagge** (SF):
Nej, det var i virkeligheden et retorisk spørgsmål, jeg stillede i min ordførertale, hvor jeg sagde: Hvor går grænsen for, om man er automatisk opstillingsberettiget? Hvad nu hvis halvdelen, og jeg kunne også have sagt en fjerdedel, af en byrådsgruppe skifter parti undervejs? Det, der er problemet, er jo lige præcis spørgsmålet, om vi bag et listenavn eller et partinavn overhovedet har de samme mennesker, som i sin tid blev valgt ind. Det synes jeg er problematisk. Jeg synes, at det er problematisk, at Dansk Folkepartis beslutningsforslag ikke adresserer det her problem. Jeg synes, som jeg også gav udtryk for i min ordførertale, at det her forslag er værd at diskutere, men der er altså nogle ting, der skal belyses nærmere.
- Kl. 11:14
- Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Hr. Hans Kristian Skibby for anden korte bemærkning.
- Kl. 11:14
- Hans Kristian Skibby** (DF):
Nu skal det her jo ikke blive til en matematisk diskussion, men nu siger ordføreren halvdelen eller en fjerdedel. En fjerdedel af 4 byrådsmedlemmer må være 1 medlem. Så må ordføreren også kunne forklare og forsvare, at partiet stadig væk er repræsenteret i det byråd. Når man kommer ned på 0 mandater, er man ikke repræsenteret.

Det er sådan almindelig logik. Men selv om man går fra 10 mandater til 1, er man stadig væk er repræsenteret.

Mig bekendt kan man ikke repræsentere to partier i byrådet. Derfor er det jo selvfølgelig, uagtet hvad der står i det beslutningsforslag, ganske almindelig common sense, sund fornuft, der ligger til grund for, hvordan man vurderer, om et parti eller en liste er repræsenteret i et byråd i forbindelse med valg og så i hele perioden efter det valg, hvor folk er blevet valgt ind i byrådet. Det er simpelt hen så nemt, men så vælger ordføreren alligevel at gøre det indviklet. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg kunne bedre lide det, dengang fru Meta Fuglsang var ordfører for SF. Hun havde en god indgang til det her. Hende savner jeg lidt.

Kl. 11:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg savner også Meta Fuglsang rigtig, rigtig meget her i Folketinget, og jeg glæder mig til, at hun forhåbentlig på et eller andet tidspunkt kommer tilbage. Det må jeg sige.

Med hensyn til matematiske ligninger vil jeg aldrig anfægte, at 1 mandat er 1 mandat. Det ligger helt fast. Det, jeg hæfter mig ved i beslutningsforslaget, er, at man refererer til navne på partier og partilister. Her er vi i den situation, at det her beslutningsforslag ikke tager højde for den problemstilling, at f.eks. Bylisten stiller op i 2013, men eroderer på en måde, så der ikke er noget, der hedder Bylisten, når vi når til 2017, men at der så er nogle, der stiller op og kalder sig Bylisten i 2017. Det synes jeg vi skal kigge på i udvalgsarbejdet og alle de andre steder, hvor vi kan debattere det her, for jeg synes, at det er et forslag, der er værd at diskutere. Men der er nogle mangler ved forslaget, og dem skal vi altså have en løsning på, før SF kan tilslutte sig det her.

Kl. 11:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Derfor går vi videre til næste ordfører i talerrækken, og det er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Man skal altid være åben over for, at ting kan gøres anderledes, og derfor vil jeg gerne takke forslagsstillerne for, at de har fremsat det her forslag, så vi får den her diskussion. Det kan jeg jo gøre så meget mere, som jeg er ny på Tingene og derfor jo ikke deltog i den tidligere debat, man har haft om det, og så er det jo en god anledning til at sætte sig ind i det og finde ud af, hvad man mener.

Så er det jo altid klogt som ny ordfører lige at gå tilbage og se på, hvad ens parti egentlig mente dengang – det er jo noget, der har været diskuteret af flere ordførere her. Det har jeg også gjort, og der kom jeg så i det store problem, at mit parti ikke mente noget om det her, sidste gang det blev diskuteret. Jeg har så måttet spørge vores daværende ordfører på området, Line Barfoed, og hun måtte også, ærlig som hun er, tilstå, at hun ikke engang kunne huske, hvad man nåede frem til, og om vores på det tidspunkt meget lille parti overhovedet havde haft ressourcer til at forholde sig til det her. Det indebærer jo så den fordel, at man må til at tænke selv og finde ud af, hvad man selv mener, og så gå op i gruppen og se, om man kan få opbakning til det.

Da jeg så læste forslaget, sagde jeg i første omgang: Tja, bum bum, det kunne man måske godt gøre. Men så begyndte jeg at tænke lidt dybere over det, og jeg er nået frem til, at vi her alle sammen bør

have en konservativ tilgang til tingene, for der er måske en eller anden mening med, at man i sin tid har valgt at gøre, som man gør. Det er jo ikke for at være konservativ – det kan jo ikke være noget mål i sig selv – men fordi vi faktisk mener, at det her system fungerer udmærket og fungerer efter et meget godt princip, som jeg synes bliver diskuteret for lidt.

I virkeligheden er den nuværende ordning i forbindelse med det her jo en meget enkel, demokratisk og ubureaukratisk måde at afgøre spørgsmålet om opstillingsretten på. For hvad er det, den bygger på? Den bygger på et princip om, at vi overlader til vælgerne at afgøre kandidaternes og de forskellige listers opstillingsret og legitimitet. Det er vel egentlig et meget godt princip i et demokrati, at vi overlader det til vælgerne og ikke til myndighederne. Det eneste, myndighederne skal kontrollere, er jo identiteten på de der folk, der har skrevet under på, at de godt vil stille nogle kandidater eller en liste.

Ministeren og ordførerne for regeringspartierne har jo fremlagt udmærkede argumenter vedrørende de problemer, som forslaget vil medføre, så det vil jeg sådan set ikke gå ind i. Nogle af dem holder måske ikke – hvad ved jeg om det? Jeg synes, vi bevæger os ind i nogle teknikaliteter i stedet for at forholde os til det grundlæggende, jeg prøvede at trække frem før.

Jeg vil dog gerne kommentere spørgsmålet om bureaukrati. Altså, jeg synes ikke, at bureaukrati i sig selv skal være et argument for at lave om på en ordning, som måske bygger på et rigtig godt demokratisk princip. Jeg vil også sætte spørgsmålstegn ved, om det nu er så slemt. Nogle af de ordførere, der har været heroppe, har jo været fortalere for, at vi skulle have en sammenlægning af kommuner, og vi har fået meget store og effektive kommuner – sådan bliver det da i hvert fald fremlagt; det er ikke altid, at borgerne er helt enige, men det er sådan, der argumenteres – og så er det vel ikke så slemt, at kommunerne en gang hvert fjerde år lige har nogle opgaver med at kontrollere identiteten på de mennesker, der har skrevet under på de stillerlister, de får ind.

Jeg opfatter egentlig forslaget på den måde – undskyld, hvis jeg bliver lidt polemisk – at formålet med det her i virkeligheden ikke er at lette arbejdet for kommunerne, men at lette tilværelsen for de gamle partier, forstået som dem, der sidder der i forvejen, og for de kandidater, der sidder der i forvejen. Jeg forstår ikke, at det skulle være så slemt, at disse partier og kandidater, der sidder der i forvejen, på lige fod med alle de kandidater og lister, der ikke sidder der i forvejen, en gang hvert fjerde år skal ud og spørge et i øvrigt meget begrænset antal vælgere, om disse vælgere kan bekræfte listens eller partiets opstillingsret.

Med de begrundelser kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 11:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Marinus fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:20

Morten Marinus (DF):

I det her tilfælde er jeg glad for, det hedder korte bemærkninger, for det er egentlig ikke et spørgsmål, jeg har til hr. Finn Sørensen. Jeg vil bare gerne kvittere for, at Enhedslisten i dag er kommet frem og har sagt, hvad partiet mener om det her forslag.

Det er jo rigtigt, som hr. Finn Sørensen sagde, at partiet ikke var til stede under behandlingen for 2 ½ år siden. Vi kan jo kun beklage, at der er partier, der ikke kan magte at komme til stede ved alle beslutnings- og lovforslag her i salen. Men jeg skal i hvert fald kvittere for, at Enhedslisten i dag er mødt op. Og jeg har været spændt på at høre, hvad Enhedslisten har ment om den her sag. Så i hvert fald tak for det.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:21 ningsforslag, der bliver fremsat. Vi kan jo så ved en anden lejlighed, hvis nogen vil lave om på opstillingsreglerne i forhold til folketingsvalg, tage den debat.

Kl. 11:24

Finn Sørensen (EL):

Jamen så vil jeg gerne kvittere for kvitteringen og sige, at specielt små partier jo kan have problemer med at være til stede. Og det er da lidt beklageligt, at vi ikke nåede det, og det undrer mig egentlig, for det er vist første gang, jeg har grebet Line Barfoed i nogen fejl overhovedet. Og så synes jeg også, den her måske trods alt er af en størrelse, der gør, at hun ikke er faldet i min agtelse af den grund. Og det er hr. Bertel Haarder i øvrigt heller ikke, på trods af de bemærkninger, der har været fremsat tidligere på dagen, og som måske ligesom beklikkede hans evne til selvstændig tænkning.

Det var jeg personligt meget ked af at høre, for hr. Bertel Haarder er en af de politikere, jeg respekterer meget – ikke kun fordi han er en stor nordist, ligesom jeg også selv gerne vil arbejde på at blive, men også fordi jeg synes, hr. Bertel Haarder har en meget stor integritet og ærlighed sit arbejde. Så jeg var rigtig ked af de bemærkninger, der kom fra Venstres ordfører tidligere.

Kl. 11:21

Kl. 11:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu til noget helt andet; jeg vil gerne tilbage til beslutningsforslaget. Ordføreren siger, at det er sundt for demokratiet, at Socialdemokraterne i København en gang hvert fjerde år skal gå ud og finde 150 stillere, og at det også er sundt for demokratiet, at de ansatte i Borgerrepræsentationen skal sidde og undersøge, om de 150 nu også bor i kommunen, og om de også selv er valgbare.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Er Enhedslisten så også enig i, at det retfærdigvis også kunne siges, at det ville være sundt for demokratiet og for os herinde i Folketinget – også for Enhedslisten – at alle partier, som bliver valgt til Folketinget, i løbet af de 4 år, de måske har, skulle ud og samle 150 stillere i hver kommune for at få lov at stille op ved næste folketingsvalg?

Den sammenligning må man jo sådan set godt kunne lave som en parallel. Så kunne det være sjovt at se, hvordan borgerne ville reagere, hvis det nu f.eks. var SF, der kom ud. Så kunne man få sådan en god dialog med borgerne. Er det ikke sundt?

Kl. 11:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:23

Finn Sørensen (EL):

Altså, nu var mit argument jo ikke baseret på, at det specielt skulle være sundt for Socialdemokraterne. Så kunne jeg måske have fundet på mange andre gode helbredende aktioner, der kunne have hjulpet på den sundhed. Det er jo ikke det, vi diskuterer. Jeg prøvede bare ligesom at sige, at vores grundopfattelse af det her er, at det er en enkel, demokratisk og i virkeligheden ubureaukratisk måde at få afgjort spørgsmålet om kandidaters og listers opstillingsret på, nemlig ved at man lægger det ud til borgerne. Det er vores syn på det.

Hvad angår parallellen til folketingsvalget, må jeg da bare sige, at det har jeg sådan set ikke forholdt mig til under forberedelsen af det her. Det fremgår ikke af beslutningsforslaget, at det var det, vi skulle forholde os til, og jeg prøver sådan at forholde mig til de beslut-

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for den anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo, fordi ordføreren selv vælger at sige, at det er et sundt demokratisk princip, at man skal indhente stillere for at have lov til at stille op til et valg i Danmark. Så må ordføreren jo også mene, at det kunne være et lige så sundt princip i forbindelse med andre valg, EU-valg, folketingsvalg og andre valg her i Danmark. Det var det, der var min indgangsvinkel til det. Jeg anerkender selvfølgelig, at Enhedslisten skal have lov til at have en anden overbevisning end Dansk Folkeparti. Vi synes bare, det er tåbeligt, at eksempelvis Socialdemokraterne i København, som, så vidt jeg ved, har siddet i Borgerrepræsentationen i umenneskelige tider, måske også for længe, vil nogle sige, hver gang der er kommunalvalg, skal ned og rende rundt og samle stillere. Det er jo sådan noget traditionelt og dilettantisk noget, og det har jo ikke noget med demokrati at gøre at samle de her stillere. Det er jo typisk nogle vælgere fra ens eget parti, som man går rundt til, familien til dem, der stiller op osv., så får man lige en kop kaffe og et stykke wienerbrød, men det har da ikke noget med demokrati at gøre. Det er sådan set der, hvor vi så siger: Det her forslag kunne faktisk være med til at gøre, at vi ville få mindre bureaukrati, når de partier, der alligevel er valgt ind, og som sidder inde i byrådene, kunne slippe for den her bureaukratiske udfordring.

Kl. 11:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:25

Finn Sørensen (EL):

Jeg synes, det er en underlig form for mistænkeliggørelse af Socialdemokratiets stillere, der ligesom os er ud af ordførerens spørgsmål her. Det er sådan set min eneste kommentar til det.

Kl. 11:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Vi går videre i talerrækken, og den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Vi støtter gerne det her forslag og synes, der er grund til at takke Dansk Folkeparti for at være kommet med det. Vores hovedindgangsvinkel til det er selvfølgelig, at der ligger en forenkling og en afbureaukratisering af det her, og det jagter vi, når muligheden byder sig.

Derfor er det sådan set ærgerligt, at vi lidt er i gang med den stammedans, vi kender alt for godt herinde. Når der kommer et beslutningsforslag, der som bekendt kommer fra oppositionen, skal de ordførere, der er fra de regeringsbærende partier, for enhver pris finde argumenter for at være imod, fordi de skal dække regeringen af, så man ikke bliver tvunget til at fremsætte noget, man ikke lige er klar til med sit apparat, og derfor er vi ved at genopføre den stammedans, vi ofte gør omkring beslutningsforslag. Det er også derfor, der har været en række drillerier her i dag om, hvad man tidligere har ment, og hvad man så mener nu. Det er sådan set en understregning

af det lidt tåbelige system, vi har fået opbygget, at man siger nej. Når SF's ordfører skal prøve at finde hår i suppen for at finde en begrundelse, er det jo en situation, som jeg kan sige jeg selv har været i, da jeg sad i et regeringsbærende parti. Man syntes godt om et beslutningsforslag fra oppositionen, men det skulle ikke være, og så skulle der endelig findes argumenter mod det. Det er også derfor, vi oplever, at der er ministre, der skifter holdning, især når de ikke er ministre længere. Det har vi også set eksempler på omkring skattepolitikken, og jeg har faktisk fra den her talerstol nævnt det nogle gange i forbindelse med den tidligere erhvervsminister, den tidligere finansminister, og derfor pegede jeg på det tidspunkt på, at det måske godt kunne føre hen til, at det måske var en god idé at rokere lidt tidligere og lidt hurtigere med ministre, sådan at vi havde flere, der havde været ministre, når de så pludselig bliver klogere og mener noget andet. Det kunne man da nævne for den nuværende minister, altså at det måske var værd at overveje, sådan at der kom en mulighed for at forfølge de gode intentioner i den her sag. Så en større rokade ville ikke være af vejen. Vi behøver ikke nødvendigvis at skifte regering hver gang, men man kunne lave en rokade, når nu man bliver klogere af det. Så det er bestemt til venlig overvejelse, når nu der er så talrige gode eksempler på det.

Så jeg vil bare sige, at det faktisk kunne være værd lige at læse teksten en gang til, altså hvad det er, beslutningsforslaget går ud på. For det er sådan set ikke den der detaildiskussion om, om man nu har husket at få det hele med, der ligger i beslutningsforslagets idé; det er sådan set bare at bede regeringen om at komme med et forslag, der behandler det her. Og der bliver rig lejlighed til det, for regeringen har det fine apparat til at forhindre de småfejl, som hr. Morten Marinus har fået skrevet ind, og som jeg kunne høre han blev bebrejdet, hvis der nu er noget af den slags. Det er jo derfor, det er et beslutningsforslag. Der er jo ikke tale om, at vi vedtager forslaget, men der er tale om, at vi bare vedtager, at regeringen skal komme og løse det her problem. Vi mangler bare lige den rokade for at komme på det rigtige hold, for ellers glæder det mig, at ministeren var ret positiv og kunne se gode elementer i det, og derfor er det bare ministerens opgave – og den håber jeg så meget ministeren påtager sig – at sætte apparatet til og sige, at det her er værd at forfølge. Så kunne man få rettet de ting, de mangler, der er, sådan at vi kunne komme frem til en situation, hvor man ikke bare gør tingene, fordi man altid har gjort det, for vi skal forhindre, at bureaukratiet opretholdes, i form af at man skal finde de her stillere, selv om det er så indlysende, at det er bureaukratisk, besværligt og unødvendigt.

Så det er et godt forslag, men det kræver måske en ministerrokade, inden vi kan komme videre. Tak for ordet.

Kl. 11:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Heller ikke det giver anledning til korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i talerrækken, og næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak hr. formand. Det Konservative Folkeparti kan også støtte det her beslutningsforslag, der kommer fra Dansk Folkeparti. Vi synes, det er meget relevant.

Når man skal veje på vægten – skal vi lave det her om i forhold til de regler og den lov, der gælder i dag? – så synes jeg, at konstanten, og det er årsagen til, at vi bakker det op, er, at har man som parti været valgt med et listenavn, og man genopstiller, er der ikke nogen grund til, at man igen skal ud at finde stillere. Så må det være naturligt, at man godt kan genopstille, uden at man behøver at have det administrative bøvl.

Så vi er også helt klart med på den vogn, der hedder, at kan vi forenkle, lette de administrative byrder, gøre det lidt simplere, så er vi med på det. Vi ser ikke argumenterne imod det her som særlig tungtvejende. Jeg synes ikke, at der er blevet fremført nogen argumenter, der gør, at jeg er i tvivl om, at demokratiet virker, og at de parlamentariske regler er overholdt, så der ikke opstår en eller anden kaosagtig tilstand. Det synes jeg på ingen måde der har været rejst tvivl om.

Der kan jo altid i enhver sammenhæng findes nogle yderliggående argumenter i worst case-scenarier – hvad kan der ske, hvis ... ? – men selv her synes jeg, at det er meget tvivlsomt, om det har nogen betydning, for vælgerne er jo derude og skal tage stilling til, om de personer, der måtte stå på en liste, der er godkendt på en generalforsamling osv. osv., nu også skulle være godkendt til valg. Og hvis de ikke er, er der sikkert ikke nogen, der stemmer på dem.

Så jeg har ingen bekymringer, det har Det Konservative Folkeparti heller ikke, og derfor støtter vi beslutningsforslaget.

Kl. 11:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Vi går videre til næste ordfører i talerrækken, og det er den foreløbig sidste, og det er ordføreren for forslagsstillerne, nemlig Morten Marinus fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:31

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Som forslagsstiller vil jeg selvfølgelig gerne starte med at sige tak for den debat, vi har haft her i dag. Vi er jo kommet vidt omkring, og hvem siger, at kommunalpolitik eller drøftelsen af kommunalpolitik er kedeligt. Der har været sproglomster, som at Socialdemokraterne har været repræsenteret i København i ikke umindelige tider, men i umenneskelige tider. Og hr. Finn Sørensen og hr. Bertel Haarder er nordister. Det var heller ikke et ord, jeg kendte, men jeg synes det er vældig morsomt og sætter lidt kulør på den debat, vi har haft i dag.

Jeg er også glad for de bemærkninger, der har været om det positive i det her forslag. For 2½ år siden, det er korrekt, havde vi et lignende forslag. Vi har rettet lidt i det for at få det til at passe bedre ind, også i forhold til de bemærkninger, der var dengang, og jeg er selvfølgelig glad for, at der er nogle partier, der nu synes, at forslaget er blevet bedre, således at partier, der har været repræsenteret i hele byrådsperioden, altså ikke behøver at komme ud at samle stillere, hvis de genopstiller. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Så er det da rigtigt, som SF's ordfører siger, at der kan være småting i sådan et beslutningsforslag, som ikke går i den virkelige verden, og noget, man ikke har tænkt over. Jeg vil også kvittere for det, hr. Leif Mikkelsens sagde, nemlig at det jo er et beslutningsforslag, som efterfølgende, hvis det bliver vedtaget, pålægger regeringen at komme med et udspil, altså en ændring af valgloven, for at rette op på de her ting.

Men i Dansk Folkeparti synes vi altså stadig væk, at det er en god idé. Vi har haft en debat, som har været lidt delt omkring afbureaukratisering eller demokratisk retfærdighed. Det er to vægtskåle, og jeg synes, der er rigeligt af begge dele i det her forslag, i hvert fald så rigeligt, at vi stadig væk synes, det er en god idé. Jeg kan forstå, at der er nogle partier, der ikke mener, at man afbureaukratiserer nok med det her forslag, og jeg kan også forstå, at nogle, måske nogle af de samme partier, ikke mener, at det er demokratisk retfærdigt, at partier ligefrem skal undlade at samle stillerlister, bare fordi de var valgt ind i den foregående byråds- eller regionsrådsperiode. Det er selvfølgelig beklageligt.

Men jeg skal takke for den debat, der har været her i dag, og så håber jeg selvfølgelig på, at vi i Kommunaludvalget kan snakke vi-

dere om det og så måske få løst nogle af de tvister, der er blevet lagt frem i dag. Med disse ord skal jeg slutte herfra.

Kl. 11:35

Kl. 11:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:33

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er ikke, fordi jeg vil forlænge debatten, at jeg vil spørge, for der kom jo heller ikke i ordførerens tale nye argumenter frem, men det skal jeg heller ikke bebrejde ordføreren, for vi har jo været godt rundt i hjørnerne. Nej, grunden til, at jeg gerne vil spørge, er, at ordføreren under et af sine spørgsmål til hr. Simon Kollerup nævnte, at i Københavns Kommune har man en masse mærkelige lister ved kommunevalget - jo, det ord prentede sig hurtigt i min hukommelse. Hvad mente ordføreren med det? Hvad er det for nogle mærkelige lister, man har i Københavns Kommune, og kan ordføreren sætte nogen navne på de lister, der er mærkelige ifølge ordførerens opfattelse?

Kl. 11:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Morten Marinus (DF):

Det er meget muligt, jeg har sagt det, men jeg tror faktisk, det var hr. Hans Kristian Skibby, der nævnte det. Han nævnte nogle listenavne, som han måske fandt mærkelige. Jeg kan ikke erindre, at det var mig, der nævnte det. Men det er da rigtigt, at der, som også hr. Hans Kristian Skibby nævnte, var nogle navne på partier, som stillede op, og som ikke blev valgt, og det er klart, at de igen skal ud og samle stillerlister.

Kl. 11:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 11:34

Finn Sørensen (EL):

Jeg beklager meget, hvis jeg kom til at tillægge ordføreren den bemærkning, men nu var det jo så en af ordførerens partifæller, ikke sandt, og så kan jeg jo spørge ordføreren, om ordføreren er enig med hr. Hans Kristian Skibby i, at man i Københavns Kommune har en række mærkelige lister, og som jeg hørte det, gik det ikke på listenavne, men på mærkelige lister. Så det skal jeg bare høre om ordføreren er enig i, og om ordføreren kan løfte sløret for, hvad det var for nogle. Kan vi få nogle eksempler på de der mærkelige lister, man har i København?

Kl. 11:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Morten Marinus (DF):

Nu tror jeg, vi er tilbage der, hvor debatten startede, og det var nemlig med den udveksling, som hr. Jan E. Jørgensen og hr. Finn Sørensen havde, om det der med, om man kunne bruge humor i debatten eller ej - og også forstå den. Jeg tror nemlig, at det, hr. Hans Kristian Skibby mente, var navnene på listerne; det var ikke så meget, om listernes politiske indhold var mærkeligt, det var simpelt hen om, at det var listebetegnelsen, der måske kunne fremstå mærkelig.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, og det er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:35

Hans Kristian Skibby (DF):

Når man nu bliver nævnt, vil man retfærdigvis også gerne være med i debatten.

Kan ordføreren ikke bekræfte, at der ved sidste kommunalvalg var indtil flere mærkelige partier, der stillede op til Borgerrepræsentationen her i København? Der var bl.a. et parti, der hed P.I.K. - der var punktum imellem, skal jeg sige. Det stod for Pengene I Kommunekassen - P.I.K. Så var der også et parti, der hed Indkøbslisten, og jeg har bare retfærdigvis nævnt, at jeg synes, det var sådan nogle ret underholdende navne. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det *er* underholdende?

Kl. 11:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:36

Morten Marinus (DF):

Jo, jeg kan bekræfte, at de her navne er underlige og morsomme, men om listens indhold er mærkeligt eller ej må jeg indrømme at jeg ikke har nok kendskab til at sige. Jeg har ikke interesseret mig for, hvad Liste P.I.K. - uanset om det var i København eller om det var i Aarhus, nogen stillede op med det navn - gik ind for, ud over at jeg kan forstå, at det stod for Pengene I Kommunekassen, og det er jo altid et godt argument. Men jeg går ud fra, at vi godt kan grine lidt af de her mærkelige listenavne.

Kl. 11:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er yderligere en ... Det var der så ikke. (*Munterhed*). Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om SU for studerende med handicap og kroniske sygdomme.

Af Stine Brix (EL) m. fl.
(Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 11:37

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, værsgo.

Kl. 11:37

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Regeringen deler forslagsstillernes ambitioner om at sikre, at også studerende med et handicap eller en kronisk sygdom har gode muligheder for at tage en uddannelse. Vi står imidlertid over for den generelle udfordring, at mange studerende i dag er for lang tid om at påbegynde og gennemføre de videregående uddannelser. Den SU-reform, der nu er indgået af et bredt flertal af Folketingets partier, har først og fremmest til formål at fremme en bedre og tidligere færdiggørelse for alle studerende på de videregående uddannelser. Det gælder således også for studerende med handicap eller kronisk sygdom.

Men når det er sagt, er vi naturligvis ikke interesseret i med reformen, at de handicappede eller kronisk syge studerendes vilkår ændres utilsigtet, og derfor er vi også opmærksomme på den problemstilling, som forslagsstillerne rejser med beslutningsforslaget her, i forbindelse med at vi strammer kravene til de studerendes studieaktivitet. F.eks. har vi med aftalen åbnet op for, at den enkelte studerende kan søge om dispensation fra kravet om obligatorisk tilmelding til valg og prøver svarende til et fuldt studieår, hvis der foreligger usædvanlige forhold.

Tilsvarende kan der gives dispensation fra reglen om, at den studerende skal have påbegyndt sit studium senest 2 år efter adgangsgivende eksamen for at få de ekstra 12 måneders SU-klip. Den dispensation kan gives, hvis ansøgere af væsentlige grunde, f.eks. særlige forhold i tilknytning til et handicap, ikke har haft mulighed for at påbegynde deres videregående uddannelse inden for de 2 år efter adgangsgivende eksamen.

Vi er nu i gang med høringsprocessen, hvor der var frist i går, og i respekt for processen vil jeg ikke på nuværende tidspunkt foregribe udfaldet af høringen og den drøftelse, som jeg skal have med partierne bag aftalen, men jeg vil dog understrege, at alle børn og unge skal have mulighed for at blive så dygtige, som de kan, og for at tage en god og en relevant uddannelse.

Vi ved samtidig fra analyser af området, at uddannelse er vigtig for, at personer med en funktionsnedsættelse finder beskæftigelse, og derfor er det forhold, at flere mennesker med handicap skal i uddannelse og i beskæftigelse, også et af fokusområderne i den handlingsplan på handicapområdet, som regeringen har igangsat arbejdet med. Arbejdet med handlingsplanen tager bl.a. udgangspunkt i principperne om inklusion, respekt for forskellighed, lige muligheder, tilgængelighed, myndiggørelse og selvbestemmelse for mennesker med handicap.

Der findes allerede i dag en række støtteordninger, som studerende med handicap eller kronisk sygdom kan søge. Støtten kompenserer for handicapet eller funktionsnedsættelsen, så de studerende kan gennemføre deres uddannelse på almindelige SU-vilkår. Det forudsættes således, at studerende med et handicap på almindelige studieforløb skal opfylde kravet om at være fuldtidsstuderende og studieaktive efter de almindelige regler, og de principper ændres der ikke ved med reformen af SU-systemet.

Studerende med et dokumenteret handicap har bl.a. mulighed for at få Specialpædagogisk Støtte, SPS. Det kan være støtte f.eks. i form af praktisk medhjælp, tegnsprogstolk, kurser, hjælpemidler generelt, herunder it-hjælpemidler eller sekretærbistand. I 2012 modtog ca. 3.900 studerende på de videregående uddannelser støtte via SPS-ordningen.

Hvis man har en funktionsnedsættelse, som gør, at man f.eks. er ringere stillet end sine medstuderende i eksamensøjemed, har uddannelsesinstitutionerne mulighed for at give dispensation fra de fastsatte eksamensbestemmelser i studieordningen. Det kan f.eks. være forlænget eksamenstid, brug af særlige hjælpemidler eller lignende.

Studerende på lange videregående uddannelser og professionsbacheloruddannelser, der har psykiske problemer, som på den ene eller

den anden måde kan gribe forstyrrende ind i forhold til uddannelsen, f.eks. eksamensangst, ensomhed, specielle problemer, koncentrationsbesvær og lignende, kan desuden søge hjælp hos studenterrådgivningen.

Endelig har studerende, der modtager SU, og som har en funktionsnedsættelse, der gør, at de ikke er i stand til at tage erhvervsarbejde ved siden af studierne, mulighed for at søge om et handicaptillæg ved siden af SU. I perioden 2008-2011 er antallet af modtagere af handicaptillæg ved videregående uddannelser steget fra ca. 1.900 til ca. 3.700, altså en stigning på 92 pct. Studerende, der modtager handicaptillæg, kan i øvrigt søge ekstra SU-klip efter de gældende regler, hvis de f.eks. bliver syge eller oplever en forværring af deres lidelse.

Hvis de studerende trods de her nævnte kompenserende støtteordninger ikke er i stand til at gennemføre uddannelserne på samme vilkår som de øvrige studerende, har vi revalideringssystemet, som må tage over. I 2011 modtog omtrent 4.500 personer revalideringsydelse til videregående uddannelse.

Vi skal selvfølgelig løbende være åbne for at overveje, om ordningerne er skruet rigtigt sammen og være opmærksomme på, om de kompenserende ordninger virker efter hensigten. Man kan måske også med fordel på handicapområdet overveje, om vi i dag bruger pengene på den mest hensigtsmæssige måde. Det har altså ikke været en del af SU-reformen, og derfor kan man sige, at det jo i det videre perspektiv, hvor man kunne kigge på handicapområdet, jo også er oplagt at se det som et potentiale i udviklingen af nye innovative løsninger og ny teknologi inden for f.eks. digitalisering af undervisningsmaterialer, hvor de her løsninger vil være til gavn for dem, der har en funktionsnedsættelse, men jo i virkeligheden også kunne vise sig at være til gavn for alle mulige andre studerende.

Uddannelsesinstitutionerne har ligeledes et stort ansvar for at sikre inklusionen af unge med handicap eller kronisk sygdom på de videregående uddannelser, og det indebærer bl.a. et øget fokus på at gøre op med de barrierer, som studerende med handicap oplever. F.eks. er det selvfølgelig helt afgørende, at der er tilstrækkelig synlighed og vejledning om de muligheder, som de studerende har for at søge om kompenserende støtte.

Men alt i alt kan regeringen ikke anbefale beslutningsforslaget her, fordi vi mener, at vi med SU-reformen ikke ændrer på de grundlæggende principper, der er for studerende med funktionsnedsættelse, nemlig det, at de skal klare sig på lige vilkår, og vi vil heller ikke ændre i de kompenserende ordninger, men vi har samtidig taget højde for de ting med de i min tale nævnte dispensationsmuligheder, som er lagt ind.

Kl. 11:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, og det er fru Rosa Lund fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 11:43

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak til ministeren for at dele Enhedslistens ambition om, at det også skal være muligt at tage en uddannelse, hvis man har et handicap eller en kronisk sygdom. Det er jo dejligt, at regeringen deler ambitionen, og man kan jo så spørge: Hvad har regeringen så tænkt sig at gøre for at opfylde den ambition, når nu man ikke har tænkt sig at støtte det her ændringsforslag?

Hvis jeg skal koge det helt ned, tror jeg bare, jeg vil spørge ministeren: Hjælper SU-reformen studerende med handicap eller kronisk sygdom, eller gør SU-reformen det sværere for studerende med handicap eller kronisk sygdom at tage en uddannelse?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 11:44

skaffede det såkaldte dobbelte ansøgningsprincip, altså at studerende først skulle gå til kommunen og siden søge ind på uddannelsen, gjorde man det ved at lave de her ordninger, bl.a. med handicaptillægget. Det er et vigtigt princip, og det tror jeg vi alle sammen synes. Og det tror jeg især er vigtigt for de unge med funktionsnedsættelse, altså at der er den ligestilling.

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Kl. 11:44

SU-reformen ændrer som udgangspunkt ikke ved de ordninger, der i dag skal kompensere studerende med funktionsnedsættelse eller andre handicap, sådan at de kan studere på samme vilkår som andre studerende, fordi den ændrer vilkårene generelt. Men derudover har vi altså med aftalen haft blik for den her udfordring ved at sikre dem dispensationsmuligheder fra kravet om det fulde skema, og at man automatisk er tilmeldt eksamener uden mulighed for at melde fra, og ved den særlige dispensationsmulighed, der er fra 2-årsreglen, hvis en situation relateret til ens handicap er årsagen til, at man ikke har kunnet søge ind inden for de 2 år.

Derfor har vi jo haft blik for det, og derfor mener jeg sådan set, at vi samlet set med reformen ændrer vilkårene for alle studerende, men uden at gå på kompromis med det princip, vi har, om, at vi kompenserer handicappede, så de kan studere på lige vilkår. Kan man ikke det, har vi heldigvis revalideringssystemet, som ganske mange jo på fortrinlig vis får hjælp fra for at kunne studere, selv om de ikke kan klare sig på lige vilkår.

Kl. 11:45

Det, fru Rosa Lund spørger om, er, om vi så alligevel – på trods af det princip, som jeg tror alle er glade for – skulle gøre nogle særlige ting. Og der er det, jeg peger på de ting, vi sådan set *har* taget højde for i reformen, hvor der altså med 2-årsreglen er nogle særlige ting, hvis ens handicap er årsagen til, at man ikke har kunnet søge ind inden for de 2 år, altså på grund af en udvikling, der har været. Og så er der den anden mulighed i forhold til det her med, at man skal være tilmeldt fag og prøver svarene til et fuldt studieår og ikke har mulighed for at melde fra ved eksamen. Og i forhold til det sidste er det jo sådan, at det er universiteterne og deres studienavn, som har kompetencen til at fastlægge praksis. Men her vil man have mulighed for at godtgøre, at man ikke kan følge et studium med de her antal point og det fulde skema og automatisk eksamen, og så vil studienævnet kunne dispensere fra det.

Kl. 11:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er fru Stine Brix fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 11:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg har ikke noteret fru Rosa Lund for anden korte bemærkning. Men det ser ud, som om fru Rosa Lund gerne vil have den. (*Rosa Lund* (EL): Det vil hun gerne.) Så skal man huske at trykke sig ind.

Anden korte bemærkning til fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo

Kl. 11:45

Stine Brix (EL):

Jamen jeg synes, at det er en rigtig god ting, at der er taget hensyn til studerende med handicap, når det gælder reglen om de 2 år, inden man søger ind på en uddannelse.

Man kan sige, at det her forslag, som vi har fremsat, jo er et forsøg på at rejse diskussionen om, at når man anerkender, at der er mange mennesker, hvis fremtid er et fleksjob, vil der også være en tilsvarende situation, når man er i uddannelsessystemet, hvor man ikke kan læse på fuld tid på samme vilkår eller på lige vilkår, som ministeren kalder det, som andre studerende. Man kan altså have et behov for at kunne læse mindre.

Ministeren henviser så til, at man kan få revalidering i stedet for, sådan som jeg forstår det. Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministeren: Er det sådan, regeringens fremtidsvisioner er på det her område? Eller kunne man forestille sig, at man måske i fremtiden tænkte det her område som noget med fleksjob, altså at man arbejdede med en fleksuddannelse, som kunne tilpasses den enkelte studerende, så de altså ikke skulle arbejde på samme niveau eller i samme tempo som andre, men alligevel stadig væk havde de samme vilkår – at de f.eks. var på SU, og at det ikke skulle vurderes af kommunen, om den uddannelse, de nu skulle tage, var sådan, at de var berettigede til at kunne få revalidering?

Kl. 11:49

Rosa Lund (EL):

Tak. Så vil jeg bare spørge ministeren: Hvis man ikke har tænkt sig at ændre noget i forbindelse med den SU-reform, man lige har lavet, er det så rigtigt forstået, at det bliver ved med at være sådan, at når studerende søger dispensation fra de her regler, kan de kun få dispensation, hvis det er akut – altså sådan, som det er i dag? Sådan som det er i dag, får man jo kun dispensation, hvis det er akut. Og det er jo ikke akut, hvis man er født med en kronisk sygdom eller er født med et handicap, for så har det været sådan længe. I dag får man jo kun dispensation, hvis det er noget, der opstår, mens man læser.

Så jeg skal bare bede ministeren om at opklare, om det betyder, at man nu ændrer de regler, så det faktisk bliver muligt at søge dispensation, når man har et handicap eller en kronisk sygdom, som man altså har haft længe, inden man er startet på sit studium, eller om det fortsat vil være sådan, at det skal være noget, der er akut opstået, før man kan få sin dispensation.

Kl. 11:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 11:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 11:46

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Nu fik fru Stine Brix så alligevel nuanceret det til sidst. For jeg tror i hvert fald, at der også blandt de forskellige handicaporganisationer er en rigtig stor tilfredshed med, at der er et grundlæggende princip om, at det er lige vilkår, og at det sådan set er det, vi stræber efter og kompenserer, så man studerer på lige vilkår. Det er det, den specialpædagogiske støtte er til for, og det er også det, som handicaptillægget er til for.

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Først og fremmest synes jeg, det er helt afgørende at holde fast ved det grundlæggende princip, som i en årrække har været gældende, nemlig at de kompenserende ordninger, vi har, skal gøre, at studerende med funktionsnedsættelse eller andre handicap kan studere på lige vilkår. Det tror jeg er et rigtig vigtigt princip. Dengang man af-

Jeg er glad for anledningen til lige at uddybe, hvad det er, vi lige præcis har gjort i forbindelse med kravet om, at man skal være tilmeldt fag og prøver svarende til et fuldt studieår. For det er selvfølgelig sådan, at det er en af de skærpelser, der er i de almindelige vilkår for studerende fremover. Men den enkelte studerende vil altså kunne søge studienævnet om dispensation fra at blive tilmeldt et fag og dette fags prøver, hvis der foreligger usædvanlige forhold.

Jævnfør universitetslovens § 18 ligger kompetencen til at træffe afgørelser i den her type sager ved studienævnet. Det er derfor det, der vil skulle forholde sig i de konkrete sager. Det vil bl.a. skulle vurdere, om den enkelte studerendes forhold og om de fysiske og psykiske funktionsnedsættelser betyder, at den studerende ikke vil have mulighed for at gennemføre sin uddannelse på fuld tid.

Såfremt studienævnet vurderer, at den pågældende studerende har dokumenteret, at det ikke kan lade sig gøre, må vi alt andet lige formode, at man vil komme frem til, at der er usædvanlige forhold. Det er i hvert fald den kompetence, studienævnet har.

Kl. 11:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg har ikke registreret ønske om anden korte bemærkning fra fru Stine Brix. Det har hun heller ikke ønsket. Derfor siger vi tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører i talerrækken. Det er hr. Mads Rørvig fra Venstre, værsgo.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg skal på vegne af Venstre og De Konservative takke Enhedslisten for at rejse debatten her i dag.

Forslagsstillerne fra Enhedslisten opfordrer regeringen til at tage hensyn til studerende, som på grund af handicap eller kronisk sygdom ikke kan klare et studie i normalt tempo og på normeret tid. Jeg er meget enig i det, ministeren gjorde rede for på talerstolen lige før, og jeg skal undlade at komme med den helt store gentagelse. Men jeg forstår bekymringen for handicappede studerende.

Det er vigtigt for Venstre, at det er muligt for studerende med handicap at gennemføre en uddannelse. Jeg mener også, at vi i det nuværende SU-system og også i den SU-aftale, som i øjeblikket er i høring, tager højde for, at det også vil være tilfældet fremadrettet. Når man kigger på udviklingen i, hvem der får handicaptilskud, er der, som ministeren nævnte, en stigning på 92 pct. Det vidner jo om, at uddannelse i højere grad er blevet tilgængelig for unge med handicap.

Så jeg kan meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget, da vi faktisk mener, at der er taget højde for det i det nuværende system og også med den SU-aftale, der foreligger.

Kl. 11:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er foreløbig to, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Først er det fru Stine Brix fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 11:52

Stine Brix (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om det er ordførerens opfattelse, at den her mulighed, der så er for at få dispensation for kravet om fremdrift, også gælder studerende, som har et handicap, som ikke er blevet forværret, men som de altid har haft, men hvor det handicap betyder, at de ikke kan studere på fuld tid? Vil de kunne komme til studienævnet og få en dispensation ifølge Venstre?

Kl. 11:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Mads Rørvig (V):

Nu er det jo ikke Venstre, der skal afgøre, hvordan udfaldet af en afgørelse i studienævnet skal være, men hvis man ikke har mulighed for at gennemføre et studie på normeret tid efter de krav, der bliver stillet op, er man ovre i revalideringssystemet. Ellers har man jo mulighed for at få handicaptillæg i forbindelse med sit studie. Tager det længere tid, har man også mulighed for at få ekstra klip, på grund af at man har et handicap, som systemet er i dag, og det vil det også være fremadrettet.

Kl. 11:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om en kort bemærkning ...

Man skal trykke sig ind, hvis man gerne vil have adgang til anden korte bemærkning, og det kan nås endnu.

Fru Stine Brix for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 11:53

Stine Brix (EL):

Tak for det. O.k., vi husker at trykke os ind fremover.

Først bliver jeg nødt til at sige til ordføreren, at det jo ikke er korrekt, at et handicaptillæg betyder, at man får et ekstra klip, sådan at man kan forlænge sine studier. Et handicaptillæg betyder, at man får en højere SU som kompensation for, at man ikke kan have et studiejob. Så det er jo ikke rigtigt, at man kan forlænge sine studier med et handicaptillæg. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at Venstres ordfører så siger: Det er jo ikke mig, der skal bestemme, hvilke afgørelser man træffer i studienævnet. Det er rigtigt. Men det er ordføreren, der er med til at lave en reform, som regulerer, hvad det er, studienævnet kan afgøre. I den reform bliver der jo lagt op til, at man kan give dispensation, når der er tale om akut sygdom eller forværring af et handicap. Man kan ikke give dispensation, når der er tale om en kronisk sygdom eller et handicap, som gør, at man ikke kan studere på fuld tid.

Så lad mig prøve at spørge på en anden måde: Mener Venstre, at man skal kunne have lov til at studere på nedsat tid, hvis man har et handicap? Altså, skal vores SU-system være indrettet, så der er et hensyn til studerende, som ikke kan studere på fuld tid?

Kl. 11:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Mads Rørvig (V):

Jeg mener faktisk, at vi begge deler de bekymringer, og at det skal være muligt for handicappede at gennemføre et studie. Vi har jo alle sammen en interesse i, at de bliver imødekommet i det system, vi har i dag, også med den reform, som vi laver. For hvis man ikke har mulighed for at gennemføre efter de regler, der er, har man jo den mulighed, som 4.500 handicappede benytter sig af i dag, nemlig at bruge revalideringssystemet til at gennemføre en uddannelse.

Kl. 11:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Rosa Lund, Enhedslisten, for sin første korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:55

Kl. 11:57

Rosa Lund (EL):

Skal vi så tolke det sådan, at Venstre mener, at studerende med kroniske sygdomme eller studerende med handicap skal være på revalidering? Der er jo en forskel på at være på SU og på at være på revalidering, der er en forskel på, hvilke friheder man har og hvilke rettigheder man har. Så jeg vil gerne høre Venstres ordfører, så det bliver helt klart for os i Enhedslisten: Mener Venstre, at studerende med handicap, studerende med kroniske sygdomme skal være på revalidering, eller skal de være på SU ligesom alle andre studerende?

Kl. 11:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Mads Rørvig (V):

Nu tror jeg, man skal passe på med at skære alle studerende over en kam og også skære alle handicappede studerende over en kam, for det er jo i sagens natur forskelligt, hvilket handicap man har, og hvilke behov man har. Og der er handicappede, der gennemfører på normeret tid og får det ekstra SU-klip, som de er berettiget til. Hvis man ikke har mulighed for det, så har man jo muligheden for at deltage i en revalideringsordning og bruge den til at gennemføre sit studium.

Så vi tager højde for studerende i SU-systemet med handicap, og vi tager højde for handicappede studerende i andre systemer, for handicappede er ligesom studerende generelt meget forskellige, og det er også de behov, de har for at kunne gennemføre deres uddannelse.

Kl. 11:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Rosa Lund for sin anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:56

Rosa Lund (EL):

Jeg synes, det er rigtig dejligt, at Venstre nu anerkender, at studerende er forskellige. Det har ikke været tydeligt i Venstres uddannelsespolitik de sidste 10 år i hvert fald, så det er jo dejligt med den anerkendelse.

Jeg er glad for, at hr. Mads Rørvig siger, at man tager højde for studerende med handicap og med kroniske sygdomme i vores SU-system. Kan hr. Mads Rørvig så ikke forklare, hvordan man tager højde for studerende med handicap eller kroniske sygdomme i den reform, man lige har lavet, hvor man jo, som fru Stine Brix rigtigt påpeger, kun kan få dispensation, hvis det er akut opstået? Hvis det er noget, som man har haft i længere tid eller i hvert fald har haft kendskab til i længere tid, som ikke er blevet forværret, eller som ikke er akut opstået, så kan man ikke få dispensation. Kan hr. Mads Rørvig ikke gøre det helt klart: Hvordan tager man højde for studerende, der er født med en kronisk sygdom eller et handicap?

Kl. 11:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Mads Rørvig (V):

Jamen der er 4.500 studerende på revalideringsydelse i dag, der vil kunne være med til at besvare det spørgsmål, for det er jo netop et billede af, at vi tager højde for den gruppe, ligesom vi tager højde for den gruppe, der har et handicap, som har mulighed for at få ekstra SU-beløb hver måned som kompensation for, at de ikke kan tage et arbejde.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Tiden er nu så fremskreden, at vi afbryder mødet med henblik på frokosten. Derfor genoptager vi mødet kl. 13.00, og det bliver med Socialdemokraternes ordfører og den videre behandling af beslutningsforslag nr. B 88.

Mødet afbrydes og genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:58).

Kl. 13:00

Forhandling**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Mødet er genoptaget.

Den næste taler i ordførerrækken er hr. Daniel Toft Jakobsen, værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Daniel Toft Jakobsen (S):

Vores normale ordfører for forskning og videregående uddannelser er desværre forhindret i at være her i dag, så derfor er det mig, der læser talen op.

For Socialdemokraterne handler handicappolitik om, at alle mennesker skal have lige muligheder og rettigheder, for alle mennesker rummer ressourcer og kompetencer, også selv om vi har forskellige udgangspunkter. Derfor deler vi selvfølgelig også forslagsstillernes ønske om at sikre, at alle studerende – også de, der har funktionsnedsættelser eller kronisk sygdom – skal have de bedst mulige forudsætninger for at tage en videregående uddannelse. Sådan skal det være.

Den SU-reform, der nu er indgået af et bredt flertal af Folketingets partier, skal understøtte, at de studerende på de videregående uddannelser kommer bedre igennem deres studier og bliver lidt tidligere færdig. Det gælder også for studerende med handicap eller kronisk sygdom.

Når det er sagt, ønsker vi naturligvis ikke, at vilkårene for studerende med et handicap eller en kronisk sygdom utilsigtet bliver ændret. Derfor har vi med aftalen åbnet for, at den enkelte studerende kan søge om dispensation fra kravet om obligatorisk tilmelding til fag og prøver, der svarer til et fuldt studieår, hvis der foreligger usædvanlige forhold. Vi har også åbnet for, at det er muligt at få dispensation fra reglerne om, at den studerende skal påbegynde sit studium senest 2 år efter opnåelsen af adgangsgivende eksamensbevis for at få de ekstra 12 måneders SU-klip. Det er betinget af, at ansøgeren eksempelvis på grund af særlige forhold i tilknytning til et handicap ikke har haft mulighed for at påbegynde en videregående uddannelse inden for de 2 år efter opnåelsen af adgangsgivende eksamensbevis.

Vi er med andre ord opmærksomme på den problemstilling, som forslagsstillerne rejser med beslutningsforslaget her, når vi strammer kravene til alle studerendes studieaktivitet. Samtidig er det grundlæggende sådan, at studerende på SU forudsættes at kunne gennemføre deres studier på almindelige SU-vilkår. Det betyder, at studerende med funktionsnedsættelser, som har behov for helt særligt tilrettelagte studieforløb, som udgangspunkt ikke hører til i SU-systemet. Har man helt særlige behov, der skal tages hånd om, kan den enkelte studerende søge hjælp eller revalidering hos kommunen, hvor der tages udgangspunkt i den enkeltes konkrete situation og behov. Det ændres der ikke på med regeringens forslag til SU-reform.

Samtidig er der mange gode muligheder for ekstra støtte inden for det nuværende SU-system til studerende med handicap, der studerer på almindelige vilkår. Det er muligheder, der har til formål at sikre, at studerende med handicap sidestilles med deres medstuderende. Det er eksempelvis SU-handicaptillægsordningen, som kompenserer de handicappede studerende, der ikke kan tage et studiejob, og ligestiller dem økonomisk med deres medstuderende, som kan tage et arbejde ved siden af studierne. Det ændrer SU-reformen ikke på.

Studerende med handicap har også mulighed for at søge om specialpædagogisk støtte såsom studiestøttetimer, støttepersonordning, it-hjælpemidler og ergonomiske hjælpemidler. Hvis man har en funktionsnedsættelse, der gør, at man ikke kan gå til eksamen på samme vilkår som ens medstuderende, er det muligt at få dispensation fra de fastsatte eksamensbestemmelser i studieordningen i form af forlænget eksamenstid, brug af særlige hjælpemidler eller andet. Betyder et handicap, at en studerende på trods af støtte ikke kan gennemføre sin uddannelse inden for rammerne, men har brug for et særligt tilrettelagt uddannelsesforløb, er det som sagt muligt at søge hjælp eller revalidering hos kommunen.

Jeg vil gerne her til sidst understrege, at det er vigtigt for Socialdemokraterne, at alle har mulighed for at tage en god og relevant uddannelse, også når det kræver lidt ekstra. Vi er af den opfattelse, at der inden for vores SU-system, også med de ændringer, der sker med SU-reformen, allerede er mange gode muligheder, der tager hånd om studerende med handicap. Socialdemokraterne støtter derfor ikke forslaget.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører, og tillykke med jomfrutalen, som jeg kan forstå det var. Nej, det var det ikke. Så trækker jeg lykønskningen tilbage.

Så giver jeg ordet til hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, der er ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Enhedslisten ønsker med det her beslutningsforslag at sikre, at der tages hensyn til studerende, som på grund af handicap har behov for længere tid til deres studie. Det sigte er Dansk Folkeparti helt og aldeles enige i. Vi mener, at hvis en person har evnerne til at tage en uddannelse, skal man også forsøge at sikre rammerne for at gøre det. Et af elementerne i det er naturligvis SU og den reform, der netop er blevet lavet, og hvor et af DF's fingeraftryk er at give mulighed for, at personer med handicap ikke er omfattet af 2-årsreglen, hvis de på grund af handicapet ikke kan overholde den. Men jeg tror, at det er vigtigt ikke at gøre det her til en simpel diskussion om SU-regler og om, hvorvidt forsørgelsesgrundlaget skal være SU eller revalideringsydelse. Det afgørende må være, om personer med handicap reelt har mulighed for at tage den uddannelse, som de er kvalificerede til.

Jeg deltog forleden dag i en såkaldt ekspertcamp afholdt af Sammenslutningen af Unge Med Handicap. Der var repræsentanter for uddannelsesinstitutioner, unge studerende med handicap, tænketanke m.v. Meningen med dagen var at lave et policy paper, som sammenslutningen skulle bruge til det videre arbejde. Udgangspunktet for dagen var en undersøgelse, som foreningen havde lavet, og som hed »Centrale udfordringer for studerende med funktionsnedsættelser på videregående uddannelser«.

Resultatet af den kunne deles op i fire temaer. Der er fysiske udfordringer, der kan handle om, at man simpelt hen ikke kan komme hen til det lokale, hvor man skal undervises. Der er faglige udfordringer, der kan handle om, at det kan være svært at komme i studie-

grupper. Der kan være manglende hensyn fra undervisernes side – f.eks. hvis de står med ryggen til, når man er afhængig af mundaf-læsning, eller at de ikke vil bruge mikrofonen, så man ikke kan høre, hvad de siger. Der er sociale udfordringer. Det kan være svært for de handicappede at komme med til sociale arrangementer. Endelig var der også udfordringer i forbindelse med den kompenserende støtte. Det var noget med sagsbehandlingstider, ansøgningsprocedure osv.

I løbet af dagen slog det mig, at rigtig mange af de ting, vi snakker om, er udfordringer, som man selvfølgelig kan have som studerende med handicap, men som også er udfordringer for rigtig mange andre studerende. Er f.eks. det at komme ind i en studiegruppe eller at deltage i sociale arrangementer svært, fordi man er blind, eller fordi man er voldsomt genert?

Ved siden af det her er der så et tema, som selvfølgelig skal håndteres. Det fysiske er jo et eller andet sted relativt nemt at have med at gøre. Det er ikke nødvendigvis gratis, men principielt er det til at have med at gøre, om der skal være en elevator eller der ikke skal være en elevator. Det handler i høj grad om at være forudseende, når der bliver bygget nyt, og når der bliver bygget om, så vi tænker det ind og sikrer, at der hen ad vejen kommer den tilgængelighed, der er brug for, og at vi i øvrigt selvfølgelig er fleksible i forhold til at bruge de muligheder, der er i dag.

Så er der også mange eksempler på, at den kompenserende støtte, jævnfør SPS-ordningen, eller hjælpemidlerne ikke er til rådighed, når studierne starter. Det skal der naturligvis tages hånd om, for hvis den handicappede bliver forsinket i sit studie, fordi vedkommende ikke får den hjælp, der er brug for, fra starten, så er det jo ikke den handicappedes skyld. Så er det systemets skyld.

Ekspertcampen sluttede med, at vi fik besøg af ministeren, som fik præsenteret dagens resultat, som bl.a. handlede om følgende: at give uddannelsesinstitutionerne ansvaret for tildelingen af kompenserende støtte, hvilket vil gøre støtten mere målrettet til den enkelte uddannelse og formentlig også gøre det meget mere omkostningseffektivt; at stille krav til uddannelsesinstitutionerne, bl.a. i udviklingskontrakterne, vedrørende deres ansvar for at sikre gode rammer, som også inkluderer studerende med handicap; at sikre en vidensopsamling på området, altså se på, hvordan den inkluderende uddannelsesinstitution egentlig ser ud, og hvad der virker, og hvad er det ikke virker, for det ved vi ikke voldsomt meget om i dag; og endelig at se på støtteordningen under et, altså se på, om vi bruger ressourcerne rigtigt, f.eks. til handicaptillæggene, eller om der skal kigges på det.

Ministeren kvitterede på mødet bl.a. ved at henvise til det arbejde, som regeringen har sat i gang med udarbejdelse af en handlingsplan på handicapområdet, der bl.a. skal have fokus på personer med handicap og på at få dem i uddannelse og i arbejde.

Dansk Folkeparti vil derfor opfordre til, at vi i udvalgsarbejdet arbejder med en beretning, som beder regeringen inddrage opfordringen og policy'en fra ekspertcampen i en helhedsvurdering af området for studerende med handicap og indarbejde det i en kommende handlingsplan for handicapområdet. I det arbejde vil det naturligvis også skulle indgå at se på behovet for muligvis at have dispensationer på forskellige områder. På den måde tror jeg at vi kommer længst i forhold til at styrke fokuset på området, og det er jo i sidste ende det, det drejer sig om. Tak.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 13:09

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg kan huske tilbage til, da Dansk Folkeparti skulle ind og forhandle den SU-reform, som et flertal her i Folketinget er blevet enige om. Da var det en vigtig sag for Dansk Folkeparti, at de studerende med handicap ikke ville blive ramt af den her SU-reform. Hvor-

dan mener ordføreren at det blevet opfyldt? Nu har Danske Handicaporganisationer og S sammenslutningen af Unge Med Handicap jo været ude og kritisere reformen og sige, at de er overbeviste om, at den vil forringe mulighederne for unge med kronisk sygdom eller med handicap. Så jeg vil gerne høre Dansk Folkepartis ordførers egen opfattelse af, hvordan SU-reformen hjælper den her gruppe studerende.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen der er jo ingen tvivl om, at aftalen kunne være blevet bedre. Vi kunne sagtens have brugt flere penge, vi kunne sagtens have gjort mere. Det, Dansk Folkeparti havde fokus på, var ikke at forringe forholdene, bl.a. ved at sikre, at den 2-årsregel, som bliver indført for det 6. SU-år, ikke gælder, hvis man ikke kan komme i gang før forårsaget af sit handicap. Og så har vi jo tidligere hørt ministeren og også andre fortælle om, at der jo er dispensationsmuligheder. Det handler for mig om, at der rent faktisk er muligheder for de studerende med handicap for at kunne tage deres uddannelser, og ikke om, hvordan reglerne for den almindelige studerende kommer til at se ud.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 13:11

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak for svaret. Det er rigtigt, at der jo står i forligsteksten for SU-reformen, at man på en eller anden måde vil tage hensyn til studerende med handicap i forbindelse med 2-årsreglen. Men hvad med studerende med kroniske sygdomme? Det er slet ikke nævnt i forligsteksten noget sted. Hvad med de studerende?

Er ordføreren ikke enig i, at det forslag, som vi har fremsat i Enhedslisten, faktisk vil give studerende med handicap eller med kronisk sygdom bedre muligheder, end de har i dag? Så hvis Dansk Folkeparti er interesserede i at gøre livet lidt lettere for den her gruppe studerende, var det så ikke en idé at støtte forslaget?

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Ud fra den logik, at flere SU-klip giver bedre forhold, kan man altid sige, at hvis vi giver alle studerende uendelig mange SU-klip, så får de bedre forhold, og så er der sikkert nogle, der har det meget bedre på studierne. Men det er jo ikke dagsordenen, og det er sådan set heller ikke vores dagsorden. Det, vi gerne vil, er egentlig at se mere helhedsorienteret på det.

Der er rigtig mange grunde til, at man som studerende med handicap kan blive forsinket. Lad os starte der, og lad os så få billedet bredt ud og se på, hvordan hele det her område ser ud, i stedet for at dykke ned og sige, at her har vi et lillebitte hjørne, som vi så gør et eller andet ved. Lad os få kigget på det hele, og lad os så tage det op, når regeringen kommer med et oplæg til en handlingsplan på handicapområdet, og så se, hvordan vi samlet kan sikre, at man som studerende med handicap reelt har mulighed for at tage den uddannelse, man er kvalificeret til.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det den radikale ordfører, hr. Uffe Elbæk.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Uffe Elbæk (RV):

Allerførst vil jeg sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig har stor respekt for den intention, der ligger bag Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning. Den intention handler jo om at give unge med handicap eller kronisk sygdom gode vilkår på deres uddannelsesinstitutioner. Så intentionen kan vi selvfølgelig godt identificere os med og også forholde os til.

Så hvordan sikrer vi, at der ikke er barrierer? Hvordan sikrer vi, at de unge handicappede og unge med kronisk sygdom får den støtte, de har brug for? Der, hvor vandene skilles, er selvfølgelig i vurderingen af, om de muligheder så eksisterer eller de ikke eksisterer. Det Radikale Venstre mener, at der allerede nu er en lang række gode tiltag, som bakker op om den her gruppe af unge. Det har også været nævnt af de andre ordførere, der har stået her, og jeg skal ikke trætte med at gentage det, men gør det så alligevel: Vi har specialpædagogisk støtte, vi har handicaptillæg, der er dispensationsmuligheder, og endelig, hvis det ikke er nok, er der i sidste ende en mulighed for at få revalidering. Der skal vi forhåbentlig ikke hen, men der er altså en lang række tiltag.

Som det også er blevet sagt flere gange, går vi jo ikke i den her SU-reform ind og ændrer den del af mulighederne for unge handicappede. Så med afsæt i, at vi godt kan forstå intentionerne og opmærksomheden fra Enhedslisten, må jeg bare konkludere, at vi i Det Radikale Venstre ikke kan stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 13:14

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg vil gerne igen takke for, at man deler intentionen i det her beslutningsforslag. Jeg kunne ønske mig, at man så også ville sætte handling bag intentionen.

Ordføreren for Det Radikale Venstre nævner, at der er dispensationsmuligheder i dag, og det er der jo også. Mener Det Radikale Venstre, at de dispensationsmuligheder, der er i dag, er tilstrækkelige – altså nogle dispensationsmuligheder, hvor man kun får dispensation, hvis der er tale om noget akut eller en forværring af ens handicap eller kroniske sygdom?

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Uffe Elbæk (RV):

Det er jo det, der ligger i ordet dispensation. Der skal være en særlig begivenhed, der ligger til grund for, at man kan dispensere. Så det er selvfølgelig antagelser fra både Enhedslistens ordførers side og fra den radikale ordførers side, der står her, om, hvorvidt det er gjort godt nok.

Det er som sagt Det Radikale Venstres vurdering, at de tiltag, der allerede er på området, møder de behov, som der er i forhold til målgruppen. Men kan man kan jo altid se på det. Vi må jo også se, når SU-reformen bliver indfaset og gennemført, om der er nogle barrierer, som vi ikke har haft skarpt nok øje for. Og forslaget er jo også

ude i høring nu, og vi vil selvfølgelig læse høringssvarene grundigt og vurdere, om de skal have effekt på reformen. Men dags dato er det min vurdering, at de muligheder, der rent faktisk er i forhold til specialpædagogisk støtte og handicaptillæg, møder behovene.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 13:16

Rosa Lund (EL):

Ordføreren siger, at det ligger i en dispensation, at der skal være sket noget særligt. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvad så med de studerende, hvor det ikke er noget særligt, mens de læser? Hvad med de studerende, som har fået konstateret muskelsvind eller sclerose, da de var 12-15 år, altså inden de startede på en videregående uddannelse? Har de ikke også behov for at have nogle lidt andre rammer end de rammer, som regeringen har været med til at opsætte i sin SU-reform?

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Uffe Elbæk (RV):

Jamen det er jo netop det, der er. Hvis der er unge, som har særlige handicap og er kronisk syge, er der som sagt den her række af muligheder. Jeg har nævnt dem tidligere, altså specialpædagogisk støtte, handicaptillæg og så i sidste ende jo også dispensation i forhold til studienævnets mulighed for at vurdere det. Det kan igen godt lyde lidt som gentagelser, men når man får specialpædagogisk støtte, er der jo mulighed for at få bevilget praktisk medhjælp, tegnsprogstolke, kurser, hjælpemidler, sekretariatsbistand etc. Det rammer jo netop ind i forhold til de her unge, der som sagt har et handicap eller er kronisk syge.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til en radikal ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I dag behandler vi et beslutningsforslag fremsat af Enhedslisten angående SU for studerende med handicap og kroniske sygdomme. Beslutningsforslaget er – som flere også har sagt – i sig selv meget sympatisk, og jeg vil ikke bruge min taletid på at tale forslaget ned. At studerende med handicap og kroniske sygdomme skal have hjælp til at gennemføre studiet er vi helt enige i. Dog mener vi fra SF's side, at der i forvejen er flere gode instrumenter, når det kommer til hjælp til de studerende. Jeg vil derfor gerne bruge tiden på at forklare, hvilke muligheder der er i dag, og hvad der gør sig gældende med SU-reformen, for at demonstrere, at vi i forvejen gør meget, og at der ikke er brug for en lovændring.

Først og fremmest er det jo muligt for de studerende på videregående uddannelser at søge handicaptillæg, og tillægget er p.t. 8.180 kr. før skat. Tillægget gives til studerende, der på grund af handicap eller kroniske sygdomme muligvis ikke har mulighed for at have et studiejob. I SF synes vi, at den nuværende ordning med handicaptillæg er fair og stiller de handicappede studerende på lige fod med andre studerende rent økonomisk.

Det kan som sagt være meget svært eller helt umuligt at have et studiejob, og der kan være udgifter forbundet med den studerendes

handicap eller sygdom. Med tillægget skal de studerende i mindre grad bekymre sig om, om hverdagen og økonomien hænger sammen. En dårlig økonomi er en belastning, som i mange tilfælde kan forværre psykisk sygdom. Derfor finder vi i SF den nuværende ordning fornuftig og helt i tråd med ønsket om at støtte de studerende, der har et fysisk eller psykisk handicap.

Jeg vil gerne påpege, at en økonomisk håndsrekning naturligvis ikke altid er nok. Det er Enhedslisten også tilsyneladende enige i i det her beslutningsforslag. I SF mener vi dog ikke, at der er grund til at ændre i SU-klippene for at hjælpe de studerende gennem uddannelsen. Der findes i forvejen flere muligheder for dispensation, hvis man har en kronisk sygdom eller et handicap. Derudover får man 12 måneders ekstra SU med den nye SU-reform, hvis man som studerende starter senest 2 år efter afslutningen af sin ungdomsuddannelse. Og skulle det ikke være tilfældet, er der, som det også er blevet nævnt, stadig mulighed for dispensation, selv om der er gået mere end 2 år. Derudover er der plads til 6 måneders forsinkelse på studiet, lige som uddannelses- og SU-systemet tager hensyn til en forværring i den studerendes sygdom eller handicap.

Af hjælpemidler kan nævnes specialpædagogisk støtte, SPS, som også er blevet nævnt heroppefra, som kan hjælpe med it-udstyr. Ordningen har vist sig at være rigtig gavnlig for ordblinde, som ikke bare får stillet it-udstyr til rådighed, som kan gøre det nemmere at komme igennem pensum, men også får mulighed for længere forberedelsestid til eksamen.

SF kan altså ikke støtte beslutningsforslaget, men ønsker samtidig at understrege, at vi ønsker, at studerende med handicap og kroniske sygdomme fortsat har gode og fair betingelser for at gennemføre en uddannelse.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 13:20

Rosa Lund (EL):

Tak. Igen er jeg utrolig glad for sympatien, og jeg vil da sige, at jeg glæder mig til den dag, hvor vi tager alle vores ambitioner og al vores sympati og gør det til handling.

Fru Lisbeth Bech Poulsen siger, at det nuværende system er fair med handicaptillæg. Er det fair, at man som studerende med handicap eller med en kronisk sygdom venter enormt lang tid på at få svar på, om man kan få det her handicaptillæg – altså venter enormt lang tid på at finde ud af, om man faktisk kan tage den uddannelse, om man kan overleve økonomisk, hvis man tager en uddannelse? Er det fair?

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er rigtigt, at der har været rigtig lang ventetid på at få besked på, om man kunne få et handicaptillæg eller ej, og den er heldigvis blevet nedbragt ret markant siden 2011. Målsætningen, som det også ser ud til vi når her i 2013, er jo, at ventetiden skal ned på 3 måneder, og det vil jeg også mene er en o.k. rimelig tidsgrænse i forhold til den administration, der nogle gange skal til. Nogle gange er det meget åbenlyst, at der er et handicap, og nogle gange er det måske lidt sjældnere lidelser, som man skal lidt mere ind i for at vurdere, om der skal et handicaptillæg til.

Kl. 13:22

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 13:22

Rosa Lund (EL):

Man kan jo sige det sådan her: Uanset hvor lang tid, man venter på grund af administrationen, har man stadig væk fået konstateret den sygdom, man har, eller fået konstateret det handicap, man har. Så jeg har lidt svært ved at forstå, hvordan der er noget administration, der kan tage længere tid, fordi der er noget, der skal undersøges mere. Altså, hvis en læge har givet en studerende eller en elev en diagnose, er den diagnose der, uanset hvor lang eller hvor kort tid en administration tager. Så jeg vil også mene, at 3 måneder er for lang tid.

Jeg vil bare hurtigt spørge til dispensationerne, som SF's ordfører også var inde på i sin tale. Bør vi ikke lave dispensationerne sådan, at de ikke kun gælder, når der er forværringer af noget, eller når der er noget, der er akut, men at de også gælder, når man har en diagnose, eller når man har et handicap, altså når det er noget, man ligesom ved, man har, og det er noget, man er født med?

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men der er jo en række dispensationer, uanset om den kroniske sygdom, man har, er uden – hvad skal man sige? – udsving. Dispensationerne er jo f.eks. længere forberedelsestid. Det er f.eks. det udstyr, man kan få stillet til rådighed, såsom en computer, der kan læse teksten op, hvis man er svært ordblind. Der er en række dispensationsmuligheder. Og hvis man er så uheldig at have en kronisk sygdom eller et handicap, betyder det jo ikke nødvendigvis, at man ikke kan starte på sin uddannelse inden for 2 år. Jeg synes også, at vi ikke skal tale det for meget ned. Det at have handicap kan være rigtig, rigtig hårdt, men mange mennesker lærer jo også at leve med det, specielt hvis de får redskaber stillet til rådighed for netop at blive stillet lige.

I Europarådets handicapkonvention, som vi jo også går op i og har ratificeret og lever op til, siger man jo, at der er ingen, der skal stilles ulige, altså at man ikke skal stilles værre, fordi man har handicap. Så forfordeler man nogle for netop at stille folk mere lige, men man skal heller ikke stilles mere fordelagtigt. På den måde siger man jo egentlig også, at vi regner med, at vi med de her hjælpemidler stiller studerende lige ved at forfordele nogen.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så går vi til Liberal Alliances ordfører, hr. Villum Christensen.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance kan dele regeringens argumentation og er enig i, at vi har fundet en fornuftig balance i de ordninger, som allerede eksisterer, med henblik på at kompensere de handicappede for de handicap, de reelt har, når det handler om at gennemføre en uddannelse. Så vi ser ikke nogen grund til yderligere at skærpe mulighederne for at få tillæg, eller hvad man nu kan forestille sig i den retning.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund, så hr. Villum Christensen slipper ikke så let. Værsgo.

Rosa Lund (EL):

Nej. Tak, jeg har bare ét spørgsmål: Når Danske Handicaporganisationer og Sammenslutningen af Unge Med Handicap siger, at den SU-reform, som Liberal Alliance er en del af, forringer mulighederne for, at studerende med handicap og studerende med kronisk sygdom kan tage en uddannelse, påvirker det så slet ikke Liberal Alliance?

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Villum Christensen (LA):

Selvfølger det det. Det er jo ikke første gang, vi har interesseorganisationer herinde, som gør deres synspunkter gældende, og det er vel også en del af demokratiet. Så er det jo altså politikernes pligt at afveje dem, og som jeg sagde i mit indlæg, synes jeg, man har fundet en fornuftig balance. For det er jo heller ikke meningen, at fordi man er handicappet, så skal man have bedre vilkår. Altså, de stramninger, vi ser i SU-systemet, skal jo ramme bredt, for ellers kommer vi ind i den fordelingsproblematik, som jeg hørte omtalt af SF's ordfører.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Rosa Lund.

Kl. 13:26

Rosa Lund (EL):

Jamen jeg har mange spørgsmål. Jeg vil gerne blive lidt i det her, for i Enhedslisten forstår vi ikke – jeg ved ikke, hvordan jeg skal formulere det – at Liberal Alliance ikke anerkender, at når man har en kronisk sygdom, eller når man er handicappet, så har man nogle andre udfordringer end andre studerende har. Det her handler ikke om, at studerende med handicap eller studerende med en kronisk sygdom skal have det nemmere end alle mulige andre. Jeg tror i øvrigt også, at der er mange andre samfundsgrupper, som får det svært med den her SU-reform.

Anerkender Liberal Alliance ikke, at man har nogle særlige udfordringer, hvis man har et handicap, eller hvis man har en kronisk sygdom? Anerkender Liberal Alliance ikke, at der er nogle ting, der kan være lidt sværere, især når man tager en lang videregående uddannelse?

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Villum Christensen (LA):

Naturligvis gør vi det. Men det er nu sådan, at vi har en række tilbud i dette land netop til handicappede. Nu har ordføreren rigtig mange gange i løbet af debatten været inde på at nævne folk med kroniske handicap, muskelsvindramte og andre. Og der er det jo så viseligt indrettet, at vi har en sociallovgivning, som tager særlig sigte på, at dem, som har varige handicap, kan få nogle specielle vilkår, som bestemt ikke er dårlige i dette land. Jeg tror ikke, der er ret mange steder i verden, hvor man behandler de handicappede bedre, end vi gør i Danmark.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører, der nu kan løslades. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, og det er også fru Rosa Lund.

Kl. 13:28

Kl. 13:28

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige tak for en god debat. Jeg synes, det er en dejlig bekræftelse, at vi alle sammen er optaget af at sikre, at unge med handicap eller med kronisk sygdom også kan tage en uddannelse. Det synes jeg er dejligt. Jeg synes også, det er dejligt, at regeringen deler ambitionen i forslaget – flere ordførere har været oppe at sige, at man har sympati for forslaget. Det synes jeg er en start. Men er det så ikke også på tide, at vi gør noget ved det; at vi gør alvor af vores ord om, at man også har ret til uddannelse, selv om man har en kronisk sygdom eller et handicap; at vi gør alvor af vores ambition og af vores sympati?

I Enhedslisten har vi fremsat det her beslutningsforslag, fordi vi er optaget af, at alle i Danmark har mulighed for at tage en uddannelse, og at spørgsmålet om, hvorvidt man får en uddannelse, ikke skal afhænge af ens mors pengepung eller ens fars bogreoler, ligesom det heller ikke skal afhænge af, om man er født med en kronisk sygdom eller har et handicap.

Samtlige partier her i salen, faktisk alle undtagen Enhedslisten, er jo blevet enige om en SU-reform for nylig. Og det er Enhedslistens klare opfattelse, at den SU-reform vil betyde, at det nu bliver langt sværere for unge med en kronisk sygdom eller et handicap at gennemføre en videregående uddannelse. Selvfølgelig findes der – som der også er flere der har været inde på – studerende med en kronisk sygdom eller et handicap, som har mulighed for at gennemføre en uddannelse på normeret tid, men der findes også studerende, som netop på grund af det ikke kan gennemføre på normeret tid. Og her er problemet med SU-reformen, at der kun er ét sted i reformen, hvor man tager hensyn til studerende med et handicap, nemlig det afsnit, som vi har været inde på så mange gange i løbet af debatten, altså den del af reformen, der handler om, at man kan få 1 års ekstra SU, hvis man starter inden for 2 år efter endt ungdomsuddannelse.

Man kan jo sige, som jeg også sagde før, at der måske er nogle andre grupper, som også vil blive ramt af den her SU-reform. Det er en debat, vi har taget mange gange, og en debat, som jeg tror vi kommer til at tage igen, nemlig om reformen på andre måder rammer socialt skævt. Men jeg skal nok i dag holde mig til bare at snakke om det her hjørne.

Hvis man sover 16 timer i døgnnet, eller hvis man er 3 timer om at stå op, er der mindre tid tilovers til studiet. Det synes jeg er helt logisk. Hvis man skal klikke på hvert eneste bogstav med musen på et skærmtastatur, tager det meget lang tid at skrive en rapport. Det skal altså også være muligt for de unge, som har de her forudsætninger, at tage en uddannelse, selv om de ikke kan gennemføre på normeret tid, og SU-reformen strammer jo meget op her.

Det her gælder især også i forhold til den regel, der handler om fremme af en aktiv studiekultur, som jo i praksis betyder, at man skal tilmeldes fag og prøver svarende til et helt studieår, altså 60 ECTS-point. I dag er der rigtig mange unge med en kronisk sygdom eller et handicap, som klarer sig gennem deres uddannelse ved at tage 20 ECTS-point ad gangen.

Jeg vil bare lige tillade mig at komme med et eksempel fra den virkelige verden. Det er desværre, kan man måske sige, ikke et tænkt eksempel. Det drejer sig om en pige på 22 år, som læser til it-ingeniør på Ingeniørhøjskolen i Aarhus. Hun er meget dygtig, hun er en velbegavet pige, og hun klarer sådan set sit studium rigtig godt, men hun kan bare ikke klare det på fuld tid, for hun er nemlig født med

muskelsvind. Det betyder, at almindelige hverdagsgøremål som at stå op, gå i bad og tage tøj på kræver mange kræfter og tager meget tid. Det betyder også, at hun bliver langt hurtigere træt, end andre unge gør. Med den nye SU-reform vil det ikke længere være en mulighed for hende at gennemføre en uddannelse. Hun kommer til at miste sin SU, fordi hun ikke kan læse på fuld tid, og uden SU vil hun ikke have mulighed for at gennemføre sin uddannelse. I Enhedslisten synes vi, det skal være muligt for hende at gennemføre den uddannelse.

Vi har diskuteret dispensation en hel del i dag, og det har jo også været interessant at diskutere de regler, men jeg vil bare sige, at den her pige jo ikke kan få dispensation, medmindre hendes sygdom bliver forværret. Det kan vi da ikke håbe at den gør; hun skal da have dispensation, selv om hendes sygdom ikke bliver forværret – den er der jo stadig væk.

Så selv om de studerende med et handicap eller med en kronisk sygdom kan have nok så mange ønsker om en fremdrift eller en aktiv studiekultur, som det hedder i reformteksten, er det ikke sikkert, at de kan det.

Med ordninger om fleksjob, som vi ikke rigtig har diskuteret i dag, anerkender vi jo herinde på Christiansborg, at mange mennesker ikke kan arbejde fuld tid, og med den nye reform af fleksjob mener partierne bag endda, at man skal kunne have et arbejde, selv om man har en arbejdsevne, som svarer til kun 2 timer om ugen. Hvorfor gælder den samme anerkendelse ikke, når det handler om uddannelse? Den unge, hvis fremtid højst sandsynligt er et fleksjob, har jo samme funktionsnedsættelse, når personen læser, som når personen kommer ud på arbejdsmarkedet.

Man kan jo også tilføje, at med reformen, som indfører minifleksjob, er det en pligt for Folketinget at sikre, at det også bliver muligt for unge med et handicap at gennemføre en uddannelse – ellers bliver det rigtig svært at klare sig på arbejdsmarkedet. Hvis man har muskelsvind, er det jo ikke muligt at få et job som opfylder i Netto eller et andet fysisk krævende job. Så når vi i Enhedslisten fremsætter det her forslag, er det, fordi vi gerne vil sikre, at unge med en kronisk sygdom eller et handicap får mulighed for at tage en uddannelse. Vi ønsker et uddannelsessystem, der tager udgangspunkt i den enkelte elevs og den enkelte studerendes vilkår og muligheder. Derfor har vi fremsat dette forslag om, at studerende med kroniske sygdomme eller handicap skal kunne modtage SU, selv om de ikke lever op til de skrappe SU-krav.

Vi er kede af, at forslaget ikke nyder opbakning. Vi glæder os selvfølgelig til udvalgsbehandlingen og er også glade for sympatien, men kunne ønske os, at der var handling bag den sympati.

Til sidst vil jeg bare sige, da vi jo også har været inde på en snak om revalidering, at der altså ikke er lige vilkår i forhold til at være på revalidering og at være på SU. Når man er på revalidering, skal man aftale med kommunen, hvad for en uddannelse man gerne vil have. Når man er på SU, har man selv bestemt, hvad for en uddannelse man gerne vil have. Der er altså ikke lige vilkår. Der er forskel på rettighederne og på frihedsgraderne i det her. Derfor kan det ikke være en målsætning – det synes jeg nu heller ikke jeg har hørt – men vi skal jo sikre, at der er færre, der kommer på revalidering ved i stedet for at sikre, at de har gode forhold og kan tage deres uddannelse på SU, så de selv bestemmer, og også, så vi ligesom kan sende et signal til dem om, at de altså er studerende.

Det er rigtigt, at vi på mange måder har en god sociallovgivning i Danmark, men når man går på en uddannelse, skal man altså ikke være under en sociallovgivning; så er man jo studerende, og det er, uanset om man har et handicap eller har en kronisk sygdom. Og derfor er det bedst, at man får SU. Vi har haft den samme diskussion om den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, hvor de unge jo får kontanthjælp eller førtidspension. Men vi synes i Enhedslisten, at der er en selvstændig pointe i, at når man er elev eller studerende, er

man elev eller studerende, og så er man en del af uddannelsesverdenen, også når det kommer til overførselsindkomsten. Tak.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Villum Christensen.

Kl. 13:36

Villum Christensen (LA):

Jeg tror bare, jeg vil stille et enkelt spørgsmål. Her kunne jeg, med risiko for, at vi kommer ind i sådan en form for dobbelthumanisme fra Enhedslistens side, i den her debat, hvor vi nu har hørt muskelsvind blive nævnt mange gange som eksempel, da godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvor stor tror ordføreren egentlig procentdelen er af folk med en diagnose som muskelsvind, som enten ikke får en pension, eller som ikke er tilkendt revalidering, og som så vælger at tage en uddannelse? Altså, hvor mange taler vi om her? Mit bud er, at rigtig, rigtig mange af dem, der har fået diagnosen muskelsvind, vil være at finde under sociallovgivningen.

Så jeg har rigtig, rigtig svært ved at forstå, hvorfor man – både som ordfører på talerstolen og i sine korte bemærkninger – lægger så megen vægt på lige det fænomen. Jeg tror, jeg ville finde på noget andet, hvis jeg var i ordførerens sko. Tak.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Rosa Lund (EL):

Nu findes der jo mange kroniske sygdomme og mange former for handicap, så jeg kunne godt have fundet på noget andet; jeg kunne også have brugt sclerose som et eksempel, endda som et godt eksempel, da der i hvert fald er mange med sclerose, som søger om handicaptillæg. Jeg ved ikke, præcis hvor mange procent det her drejer sig om. Men det er jo et relevant spørgsmål at stille i forhold til udvalgsbehandlingen, og det vil jeg opfordre Liberal Alliances ordfører til at gøre.

Men jeg vil gerne slå fast en gang til, at vi i Enhedslisten synes, det er en målsætning, at unge med et handicap eller med en kronisk sygdom får mulighed for at tage en uddannelse, og at de, når de tager en uddannelse, så skal være en del af uddannelsesverdenen, af uddannelsessystemet, for så skal de betragtes som studerende på lige vilkår med deres studiekammerater.

Det er altså en selvstændig uddannelsespolitisk pointe, vi har i Enhedslisten, og så kan det være, at Liberal Alliance ikke deler den pointe.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Altså, jeg tror, at når Enhedslistens ordfører møder sympati herfra, så er det jo, fordi vi alle sammen deler den værdi – det er jeg sikker på at vi gør – at folk med et handicap eller med en kronisk sygdom skal have de bedst mulige livsbetingelser i Danmark. Men det, der også står i handicapkonventionerne og i Europarådets erklæring, er jo, at man skal prøve at skabe nogle rammer, så folk bliver stillet lige – og ikke bedre. Der er det jo desværre også bare sådan, at selv om vi kan skabe nogle gode rammer, selv om vi kan give noget økonomisk støtte, og selv om vi kan give nogle værktøjer, så kan vi aldrig fjerne det handicap eller den kroniske sygdom, som den unge har.

Men hvis du f.eks. har sclerose eller en anden fysisk sygdom, er det jo ikke sikkert, at der så er noget til hinder for, at du kan følge lige så godt med i pensum. Det er rigtigt, at du så ikke kan have et job nede i Netto, og det er derfor, du får handicap-SU, men med den compensation, du får, kan du følge lige så godt med i et pensum som andre, for der er jo ikke noget galt med dit hoved, om man så må sige.

Så kan du også være svært ordblind – der var et af eksemplerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget jo det her med, at hvad hvis du har rigtig svært ved at læse? – men der har vi heldigvis også nogle værktøjer i dag. Der kan man jo sige, at det er utroligt, at vi er nået dertil, at du kan være studerende på en videregående uddannelse og du så kan have noget, der er så fundamentalt som et svært læsehåndicap. For der kan vi faktisk også hjælpe til ved at give it-udstyr, der kan hjælpe i forhold til det.

Så det var ikke så meget et spørgsmål, det var mere for bare at sige, at jeg synes, vi gør meget, vi gør så meget, vi næsten kan, samtidig med at vi også skal anerkende, at fordi du har et handicap, bliver du ikke nødvendigvis en dårligere studerende af den grund.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Rosa Lund (EL):

Tak til SF's ordfører for kommentaren. Jeg er enig med SF's ordfører i, at vi gør rigtig meget. Jeg er enig med SF's ordfører i, at det er en god ting, at man kan få hjælp, hvis man har svært ved at læse, hvis man er svært ordblind, og at det er en god ting, at man kan få handicaptillæg. Men jeg synes ikke, at systemet er godt nok, som det er i dag, for vi oplever folk, der falder igennem. Jeg tager det meget alvorligt, når Danske Handicaporganisationer siger, at den her reform, SU-reformen, vil ramme deres medlemmer meget hårdt. Jeg tager det meget alvorligt, og jeg synes, det er et tegn på, at vi, selv om vi gør meget, så ikke gør det godt nok. Jeg mener heller ikke, at det her handler om, at vi skal behandle unge med kroniske sygdomme eller med handicap bedre end andre, nej, men de skal have lige vilkår, og det har de ikke dag.

SF's ordfører har jo ret i, at vi ikke kan fjerne en kronisk sygdom eller et handicap. Derfor har den unge, der går på en videregående uddannelse, og som har en kronisk sygdom, jo også haft den kroniske sygdom, da vedkommende tog sin ungdomsuddannelse. Men man kan ikke få handicaptillæg, når man går på en ungdomsuddannelse. Og det synes jeg i hvert fald også er en interessant debat, både som SU-debat og som handicapdebat, som vi måske kan tage en anden dag.

Men når vi i Enhedslisten fremsætter det her forslag, så er det netop, fordi vi ønsker en ligebehandling. Den ligebehandling, vi har på arbejdsmarkedet med fleksjobordningen, har vi ikke i uddannelsessystemet. Og det synes vi at det her beslutningsforslag hjælper på.

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg synes jo, at det her er en rigtig god diskussion, for vi får jo også fremlagt nogle af de ting, vi gør, og så er det jo helt fair at sige, om man så synes, vi gør nok eller ej.

Da vi startede hele SU-debatten op til reformen, var jeg ude på en videregående uddannelse – nu vil jeg ikke sige hvilken – sammen med nogle andre ordførere for at debattere det her, og der var der en vejleder på det pågældende sted, som var meget, meget optaget af

nogle af de unge med psykiske problemer. Hun sagde, at det var fuldstændig frygteligt med den stigning, der er sket i antallet af unge, der har ondt i livet. Hun var meget bekymret for, hvad der ville ske med dem, som kunne have en tilknytning til uddannelsessystemet, men som desværre en gang imellem blev indlagt eller fik det så dårligt, at de ikke kunne deltage. Der må svaret være, at vi jo ikke har lavet om på det system. Det skal ikke være umenneskeligt. Det er det samme som før. Hvis man er så hårdt ramt f.eks. af en psykisk sygdom, som der desværre er flere og flere unge, der bliver, så skal systemet tage højde for det, og det pågældende uddannelsessted skal tage højde for, at de måske bliver nødt til at være væk et stykke tid for så at kunne komme tilbage igen.

Så jeg synes, at vi har de rammer, der skal til. Det gælder selvfølgelig også om at følge lovens ånd og bogstav i det her, og det har jeg også stor tiltro til at de gør på de forskellige uddannelsesinstitutioner. Jeg synes, der er en stor opbakning de pågældende steder til, at unge, der har det svært eller har et fysisk eller psykisk handicap, også skal kunne gennemføre.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Rosa Lund (EL):

Jeg er helt enig i, at unge, også med en psykisk sygdom, skal have mulighed for at gennemføre en videregående uddannelse, også en ungdomsuddannelse for den sags skyld, og jeg synes, der er mange ting i vores uddannelsespolitik, eller i hvert fald det af den, der er flertal for her i Folketinget, som lægger et massivt pres på de unge. Det er regler som 1,08-reglen, det er regler, som siger, at man må gange sit gennemsnit, hvis man har mange højniveaufag. Det er et stort pres at lægge på de unge, at de kun kan komme ind på deres videregående uddannelse, hvis de tager mange højniveaufag, eller hvis de starter inden for 2 år. 1,08-reglen bliver jo bevaret i regeringens eller i flertallets SU-reform.

Så jeg deler fuldstændig synspunktet, at unge med psykisk sygdom også skal kunne tage en uddannelse. Men det taler jo for, at vi skal gøre forholdene lidt bedre, ikke lidt sværere, som man gør med SU-reformen. Det synes jeg da taler for, at vi måske skal udvide muligheden for, hvem det så er, der kan få handicapstillæg. I dag er det jo sådan, at unge, som har psykiske problemer, har meget svært ved at opnå handicapstillæg. Den mulighed skulle vi måske udvide. Vi ville da i Enhedslisten synes, det var fantastisk, hvis regeringen kom med sådan et forslag. Det vil regeringen bestemt møde opbakning til, hvis det er noget, regeringen har på vej.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Uffe Elbæk – nej, fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:44

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal ikke kunne sige, hvem der var først.

Fru Rosa Lund taler om ligebehandling. Samtidig handler det i dag rigtig meget om, at der skal være ekstra SU-klip, der skal være ekstra penge, i længere tid.

I Dansk Folkeparti vil vi hellere sætte fokus på at sikre inklusion, at sikre nogle uddannelsessteder, hvor man som en ung studerende med handicap ikke er en ung studerende med handicap, men en ung studerende sammen med en masse andre unge studerende. Vi vil sikre rammerne for, at man faktisk kan være der. Så vil vi gerne sikre, at de hjælpemidler, der kan være nødvendige for dem, der så har et

handicap, også er der og er der til tiden, når man starter på uddannelserne, og også er der undervejs i det omfang, man har brug for dem.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Rosa Lund, om hun ikke er enig med mig i, at hvis vi kunne gøre tingene fra den ende og se tingene i en helhed og gøre det bedre, så man slet ikke havde brug for de ekstra SU-klip, var det faktisk den rigtige vej at arbejde på, og at det skulle være den vej, vi skulle have som målsætning. Det andet kan være en nødløsning indtil da, og der er så også nogle ordninger i dag. Men jeg vil spørge fru Rosa Lund: Er ord at hun ikke enig i, at det vil være en meget bedre vej?

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Rosa Lund (EL):

Jeg er enig med Dansk Folkeparti i, at vi selvfølgelig skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at der er god inklusion på vores videregående uddannelser og på vores ungdomsuddannelser. Det er jeg enig i, og det synes jeg er en rigtig god måde at betragte tingene på. Sagen er jo bare den, at Dansk Folkeparti, ligesom andre partier her i Folketinget, er med i en SU-reform, som ikke sikrer den inklusion. Alttså, SU-reformen er jo ikke blevet fulgt op af bedre muligheder ude på uddannelsesinstitutionerne. SU-reformen er jo ikke blevet fulgt op af ekstra midler til, at man nu kan sikre, at landets uddannelsesinstitutioner bliver bedre, hvis man har en kronisk sygdom, eller hvis man er handicappet. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det er en god måde at betragte det på, at alle skal inkluderes. Men hvis alle skal inkluderes, kræver det også, at vi laver systemer, der er fleksible, og som tager udgangspunkt i den enkelte. SU-reformen tager udgangspunkt i de studerende, som er hurtige, og som kan deres ting, ikke i de studerende, som har nogle andre forudsætninger.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:47

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo rigtigt, at SU-reformen som hovedsigte har den store, brede gruppe studerende, som gerne skal igennem på stort set normeret tid, ja. Og det er så det, det handler om. Ved siden af det kan vi tale om, at der er alle mulige andre problemer. Det var ikke en problemstilling i forhold til SU'en, men det er da en problemstilling, jeg gerne vil være med til at vi tager op. For det handler om at understøtte, at universiteterne tager ansvar for inklusionen.

Et eller andet sted kan jeg undre mig over, at de ikke gør det i forvejen, for det er jo faktisk en måde at få de studerende hurtigere og lettere igennem på. Jeg håber, at ordføreren kan være enig med mig i, at hvis der er et godt studiemiljø, hvis der er gode rammer, hvis der er inklusion af alle, så får man faktisk også studerende hurtigere igennem uddannelserne. Og så får de netop ikke brug for den ekstra SU. Derfor køber jeg ikke den præmis om, at nu har vi lavet en SU-reform, og den gør det hele så slemt. Den strammer op på nogle ting, hvor jeg mener der er behov for det.

Så er der noget omkring de studerende med handicap, og den her reform gør det ikke værre for dem. Den gør det heller ikke specielt bedre, men det var heller ikke hensigten. Derfor må fremtiden jo også være at sikre, at de kan være på uddannelsesinstitutionerne, og at man kan se på, hvad det så er for en hjælp, der måtte være behov for som en følge af det.

- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 13:48 at stå op om morgenen, fordi de bliver hurtigere trætte, fordi de er dårligt gående, og hvad man ellers kan komme med af eksempler.
Kl. 13:52
- Rosa Lund** (EL):
Jeg er enig i, at et godt studiemiljø, gode rammer, vil kunne få de studerende bedre igennem og måske også få de studerende hurtigere igennem. Det tror jeg faktisk virker bedre end økonomisk pisk. Men igen må jeg sige, at det jo ikke er det, der er lagt op til, det er jo ikke det, man har lavet med SU-reformen. Der har man jo ikke sikret det gode studiemiljø eller de gode rammer omkring vores uddannelser.
- Jeg mener, og det er Enhedslistens opfattelse, at SU-reformen gør det værre for de studerende, som har en kronisk sygdom, eller som har et handicap. Det var også Dansk Folkepartis opfattelse, da regeringen lancerede sit reformudspil. Det kan man læse på Dansk Folkepartis hjemmeside. Hvad der så skulle ændre Dansk Folkepartis opfattelse, siden man blev en del af reformen, har jeg lidt svært ved at se, men det, man blev enige om, ligner meget det, som regeringen spillede ud med.
- Jeg deler faktisk Danske Handicaporganisationers billede af, at SU-reformen forværrer forholdene og mulighederne for at tage en uddannelse for unge med handicap eller kronisk sygdom.
Kl. 13:49
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
En kort bemærkning fra hr. Uffe Elbæk.
- Kl. 13:49
- Uffe Elbæk** (RV):
Jeg havde egentlig ikke besluttet mig for at stille nogen spørgsmål. Men debatten udvikler sig jo, må man sige, og allerførst vil jeg sige, at jeg er meget enig i hr. Jens Henrik Thulesen Dahls bemærkninger lige før. Men jeg har to spørgsmål, fordi det, vi diskuterer her, er jo: Er der sket nogen forringelse af de, man kan sige, støttestrukturer, der er, når vi snakker om unge med handicap og kronisk sygdom?
- Først vil jeg gerne høre fru Rosa Lund, om det ikke er rigtigt, at der ikke er sket nogen ændringer i forbindelse med SU-reformen, når vi snakker om specialpædagogisk støtte og handicaptilskud. Er fru Rosa Lund enig i, at der ikke er sket nogen ændringer på det her område i forbindelse med SU-reformen? Det er det ene.
- Det andet er: Er fru Rosa Lund enig i, at det er muligt at søge om dispensation hos studienævnet? Det er de to spørgsmål, jeg gerne vil have svar på.
Kl. 13:50
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 13:50
- Rosa Lund** (EL):
Tak. Jeg vil da sige, at det er dejligt, at debatten udvikler sig, så hr. Uffe Elbæk stiller spørgsmål.
- Det er rigtigt, at der ikke sket nogen ændringer i støtten. Men når man laver så mange opstramninger, som man gør med SU-reformen, så burde der nok være sket nogle ændringer både i støttemulighederne og i dispensationsmulighederne. Det er rigtigt, at man kan søge dispensation. Problemet er bare, at man kun kan søge dispensation, hvis der er tale om en forværring eller om en akut situation.
- For unge, som har haft et handicap hele deres liv, eller har haft en kronisk sygdom hele deres liv, må jeg da sige, at jeg ikke håber, at der sker en forværring i deres sygdomsforløb, og at jeg ikke håber, at der opstår en akut situation. Men de unge kan jo sagtens have behov for at få dispensationer alligevel, fordi de skal bruge længere tid på
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Uffe Elbæk.
- Kl. 13:52
- Uffe Elbæk** (RV):
Jamen bare meget kort: Altså, det, jeg hører fru Rosa Lund sige, er, at der faktisk ikke er sket nogen forringelser af støtten til unge studerende med handicap og kroniske sygdomme. Det er det ene.
- Det andet er, at fru Rosa Lund også anerkender, at det er muligt at søge om dispensation i studienævnet. Det er jo op til de lokale studienævne at definere, hvordan de vil behandle sagerne. Så der er en antagelse om, at det bliver værre, men fakta er, at der ikke er sket nogen forringelser.
Kl. 13:52
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 13:52
- Rosa Lund** (EL):
Det er Enhedslistens opfattelse, at når man fjerner 2 mia. kr. fra SU-systemet, er det en forringelse. Så man kan vel sige, at med SU-reformen overordnet set er der jo sket forringelser. Er der så sket enkelte forringelser af muligheden for at søge om handicaptillæg, muligheden for at søge dispensation? Nej, man har ikke lavet nogen forringelser af de muligheder, men man har lavet forringelser i SU-systemet. Man har jo lavet opstramninger, der gør, at handicappede studerende eller studerende med en kronisk sygdom får sværere ved at gennemføre – i hvert fald hvis de skal have SU. Får de ikke SU, er det endnu sværere at gennemføre, ved vi, fordi de ikke kan arbejde ved siden af.
- Så jeg synes, at de stramninger, man har lavet, de forringelser, man har lavet i SU'en, fordrer, at man er nødt til at lave nogle ændringer i forhold til dispensationerne. Det er rigtigt, at man kan søge om dispensation, men man kan jo kun søge om dispensation i de tilfælde, hvor der er tale om en akut situation eller i de tilfælde, hvor der er tale om en forværring.
- Jeg synes ikke, at vi kan tillade os at sige til unge med en kronisk sygdom eller med et handicap, at det skal være akut, eller at der skal være tale om en forværring af deres sygdom, før de kan få dispensation. Det burde de kunne få, i kraft af at de har en diagnose, som gør tingene lidt sværere for dem.
- Så på den måde vil jeg sige, at jeg ikke deler opfattelsen af, at der ikke er sket forringelser, for det mener vi i Enhedslisten at der er.
Kl. 13:54
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.
- Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.
- Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter det som vedtaget.
Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 13:57

16) Forhandling om redegørelse nr. R 10:

Energipolitisk redegørelse 2013.

(Anmeldelse 24.04.2013. Meddelelse om forhandling 24.04.2013.

Redegørelse givet 24.04.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

17) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 25.04.2013. Fremme 30.04.2013).

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Inden jeg nu giver ordet til ordføreren for forespørgerne, vil jeg henstille til på baggrund af den debat, vi har haft, at taletiderne overholdes, og at man undgår direkte tale som foreskrevet i forretningsordenen.

Værsgo til hr. Steen Gade, ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:55

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Tak til formanden. Det skal vi bestræbe os på.

Der er en tradition gennem flere år for, at regeringen oversender en årlig energipolitisk redegørelse på skrift. Den er oversendt, og den er et af grundlagene for den forespørgsel, jeg kort skal begrunde. Jeg skal begrunde den på vegne af alle Folketingets partier, og som formand for Klima-, Energi- og Bygningsudvalget vil jeg bare lægge vægt på nogle få ting her i min begrundelse.

Det ene, jeg vil lægge vægt på, er, at det jo er år et, efter at den længstvarende og i hvert fald inden for de sidste mange år største energiaftale er indgået i Danmark og med så mange partier, som vi ikke før har set bag energiaftaler. Så det er jo et af de gode argumenter for at kigge fremad og på baggrund af energiredøgørelsen se, hvordan vi kommer igennem med de ambitiøse aftaler, der ligger.

Der er også lagt vægt på vedvarende energi, der er vægt på energibesparelser, der er vægt på hele omlægningen til et mere elbaseret system. Man kan kalde det et paradigmeskift i energipolitikken, som, tror jeg, bedst kan sammenlignes med det store paradigmeskift, der skete i 1970'erne. Og dermed bliver det jo et af de største reformprojekter, hvis resultater kan ses ude i virkeligheden og ikke bare som papirarbejde. De kan ses i vindmøller; de kan ses i biogasanlæg, der skal bygges; de kan ses i smart grid, som vi forhåbentlig får bygget mere op; de kan ses i skift i energiforsyninger; de kan ses i eksperimenter med lagringsteknikker osv.

Det er et stort projekt, som vi ikke kan færdiggøre i dag, men jeg ser frem til, at ministeren udstikker retningslinjerne for det næste års arbejde i forlængelse af den redegørelse, vi har modtaget.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så giver jeg ordet til klima-, energi- og bygningsministeren, som jo har afleveret sin skriftlige redegørelse, og som nu vil svare på forespørgslen. Værsgo.

Besvarelse

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak. Det var en glad og en stolt klima-, energi- og bygningsminister, der stod her på talerstolen til den tilsvarende debat for et års tid siden. Da havde forligskredsen, som vi lige har hørt, kort forinden indgået en ambitiøs, en grøn, en langsigtet og meget bred energiaftale i Folketinget. Heldigvis kan jeg røbe, for nu at starte med konklusionen, at det stadig væk er en meget stolt og glad minister, der står på talerstolen i dag. For aftalen holder. Det er stadig en ambitiøs og dog realistisk og fuldt finansieret aftale, og vi er i fuld gang, i et rygende tempo, med at implementere de mange konkrete initiativer i aftalen, og dermed er vi på det rigtige spor til at opfylde det overordnede og langsigtede mål om en energiforsyning baseret hundrede procent på vedvarende energi.

Lad mig blot nævne nogle få eksempler på de konkrete initiativer, som vi er i gang med at implementere og føre ud i livet, eller som vi allerede har ført ud i livet: Der er indgået en aftale med energiselskaberne om den markante stigning i energispareindsatsen, og det er jo en af hjørnestenene i aftalen. Uden den store indsats for mere energieffektivitet kan vi simpelt hen ikke nå vores langsigtede mål så billigt og omkostningseffektivt, som vi gerne vil. Et andet centralt tiltag er den tilskudspulje, som skal få danske virksomheder til at omlægge til vedvarende energi. Det er en stor pulje, der er afsat til det formål, og ordningen vil bidrage markant til en større vedvarende energi-andel frem mod 2020, og samtidig vil investeringerne gøre virksomhederne mere konkurrencedygtige og robuste over for stigninger og udsving i priserne på de fossile brændsler. For det tredje er Energistyrelsen i fuld gang med at forberede grundlaget for udbud af de aftalte to store havmølleparker og grundlaget for udbygningen med de kystnære vindmøller, og det går godt. Der er stor interesse for udbuddene.

Sådan kunne jeg sådan set blive ved, men lad mig nøjes med at fremhæve et sidste eksempel, nemlig den energireoveringsstrategi, der er aftalt, og som er en central brik i aftalen og på energieffektiviseringsområdet i det hele taget. Strategien vil som aftalt blive fremlagt inden udgangen af i år, og der har været et enormt engagement fra alle de virksomheder, alle de brancheorganisationer, alle de interesseorganisationer, som har deltaget i arbejdet. Vi er altså rigtig godt på vej og med deltagelse af det danske samfund og de danske erhvervsinteresser.

Der har selvfølgelig været enkelte krusninger på overfladen, mindre bump, om man vil, og det ville egentlig også være mærkeligt andet, når vi har med så stor og så vigtig en aftale at gøre, som den vi taler om her. Bl.a. har det været nødvendigt at justere solcelleordningen. Tilskuddet var simpelt hen for stort, og antallet af solcelleinstallationer var ved at eksplodere til stor omkostning for alle andre borgere. Det var ikke den omkostningseffektive brug af virkemidler, som vi hele tiden stræber efter, så vi var nødt til at gribe ind.

Der har også været stor opmærksomhed på de såkaldte PSO-beta-linger på baggrund af den stigning, der var fra 2011 til 2012. Lad mig bare gøre det helt klart, at jeg er enig i, at regeringen skal være særdeles opmærksom på udviklingen i virksomhedernes omkostninger og tilsvarende selvfølgelig også på de helt almindelige elforbrugeres omkostninger, og hvor store deres elregninger bliver, også af sociale hensyn. Jeg vil blot gerne slå fast med syvtommersøm, at stigningen i PSO-omkostningerne i 2012 intet har at gøre med den energiaftale, vi indgik sidste år, for den var jo slet ikke implementeret i 2012 og vil først have betydning for PSO'en om et par år. Det ekstraordinært høje niveau i 2012 skyldtes først og fremmest rigelige mængder billig norsk og svensk vandkraft, der gav lave elpriser og

deraf følgende høje PSO-støtteomkostninger. Derfor steg forbrugernes elpriser altså heller ikke, selv om PSO'en gjorde.

Jeg er som nævnt helt enig i, at vi hele tiden skal holde et vågent øje med udviklingen i virksomhedernes omkostninger og påvirkningen af konkurrenceevnen over for udlandet. Det er danske arbejdspladser, der står på spil. Energifolket skaber omvendt vækst og beskæftigelse i de grønne virksomheder i hele landet, og det skulle jo nødvendigvis modvirkes af tab af arbejdspladser andre steder. Det er også baggrunden for, at afgifterne på virksomhedernes energiforbrug er blevet sat ganske markant ned i forbindelse med vækstaftalen, og det vil selvfølgelig øge konkurrenceevnen og dermed også beskæftigelsen.

Desværre vil det også øge virksomhedernes energiforbrug og reducere deres incitamenter til at investere i energieffektivt udstyr. Men der er jeg glad for, at der stadig er stor opmærksomhed om energieffektivitet i erhvervslivet, og jeg er også rigtig glad for, at det er lykkedes at få enighed om, at vi fortsætter en energiaftaleordning som en forudsætning for at få tilskud fra den nye pulje til elintensive virksomheder. Dermed bliver der bibeholdt et fokus på energibesparelser i disse virksomheder.

Kl. 14:03

På et andet område er det værd at nævne, at vi siden 1995 har haft indtægter i staten for olie- og gasaktiviteter svarende til mere end 320 mia. kr. Regeringen ser gerne, at selskaberne investerer i efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark, både i Nordsøen og til lands, så længe vi er sikre på, at aktiviteterne kan ske sikkert og miljømæssigt fuldt forsvarligt. Vi planlægger jo allerede i år, 2013, at åbne en syvende udbudsrunde, og inden lanceringen af runden skal der foreligge en miljøvurdering, som i øjeblikket er under udarbejdelse.

Så meget om det nationale niveau i første omgang. Det er jo også af stor betydning, som vi har set, hvad der sker i EU på energi- og klimafronten. Der er ingen tvivl om, at jo mere vi kan basere os på fælles EU-virkemidler, jo bedre er det for vores konkurrenceevne. Derfor var det også rigtig ærgerligt, at det ikke i hvert fald i første omgang lykkedes at opnå enighed om det såkaldte backloadingforslag, som skulle rette op på den nødlidende CO₂-kvoteordning. Kvoteordningen er et godt, markedsorienteret virkemiddel, der jo også har store energipolitiske implikationer på europæisk plan, bl.a. i konkurrencen mellem kul, gas og biomasse som brændsel på kraftværkerne. Jeg ser frem til over det kommende år at arbejde intensivt med Folketingets partier om at styrke den grønne profil i den europæiske energi- og klimapolitik, få nye mål for tiden fra 2020 til 2030 og forhåbentlig dermed også et rigtig godt rygstød til den danske klima- og energipolitik.

For sluttelig at vende tilbage til Danmark og vores egne ambitiøse mål vil jeg sige, at der jo ingen tvivl er om, at der stadig er et stykke vej igen, og at der vil fortsætte med at være udfordringer på vejen. Derfor er jeg utrolig glad for det løbende samarbejde, vi har i forligskredsen. Vi vil jo blive ved med at mødes med jævne mellemrum. Det er også derfor, vi har aftalt en række meget vigtige analyser, som er nævnt i redegørelsen til Folketinget. Vi skal vurdere den fremtidige elforsyningssikkerhed; vi skal sikre klare rammer for varmeplanlægningen; vi skal undgå superoptimering i investeringerne og fejlinvesteringer; vi skal undersøge den fremtidige brug af natur og gas; vi skal vurdere bæredygtigheden af biomassen – for blot at nævne nogle af de mange udfordringer. Jeg forestiller mig, at vi efter årsskiftet får sammenfattet de mange analyser, vi har igangsat på alle de her områder, og ikke mindst hvordan de mange spørgsmål hænger sammen, hvor presserende de er, og hvordan vi skal følge op på dem tværgående og langsigtet. Den proces starter jeg faktisk lige om lidt, for jeg vil foreløbig gerne invitere til et midtvejsseminar, hvor alle ordførere vil blive indbudt i juni måned til en status på de mange analyser og problemstillinger.

Jeg ser på den baggrund frem til et fortsat godt samarbejde med Folketingets partier. Tak.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til klima-, energi- og bygningsministeren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Kl. 14:06

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Tak. Og tak til klima-, energi- og bygningsministeren for svaret.

Jeg synes, at det var godt, at klima- og energiministeren lagde vægt på EU-delen, for vi kommer ikke uden om, at også hele det internationale samspil med det, vi gør, er afgørende. I den forbindelse kan det være vigtigt lige at være klar over, at energiforbruget jo sådan set fortsat er stigende i verden, fordi en stor del af verden har økonomisk vækst, ovenikøbet en pæn vækst. Det er jo ikke det, der præger vores del af verden, men sådan er det jo i verden, hvis man ser på det – men altså ikke lige netop i det hjørne af verden, hvor vi bor. Så vi har et stigende energiforbrug.

Vi har også en advarsel fra Det Internationale Energiagentur, som jo siger, at hvis man, i hvert fald efter 2016, begynder at investere i en række fossile anlæg, som normalt vil stå i 30-40 år, så vil det blive for dyrt for samfundene at lave den nødvendige omstilling, som de skal, for at nå målene i 2050. Derfor er der jo både på grund af realiteten ude i verden, nemlig efterspørgselspresset på energi, og på grund af økonomien et meget klart rationale i at have en meget ambitiøs klima- og energipolitik.

Vi har en bestemt udfordring på den internationale scene. I redegørelsen skriver ministeren noget om et stærkt internationalt samarbejde, og det synes jeg vi skal kvittere for at ministeren gør, også for en stærk indsats i EU. Det bliver vigtigt, specielt når vi har fået det dårlige svar fra EU nu, at backloading, altså at man midlertidigt tager nogle kvoter ud for at holde prisen oppe, indtil videre er parkeret, eller rettere, at der jo er sagt nej midlertidigt. Vi håber, at det bliver rettet op, så vi kan få et bedre kvotesystem.

Det er den baggrundsmusik, der spiller, og i forhold til den skal vi lave et paradigmeskift, den største omstilling ude i virkeligheden af vores energiforsyning i de sidste 40-50 år. Det kunne vi i 1970'erne, hvor der var økonomisk krise, og hvor folks levestandard var betydelig lavere, end den er i dag. Derfor kan vi selvfølgelig også gøre det nu. Men det er klart, at det er en udfordring, og derfor vil jeg også fremhæve, at vi alle de steder, hvor vi kan få det her til at hænge grundigt og godt sammen med jobskabelse og vækst, er kloge og gode her i Folketinget. Det synes jeg faktisk den her aftale har vist, og derfor er jeg rigtig glad for og vil også kvittere for, at ministeren har holdt ved med de store investeringer i specielt vind, de to store havvindmølleparker og de kystnære vindmølleparker.

Der må ikke være noget slinger i valsen her, for det er jo her og i biogasudbygningen, at vi først og fremmest ser den jobskabelse, som Finansministeriet har regnet ud til 39.000 mandeår inden 2018. Det er altså ret mange arbejdspladser. Det er lidt underprioriteret i debatten, og derfor bruger jeg lidt tid på det. For der er altså en idé om, at det her er noget, der koster. Ja, det er altså med til at skabe flere arbejdspladser end nogle af de initiativer, jeg i hvert fald har set konkret i tal af Finansministeriet. Så det er en meget stor affære på det punkt og vigtigt.

Det andet er selvfølgelig, at vi skal gøre det så økonomisk fornuftigt, som vi kan. Hvis vi tænker på det, jeg nævnte før – Det Internationale Energiagenturs advarsler mod at blive ved med at investere i

fossile brændsler – så er der jo meget, der tyder på, at vi gør det rimelig fornuftigt og økonomisk fornuftigt her i landet.

Bumpene – dem talte ministeren om. Ja, solceller havde vi ikke helt forudset. Jeg tror, vi må se i øjnene, at der godt kan komme bump i den her omstillingsproces. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at undgå bumpene og sørge for at forudse dem i tide, men vi er altså i en omstillingsproces, hvor vi skal finde ud af, hvordan fjernvarme, gas, brint, vind, der laves om, skal kunne lagres, og hvordan vi ombygger vores energiforsyning til dybest set at være vedvarende energiforsyning, altså hvordan det skal laves. Det er en stor og omfattende proces, og derfor skal vi vel også sige til alle dem, der river i os fra fjernvarmeområdet og gasområdet og de andre områder, at, ja, vi ved det. Vi ved, at de her ting skal afklares, men vi er også nødt til at tænke os grundigt om og sørge for, at de analyser er til stede, som gør, at vi kan give de rigtige svar.

Jeg synes, at der er et par misforståelser, hvis jeg lige kan nå at nævne dem til sidst. Vi har haft en offentlig debat, der nærmest sagde, at PSO var skat. Det er det jo ikke. Det er dybest set en investeringsstøtte i fremtidige kraftværker; det er vind- og biogasanlæg, der er fremtidens kraftværker. Det er ikke sådan Studstrupværket eller sådan noget. Det er jo ikke fremtidens kraftværker. Så det er jo en slags investeringsstøtte, vi giver, fordi vi bruger energien selv. Og det med, at det kun er omkostninger, har jeg været inde på – det er i høj grad investeringer i fremtiden og jobskabelse, vi er med til også at lave.

Jeg skal på vegne af partierne bag aftalen, nemlig Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og SF, fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen er i gang med at implementere energiforliget af 22. marts 2012, herunder de aftalte analyser, og at klima-, energi- og bygningsministeren vil invitere til en midtvejsworkshop medio 2013 om analyserne.

Folketinget opfordrer regeringen til at lægge stor vægt på at fremme vækst og beskæftigelse i forbindelse med opfyldelsen af de energipolitiske mål og til at gennemføre de aftalte energipolitiske initiativer med de lavest mulige omkostninger for borgere og virksomheder.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 72).

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:13

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. SF's ordfører var inde på CO₂-kvoteprisen og den beslutning vedrørende backloading, som EU-Parlamentet traf for uger tilbage. Jeg vil godt spørge SF's ordfører til det forhold, at CO₂-kvoteprisen er gået fra ca. 140 kr. pr. ton, da vi lavede energiaftalen, til, at den nu er på den anden side af 30 kr. og måske endda lavere pr. ton. Giver det ikke anledning til at gøre sig overvejelser om nogle af de danske målsætninger? Jeg tænker på, at vedvarende energi jo bliver ganske meget dyrere som følge af den meget, meget lave CO₂-kvotepris.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Steen Gade (SF):

Jo, jeg gør mig mange overvejelser om den lave CO₂-kvotepris. Det absolut vigtigste – og det ved jeg også at vi er enige om – er at få kvoteprisen op, og det er jo derfor, at opfordringen til ministeren lyder på, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at det der backloadingfor-slag kommer på plads.

Samtidig skal vi sørge for, at vi ikke skal vente, til vi har haft et parlamentsvalg og fået en ny Kommission, men at vi allerede nu får sat målene for 2030 – ambitiøse mål for både vedvarende energi, energibesparelse og CO₂-forpligtelser på EU-plan.

Så den vigtigste ting, vi kan gøre, er da at få CO₂-kvoteprisen op og så få repareret på kvotesystemet. Jeg har lige været i Kina, hvor de nu starter en række kvoteforsøg i syv store områder. De starter i Shanghaiområdet nu. De har altså ikke lavet et system, der er lige så dårligt som vores; de har sørget for at have en minimumspris i det kinesiske kvotesystem. Så vi er også nødt til at kigge på selve kvotesystemet i Europa.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:14

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvordan får vi kvoteprisen op? Det kunne jeg godt tænke mig at få redegjort for. Dernæst vil jeg spørge: Er det særlig ansvarligt ikke at kigge på, hvilke konsekvenser det har for den danske klima- og energipolitik?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Steen Gade (SF):

Jeg synes, jeg har redegjort for det, og jeg har oven i købet nævnt tre punkter for, hvad vi skal gøre på EU-plan. Det er jo derfor, at backloading skal gennemføres – det er for at sætte kvoteprisen op, og det samme gælder de andre initiativer, jeg har nævnt. Det er det, jeg synes vi skal bruge vores kræfter på.

Så mener jeg også grundlæggende, at vores energipolitik er økonomisk sund, og det er den, fordi man er nødt til at inddrage den advarsel fra Det Internationale Energiagentur, som siger, at det er økonomisk dumt – nu taler vi ikke om energipolitik – at investere i fossile brændsler efter 2016 i vores del af verden. Det er simpelt hen dumt; det bliver for dyrt, for så skal de skrottes før tid, før de er ud-tjente.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Det oplæste forslag til vedtagelse vil blive sat til afstemning på tirsdag, som jeg nævnte ved debattens indledning.

Så giver jeg ordet til Venstres ordfører, hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det, formand. Der er jo tradition for, at vi her i Folketinget har en bred energipolitisk drøftelse, ja endog en forespørgselsdebat i forbindelse med den energipolitiske redegørelse. Sådan er det også i år. Sidste år var der særlig fokus på energiaftalen, og det er jo gan-

ske naturligt, fordi forespørgslen lå i ganske kort forlængelse af den energipolitiske aftale.

I år er der nok mere fokus på, hvordan vi så også får energiaftalen gennemført. Og der er jo forslag om en lang række analyser. Det følger vi meget, meget tæt og i et rigtig godt samarbejde på tværs af partierne i forligskredsen. Det er jo en meget bred forligskreds, vi har. Man kan sige, at den måske næsten er blevet for bred, men der må fremtiden jo vise, om det også er sådan.

Venstre står bag energiaftalen. Vi står bag den lange række af initiativer, der er i aftalen, og vi skal, som SF's ordfører pegede på, i gang med en ganske omfattende omstilling i de kommende år. Vi skal have mere biomasse, vi skal have mere biogas, vi skal have mere vind – ikke mindst på havet – og vi skal have mere vedvarende energi i det hele taget. Og der skal også være fortsat fokus på energibesparelser.

Den store opgave bliver jo at få det hele til at hænge sammen og sikre, at energien ikke går til spilde, og også at økonomien holder. Og det er jo nok her, vi har den absolut største udfordring overhovedet. Det er et spørgsmål om prisen på den grønne omstilling. Det skal være en pris, som både erhvervsliv og forbrugere er i stand til at betale. Da Venstre sammen med Konservative og Dansk Folkeparti indgik den her aftale med de røde partier i Folketinget, var spørgsmålet om prisen på aftalen helt afgørende. Og det lykkedes jo i de forhandlinger at få reduceret den årlige pris fra 2020, når det er fuldt implementeret, fra ca. 5,7 mia. kr. til 3,7 mia. kr.

Vi vil følge udviklingen meget nøje og sikre, at budgettet holder, og at der ikke sker overskridelser. Det er helt afgørende i forhold til dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Vi er jo også nødt til at forholde os til, at der ude i den store verden sker rigtig mange ting, som også påvirker den danske energipris og mulighederne for at udvikle energipolitikken i Danmark. Jeg tænker på faldet i CO₂-kvotepriisen, skifergas, som spiller en stadig større rolle, og som jo betyder, at prisen på de fossile brændsler er på et lavere niveau, end da vi lavede energiaftalen. Alt det er vi simpelt hen nødt til også at forholde os til i den hjemlige energipolitik.

Vi er også nødt til at sikre os, at vi ikke foretager fejlinvesteringer. Derfor har Venstre meget fokus på, at vi i forhold til energiplanlægning sikrer, at vi får den nødvendige kapacitet, men at vi ikke udbygger på en måde, så vi spilder milliarder af kroner.

Der skal jo i de kommende år investeres rigtig mange penge. Et sted på den anden side af 100 mia. kr. er ikke urealistisk, og der er det for os helt afgørende, at det kommer til at ske på en måde, så vi sikrer, at der er en sammenhæng i vores energisystem.

Forskning og udvikling er et andet meget vigtigt område. Det glæder os jo, at det meget høje niveau, vi nåede op på under VK-regeringen med hensyn til forskning og udvikling på energiområdet, har den nye regering fortsat. Det er jo helt afgørende i forhold til at sikre, at der kommer jobs og arbejdspladser på det her område, at vi satser massivt på forskning og udvikling. Der er ikke mindre end 22.000 virksomheder – det fremgår af energirederegørelsen – som er beskæftiget på det her område. Og for at få endnu flere virksomheder og endnu flere mennesker – op imod 100.000 beskæftigede på det her område er nok ikke urealistisk i forhold til fremstilling af energiudstyr – er forskning og udvikling helt afgørende. Det er også afgørende at sikre, at vi kan demonstrere, at vi kan de her ting i Danmark. Jeg tror, der er ganske mange, der kigger til Danmark, når man skal vurdere, hvordan man sikrer en udvikling af vedvarende energi. Andre lande kigger til os og ser på, hvordan vi løser opgaven i Danmark, og sådan skal det også være fremadrettet.

Der er ganske mange gode tiltag i energirederegørelsen, men ikke mindst i forhold til det økonomiske følger vi i Venstre udviklingen ganske tæt. Det er helt afgørende for os, at den energipolitik, vi fører i Danmark, føres på et realistisk grundlag. Man kan vel nærmest tale om en form for grøn realisme.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 14:21

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt for oplægget. Måske kunne vi få at vide, hvad Venstres holdning er til smart grid og den udrulning, der forhåbentlig skal ske i de kommende år af et smart grid i Danmark – også set i lyset af hr. Lars Christian Lilleholts ord om, at ikke alene forskning og udvikling er helt afgørende, men også demonstrationsprojekter i praksis. Og smart grid står jo som en af hjørnestene i det. Nu skal jeg så høre, hvad Venstres holdning er.

Kl. 14:21

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi synes, at smart grid er en rigtig god idé. Det forhold, at man kan få vores systemer til at tale sammen, synes vi er ganske fornuftigt. Spørgsmålet er jo bare det – og det er nok det, ordføreren gerne vil hen til – at der også er en regning, der skal betales. Og der ønsker vi jo ikke at give selskaberne mulighed for bare sådan at hæve regningen bevidstløst.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 14:21

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Så kan vi måske få at vide, hvordan vi skal finansiere en kommende udrulning af et sådant smart grid med fjernflæste målere, hvis ikke selskaberne skal have lov til at opkræve en ekstra sum af forbrugere.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Lars Christian Lilleholt (V):

Rigtig mange el-selskaber har gennemført smart grid i deres målinger af elforbruget, og det er vores forventning, at det kan de øvrige selskaber også gøre, uden at vi herindefra skal pålægge dem at gøre det.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt stille et enkelt spørgsmål til hr. Lars Christian Lilleholt. Jeg tror nok, at det var sådan, at Venstre i den tidligere regerings tid nåede frem til at have en målsætning om at afvikle Danmarks afhængighed af fossile brændstoffer i 2050. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det stadig er Venstres politik.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg kan bekræfte, at det fortsat er vores politik, at i 2050 skal Danmark være fri for fossile brændsler.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

fer, og regeringen har i det forgangne folketingsår bl.a. udarbejdet en strategi for udvikling af fremtidens smarte elnet; en strategi, som er essentiel for at nå vores energimålsætninger på sigt.

Kl. 14:23

Per Clausen (EL):

Men er hr. Lars Christian Lilleholt så ikke enig med mig i, at tempoet i omstilling til vedvarende energi og tempoet i reduktion af vores CO₂-udslip vel også må være vigtigt for Venstre? For man kunne jo godt få det indtryk ud fra hr. Lars Christian Lilleholts tale her i dag, at det eneste, det handlede om for Venstre, sådan set var at holde omkostningerne nede. Så var man lidt ligeglad med, hvad de miljømæssige og klimamæssige konsekvenser ville være af det standpunkt.

Kl. 14:23

I Danmark er vi på verdensplan førende inden for udvikling af smart grid, og det skal vi blive ved med at være, både fordi der er et enormt potentiale i at eksportere de her løsninger til andre lande, og i særdeleshed fordi det er et vigtigt skridt, hvis vi skal nå målsætningen om at være uafhængige af fossile brændstoffer i 2050. Udviklingen af et smart grid skaber fundamentet for, at vi får mest muligt ud af vores vedvarende energikilder, eksempelvis ved at få variable elpriser, sådan at danske familier kan spare penge ved at vaske tøjet på tidspunkter af døgnet, hvor vores mange vindmøller er mest aktive og elpriserne derfor er lavere.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:23

En forudsætning for at indføre variable elpriser er, at alle får fjernaflæste elmålere, og udrulningen af de fjernaflæste elmålere har vi her i foråret behandlet i Folketinget. Det er endnu et vigtigt skridt væk fra de fossile brændstoffer og frem mod bedre udnyttelse af vores vedvarende energikilder.

Lars Christian Lilleholt (V):

Tempoet er ganske højt. Vi kommer op på 35 pct. vedvarende energi i 2020. I de seneste 10 år under den borgerligt ledede regering steg andelen af vedvarende energi i Danmark mere end nogen sinde. Det var en periode, hvor der kom mere og mere grøn energi. Aldrig har vi haft en større andel, og aldrig har vi haft en større vækst i andelen af vedvarende energi i Danmark.

Kl. 14:24

Men for os er det selvfølgelig også helt afgørende, at den regering, der kommer, er af en størrelse, så virksomhederne og forbrugerne er i stand til at betale den. Og dér skal der være fokus på at sikre, at omstillingen sker så billigt som overhovedet muligt.

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 14:24

Det er selvfølgelig ikke nok, at vi alene nøjes med at udnytte de vedvarende energikilder, vi allerede har; vi har arbejdet frem imod at nå endnu flere vedvarende energikilder, som vi kan trække på i fremtiden. Derfor har folketingsåret 2013 også stået i de vedvarende energikilders tegn.

Etablering af havmøller ved Horns Rev 3 og Kriegers Flak, hvor der samlet opføres 1.000 MW havvindmøller, skrider fremad, og samtidig er der sat skub i noget nyt, nemlig opførelsen af kystnære vindmøller, og der er i foråret blevet vedtaget, at der opføres 500 MW kystnære vindmøller omkring Danmark. Udbygningen betyder, at halvdelen af den danske elforsyning – halvdelen af den danske elforsyning, det er ret meget – i 2020 vil komme fra vindenergi alene. Det er langt bedre end de krav, som EU stiller. Og i den forbindelse – nu fokuserer vi tit meget på vind – skal vi jo selvfølgelig ikke glemme alle de andre vedvarende energikilder. Vi skal skabe et energimiks, der sikrer, at vi når vores målsætning om uafhængighed af fossile brændsler på så billigt en måde og på så smart en måde.

Eksempelvis skal vi udnytte, at solen af og til, f.eks. i dag, skinner på os danskere, og vi skal udnytte jordvarme, bølgeenergi. Vi skal udnytte den gylle, som rigtig mange landmænd jo producerer så rigelig af i Danmark, og den skal vi bruge til at lave energi af – og mægtig meget andet.

Vi skal have øje for balancen mellem alle de forskellige nye typer af energikilder og samtidig have øje for, hvordan vi får så billigt en grøn energi som overhovedet muligt og samtidig understøtter udviklingen af hele den underskov af teknologi, som spirer frem.

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det forgangne folketingsår har været afgørende for Danmarks energipolitik, både fordi regeringen har haft til opgave at føre energiaftalen fra 2012 ud i livet, og også fordi Danmark i kraft af EU-formandskabet sidste forår havde en unik mulighed for at sætte den energipolitiske dagsorden i hele Europa.

Nu er det blevet tid til at evaluere, om vi har fået det ud af både energiaftalen og af EU-formandskabet, som vi burde. Begge dele er nemlig vigtige elementer i kampen for at værne os mod klimaforandringerne og den ressourcemangel, som hele verden står over for. Det er en socialdemokratisk selvfølge, at Danmark går forrest i den kamp, og hvis man skal være en lille smule storladet og måske også en lille smule selvfed på Danmarks vegne, skal Danmark være den stjerne, som EU og resten af verden navigerer efter, når fremtidens energipolitik formuleres. Derfor er det altafgørende, at vi i Danmark har en ambitiøs energipolitik.

Energiaftalen fra 2012 er et bevis på, at vi er ambitiøse, og den indeholder initiativer, som er store skridt i den rigtige retning. Initiativerne sikrer, at Danmark forbliver et foregangsland, hvad angår grønne løsninger, og implementeringen af aftalen er i fuld gang og har været altoverskyggende på energiområdet det sidste år. Vi har med energiaftalen satset hårdt på at frigøre os fra fossile brændstof-

Så er det selvfølgelig vigtigt, at vi samtidig med at udbygge den vedvarende energi holder os for øje, at samfundet også omstiller sig, forstået på den måde, at danske virksomheder også omstiller sig til de vedvarende energikilder. Derfor har vi vedtaget en støtteordning, som skal hjælpe erhvervslivet frem mod grønnere produktionsprocesser end i dag, og på den måde kommer erhvervslivet også til at yde deres bidrag til den grønne omstilling og får på den måde også lavet de investeringer, der skal til, for at de bliver uafhængige af de dyre fossile brændsler i fremtiden.

Det er død og pine nødvendigt at give erhvervslivet rigtig gode rammer og incitamenter til at omstille sig, og den seneste tids udvikling i Europa har vist, at alt for store dele af industrien rundt omkring i Europa prioriterer kortsigtede økonomiske gevinster højere end at bekæmpe den globale opvarmning. Men rigtig mange energiinvesteringer på det grønne område betaler sig hjem på få, få år, så bare med en lille smule længere lys på fra virksomhedernes side, så taler vi altså om investeringer, som ganske, ganske hurtigt betaler sig hjem, og at virksomhedernes økonomi bare på lidt længere sigt bliver ufattelig meget sundere, end den er i dag. Det er erfaringerne fra meget store dele af dansk erhvervsliv, at lige præcis energiinveste-

ringer betaler sig, og det er også derfor, at der også har været meget bred opbakning til energiaftalen, i forbindelse med at den blev landet sidste år.

Kl. 14:30

Til trods for at forskere længe har råbt vagt i gevær og nu melder, at koncentrationen af CO₂ i atmosfæren har nået nye højder, så nedstemte Europa Parlamentet jo efter hårdt pres, bl.a. fra industrien, forslaget om at redde CO₂-kvotesystemet. Og virkeligheden er nu, at det koster en flad tyver at udlede 1 t CO₂ i EU. Vi kan på ingen måde være tilfredse med, at det nærmest er gratis at forurene vores fælles luft, vand og natur i Europa. Vi skal have alle til at forstå, at en grøn omstilling på lang sigt er en nødvendig investering og også er en investering, der kan betale sig. Og det er så i øvrigt ikke en investering, som koster arbejdspladser, sådan som det ellers har været naturligt for en bestemt skole at mene særligt op igennem 1990'erne og 00'erne, hvor der fandtes sådan en tone i debatten om, at hvis man investerede grønt, ville det koste arbejdspladser. Jeg tror, at de fleste af os efterhånden har indset, at det modsatte gør sig gældende.

Det er investeringer, som på lang sigt – og i øvrigt i Danmark også på ganske kort sigt – kan skabe rigtig mange grønne arbejdspladser. I løbet af de sidste 10 år er vi gået fra, at grøn energiteknologi var en vare, som vi eksporterede for 6 mia. kr. af i Danmark, og til, at vi nu er oppe på 32 mia. kr. Det er altså ikke nogen lille sektor i Danmark længere, og derfor er der altså ikke nogen grund til at se det som et modsætningsforhold. Det har de sidste par årtier faktisk også vist.

Danmark forsøgte at gøre en forskel for Europa under EU-formandskabet, og under formandskabet forhandlede vi et energieffektiviseringsdirektiv hjem, som sikrer en energibesparelse på 17 pct. i EU. Det kan vi være rigtig stolte af.

Men hvor er det deprimerende, at Danmarks arbejde undermineres, alene fordi man ikke kan se ud over sin egen næsetip i dele af industrien, og regeringen vil selvfølgelig gøre, hvad regeringen kan, for at få forslaget om at redde CO₂-kvoterne fremsat igen og vedtaget. Det skal ikke kunne betale sig at forurene, lige meget hvad dele af industrien end siger. Og heldigvis kan jeg glæde mig over, at de danske europaparlamentarikere, lige med undtagelse af Dansk Folkepartis Morten Messerschmidt, faktisk stemte for forslaget, og at Danmark dermed udgjorde en relativt fælles front på det her område. Det vidner om, at alle danske europaparlamentarikere har forstået, at det kræver en fælles europæisk indsats at komme den globale opvarmning til livs.

Vi kan runde det her folketingsår af med at konkludere, at Danmark går forrest, hvad angår den grønne omstilling, og det fortsætter vi med i udmøntningen og i implementeringen af energiaftalen. Men desværre må vi også sande, at det kræver mere end et energieffektiviseringsdirektiv at få skik på forureningen i Europa, og derfor er der behov for, at alle partier også fremadrettet støtter op om energiaftalen, sådan at Danmark kan beholde miljø- og klimaførertrøjen på. Det er mindst lige så vigtigt, at alle partier også bakker op om en fælles, ambitiøs europæisk energipolitik, da Danmark ikke kan forhindre den globale opvarmning på egen hånd. Europa skal stå sammen om det her spørgsmål.

Man kan til enhver tid regne med, at Socialdemokraterne vil arbejde for et grønnere Danmark og Europa, hvor grønne investeringer og arbejdspladser ikke er hinandens modsætninger, men måske faktisk ovenikøbet hinandens forudsætninger. Grøn omstilling er til gavn for klimaet, det skaber arbejdspladser, og det giver også Danmark en forsyningssikkerhed, når olien slipper op.

Med de ord vil jeg gerne takke alle i salen for et rigtig godt samarbejde det seneste år på energiområdet, og jeg håber, at det gode samarbejde vil fortsætte i det kommende folketingsår.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 14:33

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Af regeringsgrundlaget fremgår det, at der vil komme en klimalov, og jeg har dagligt forgæves kigget i min postkasse for at se, hvor det lovforslag bliver af. Kan ordføreren måske lette sløret for, hvornår regeringens forslag til en klimalov kommer?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tålmodighed er en dyd. Vi kommer med et forslag, når vi er klar til det.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:34

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvad så med indholdet af den her klimalov? Skal vi regne med, at der bliver nye skatter og afgifter til forbrugere og dansk erhvervsliv i den sammenhæng?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Som sagt er tålmodighed en dyd, og i dag diskuterer vi energipolitikken. Når den tid kommer, hvor vores forslag lander i hr. Lars Christian Lilleholts indboks, er jeg sikker på, at han vil modtage det med glæde.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte kommentarer. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti valgte sidste år at gå med i energiaftalen, som jo blev indgået mellem næsten alle Folketingets partier. Det valgte vi at gøre af flere forskellige grunde – men ikke fordi vi deler regeringens målsætning om et fossilfrit Danmark, for det gør vi ikke. Nej, først og fremmest handler det om, at vi ønsker at få indflydelse på en politisk aftale, som omfatter enorme milliardbeløb, og som har indflydelse på alle danskeres private økonomi og på vores erhvervslivs konkurrenceevne. Derfor er det vigtigt for os at deltage i aftalen, ikke bare for at have indflydelse på selve aftaleteksten, men så sandelig også for at få indflydelse på den lange række af udmøntninger, der sker i løbet af aftalens i alt 8 år lange løbetid, og ikke mindst fordi aftalen trækker i retning af, at Danmark også i fremtiden vil være uafhængig af energi fra udlandet. Det er en meget væsentlig prioritet for Dansk Folkeparti. Det er nemlig et element, vi lægger vægt på,

for vi ønsker ikke at stå i et afhængighedsforhold til fremmede magter.

Kl. 14:39

I relation til uafhængighed af import af energi er muligheden for at indvinde skifergas en vigtig mulighed, og det er da også et emne, som er blevet diskuteret en hel del det sidste års tid. I Dansk Folkeparti ser vi store perspektiver i at udvinde skifergassen, for den vil kunne holde Danmark velforsynet med gas i årtier og samtidig bidrage med enorme beløb til statskassen.

Et andet vigtigt element i energiaftalen, som vi lægger vægt på, er, at energibesparelser indgår som en vigtig del. For os er det en vigtig del af energipolitikken, for det er trods alt den nemmeste måde at nedbringe CO₂-udslip på, hvis det er det, man går op i. Det er også en vigtig måde at undgå import af energi på. I det hele taget er det et godt parameter at sætte ind på, for alt andet lige giver det et mere økonomisk effektivt samfund, når vi har et energieffektivt samfund. Danmarks konkurrenceevne styrkes også, når overflødig forbrug af energi bliver minimeret.

Siden vi sidste år havde en tilsvarende debat her i Folketinget om energipolitikken og om energiaftalen, er der dukket en vigtig problemstilling om energiaftalen op. Meget tyder nemlig på, at den finansiering, som var forudsat, da aftalen blev lavet, til at betale for aftalens elementer, måske ikke helt kan leve op til forventningerne. Det rejser jo så spørgsmålet: Hvad skal vi så gøre, hvis der mangler penge? Dansk Folkepartis svar er entydigt: Kommer der til at mangle penge til at betale for aftalens realisering, ja, så må aftalens udgifter skæres ned. Vi vil under ingen omstændigheder være med til, at det bliver på indtægtssiden, at der skal reguleres op gennem højere afgifter eller andre ekstra regninger til erhvervslivet eller til danskeres husholdninger. Derfor siger vi: Skal der pilles ved økonomien i energiaftalen, så er det udgifterne, der må skæres ned. Der er projekter, som enten må droppes, beskæres eller udskydes. For med denne energiaftale må vi sige, at Dansk Folkepartis smertegrænse er nået for, hvad vi kan acceptere at energipolitikken skal koste både for erhvervsliv og for forbrugere.

For Dansk Folkeparti er det som sagt vigtigt, at vores erhvervsliv ikke belastes af den førte energipolitik og taber konkurrenceevne over for udlandet. Det vil nemlig koste arbejdspladser. Derfor ser vi også gerne, at der arbejdes videre i retning af lempelser af erhvervslivets energiafgifter. I den sammenhæng vil jeg slutte af med at nævne, at i det lys ærgrer det os lidt, at regeringen, Venstre, Liberal Alliance og Konservative for nylig valgte at skyde med spredehagl og sænkede selskabsskatten. I stedet for mener vi, at man burde have brugt pengene mere målrettet på at nedsætte energifgifterne for erhvervslivet med det beløb, som man i stedet brugte på selskabsskatten. Alt andet lige havde det i højere grad gavnet fremstillingshvervene og dermed konkurrenceevnen og skabt flere arbejdspladser.

Så med de ord skal jeg sige, at vi takker for redegørelsen og ser frem til den fortsatte debat her i dag.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 14:39

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti overhovedet gør sig nogle overvejelser om de miljømæssige og klimamæssige konsekvenser ved ligesom at sige, at nu må det her ikke koste mere. Altså, hvad nu hvis alle politiske beslutningstagere sådan globalt set indtog det samme standpunkt – nu må det her ikke koste mere? Har Dansk Folkeparti en holdning til, hvilke miljømæssige og klimamæssige konsekvenser det får for vores efterkommere?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil vende problemstillingen lidt på hovedet og sige, at jeg tror ikke, det hjælper noget, uanset hvor meget vi, så at sige, klimamæssigt går i kloster i Danmark. Uanset om vi holder helt op med at udlede CO₂, ændrer det jo ikke noget på klimaet på globalt plan.

Det er jo sådan, at man i Kina og Indien har en enorm vækst i CO₂-udslip, så hvis målet er at redde klimaet – og det fornemmer jeg at hr. Per Clausen har som målsætning – så er det jo globale aftaler, der skal laves. Så er det jo en byrde, der skal løftes solidarisk af alle lande, og jeg går ud fra, at hr. Per Clausen går ind for solidaritet også internationalt. Det er på det, trykket skal lægges, og ikke på, om vi bliver en slags klimamunke i Danmark, som lever på vand og brød, og som håber, at vi kan redde verden på den måde.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:40

Per Clausen (EL):

Jeg tror slet ikke, hr. Mikkel Dencker er indstillet på at betale prisen for klimasolidaritet, for hvis danskerne skulle reducere deres CO₂-udslip til noget, der mindede om gennemsnittet globalt set, så ville det være en omfattende øvelse, måske også mere omfattende, end hvad Enhedslisten mener kan gennemføres på kort sigt.

Jeg vil bare spørge hr. Mikkel Dencker: Mener ordføreren, at mulighederne for at komme igennem med globale, internationale aftaler om reduktion af CO₂-udslippet bliver større af, at et af de rigeste lande og et af de lande, der har det største CO₂-udslip pr. indbygger, ligesom siger: Jamen nu har vi ikke råd til at gøre mere, og derfor må Indien gå foran, for de har rigtignok råd?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Mikkel Dencker (DF):

Jamen vores holdning er, at hvis man skal løse globale problemer, så er det også globale løsninger, der skal til. Vi tror ikke på, at vi kan løse alverdens problemer, ved at vi i Danmark holder op med at udlede CO₂ og begynder at køre i hestevogn eller på cykel alle sammen. Det nytter ikke på langt sigt.

Jeg vil også bare gøre hr. Per Clausen opmærksom på, at Det Miljøøkonomiske Råd jo kom med en rapport her for par måneder siden, som netop sagde, at hvis alle landene, som er med i Kyotoprotokollen reducerede deres CO₂-udledning med 98 pct., så kunne man nedbringe den globale opvarmning med 0,17 grader.

Altså, det sætter jo tingene lidt i perspektiv, med hensyn til hvor meget det, vi går og laver herhjemme, egentlig virker. Det nytter ikke, at Danmark går enegang sammen med nogle få andre lande, som også er små. Det er globale aftaler, der skal til, hvis der skal rykkes noget, og det er ikke det, vi kan lave her i Folketinget.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, der er yderligere et medlem, der har bedt om kommentarer. Det er hr. Pernille, undskyld, fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 14:42

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tak. Det kan godt være, at musikken spillede så højt, at der var noget, jeg missede – så beklager jeg. Men det, der lige bringer mig til at tage ordet, er hele det her felt, der handler om udrulning af smart grid.

Som Dansk Folkepartis ordfører også kunne høre i min ordførertale, ligger det Socialdemokratiet rigtig meget på sinde, at vi får den her mulighed for at få intelligente elmålere ud i de danske hjem, dels fordi vi mener, at danskerne kan have et stort engagement i det, dels selvfølgelig fordi det underbygger at kunne bruge den grønne energi smartest muligt.

Hvad er Dansk Folkepartis opfattelse af det? Jeg beklager, hvis ordføreren nævnte det i ordførertalen, men det hørte jeg ikke.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte, at jeg ikke nævnte noget om det i ordførertalen, men vi havde jo en første behandling af et lovforslag her for ikke ret lang tid siden, og der sagde jeg faktisk på vegne af Dansk Folkeparti, at vi synes, at det er en god idé at udrulle smart grid, som det jo hedder på moderne dansk. For det kan alt andet lige give en mere optimal udnyttelse af de ressourcer og den energi, der er til stede, fordi folk bliver mere opmærksomme af at kunne følge med i deres elforbrug på den her måde.

Så det er noget, vi går ind for. Og det kunne meget logisk foregå i den takt, at folks gamle elmålere alligevel skulle udskiftes, og så indfasede man kontinuerligt de her moderne elmålere.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg vil gerne have lov at sige tak for redegørelsen til ministeren. Radikale Venstre tager i sagens natur redegørelsen til efterretning.

Den grønne omstilling er et meget stort projekt, og det spænder umådeligt vidt. For at nå de ambitiøse mål skal vi igennem en meget lang række analyser og initiativer, som på mange forskellige måder påvirker borgere, erhvervsliv og offentlige institutioner. Det er altid med samme sigte for øje: at mindske vores CO₂-udledninger på en måde, der ikke samtidig stopper vores samfund. Vi har været enestående succesfulde med dette arbejde, og vi har opnået erfaringer, der gør, at vi med fasthed i stemmen kan sige, at vi når vores mål.

Undervejs i arbejdet er der i Danmark opstået helt ny viden og helt nye industrier, og det er jo både positivt og fascinerende. Men for Radikale Venstre har sigtet med omlægningen ikke primært drejet sig om arbejdspladser eller teknologiudvikling eller økonomi. Vi anerkender fysikkens love, og vi anerkender drivhuseffekten. Og vores politiske svar på det, der er ved at ramme os, er at kæmpe for en international aftale, der kan reducere CO₂-udledningen, samtidig med at vi i praksis viser, hvordan man som land kan omstille sig til den grønne fremtid.

Vi er ikke alene, selv om det kunne lyde sådan, når man hører debatten. Store lande som Kina og Japan er i gang med store og ambi-

tiøse omstillinger, måske ikke så ambitiøse som vores endnu, men dog teknologisk ambitiøse. Det ene land efter det andet tager selvstændig handling. Og i den proces bliver vi, Danmark, ofte nævnt som referenceland, simpelthen fordi vi er kommet så langt.

Det er også baggrunden for, at jeg er uenig med Det Miljøøkonomiske Råd, der hævder deres hoved til det europæiske kvotesystem. Vi mener ikke, at man kan overlade opgaven med at reducere udledningerne til et dårligt fungerende europæisk kvotesystem, og vi vil tage ansvar for de danske udledninger og reducere dem, samtidig med at vi prøver at rette op på det europæiske kvotesystem.

Når det er sagt, vil vi selvfølgelig gerne foretage den grønne omstilling på en økonomisk forsvarlig måde. Når grøn strøm kan købes til vidt forskellige priser, vil vi vælge at købe den billigst mulige grønne strøm. Derfor er jeg også personligt meget glad for, at vi for nylig har ligestillet afregningsprisen for solcellestrøm fra store anlæg med den pris, vi betaler for strøm fra landbaserede vindmøller. Det er den rigtige måde at gøre det på.

Vi skal i alle de tiltag, vi tager – og det er mange – tænke på omkostningerne. Jeg synes, at det er fint og formålstjenligt at investere penge i udvikling af nye energiformer. Det skal vi gøre, hvis vi har det mål for øje, og vi skal gøre det med åbne øjne. Men det er uantageligt for mig, hvis vi via PSO'en skal overbetale for grøn strøm fra f.eks. solcelleanlæg, som vi kunne købe billigere, hvis den samme strøm kom fra vindmøller. Det vil fremover være styrende for min tilgang til de her grønne energiformer.

I forhold til dagens redegørelse er det kun på togområdet, der bliver talt i større skala om grøn persontransport. Jeg er lykkelig for, at vi elektrificerer vores toget og dermed forgrønner den danske togdrift. Det er fint. Men de initiativer, vi i redegørelsen ser inden for personbilområdet og lastbilområdet, er fortsat kun på fosterstadiet. Det er et område, der skal udvikles, og det er det område, hvor vi er kommet kortest i vores grønne omstilling.

Så midt i, at jeg er meget glad for det, vi har nået, og tager redegørelsen til efterretning, håber jeg, at fremtidige redegørelser i langt højere grad vil adressere persontransporten, der er dansk CO₂-udlednings sorte smertensbarn. Tak.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Når man lytter til den her debat om den energipolitiske redegørelse, kunne man jo få det indtryk, at det største problem er, at den grønne omstilling går for hurtigt, at vi reducerer vores CO₂-udslip for hurtigt, at vi investerer for mange penge i at gøre os uafhængige af fossile brændstoffer, og at vi kort og godt skal sætte bremsene i. For det er jo den kritik, der indtil nu sådan antydningvis er kommet af regeringens linje, hvorimod regeringen og regeringspartierne selvfølgelig ikke overraskende mener, at det går rigtig godt, i det fuldstændig rigtige tempo, på den helt rigtige og planlagte måde. Og det er så ligesom diskussionen, altså: Går det for hurtigt, eller går det nogenlunde i det rette tempo?

Helt uafhængigt af de debatter, der foregår i Folketinget, får vi jo dagligt informationer om, hvordan den globale udvikling er. Den globale udvikling er nu sådan, at atmosfærens indhold af CO₂ har passeret de 400 ppm. Det siger måske ikke folk så meget, men der er grund til at understrege, at konsekvensen af det er, at det i dag er en rent teoretisk debat, når man diskuterer, hvorvidt man skal leve op til den såkaldte 2-gradersmålsætning eller ej. Vi er på den anden side af det.

Det kan jo for så vidt give anledning til to diskussioner. Den ene diskussion kunne handle om: Hvad kan vi gøre ved det nationalt, i Danmark, og gør vi tilstrækkeligt? Og det skal jeg nok prøve at vende tilbage til. Men jeg vil også komme med nogle enkelte kommentarer til, hvad det må betyde for det internationale arbejde. For hvis der er én ting, som med sikkerhed fører til, at der absolut intet sker, så er det at blive ved med at tale om, at forudsætningen for at handle er, at der er en global aftale. En global aftale kommer ikke, før der er rigtig mange, som handler og har vist vilje til at handle.

Der har vi alle sammen, uanset om vi bor i et lille land eller et stort land, et ansvar. Og måske har den enkelte dansker et større ansvar end så mange andre – af to grunde: Fordi vi er blandt dem i verden, der udleder mest CO₂ pr. indbygger, og fordi vi lever i et demokrati, hvor man kan sige, at de holdninger og synspunkter, vi giver udtryk for, og den måde, vi stemmer på, og også den måde, vi forbruger og lever på, har afgørende konsekvenser for, hvad der sker i vores land. Og det er klart, at det, der jo må være vejen frem, er, at de lande, som ønsker en aktiv handling for at omlægge til vedvarende energi, at reducere vores energiforbrug og reducere vores pres på natur og miljø, selvfølgelig i fællesskab må forsøge at udvikle nogle partnerskaber, der gør, at vi konkret kan vise, at en grøn omstilling ikke bare er muligt i et land som Danmark, ikke bare er muligt i et rigt, vestligt land, hvor man, om man så må sige, jo allerede har forbragt sin del af de fossile brændstoffer og har leveret sit bidrag til forureningen af jordkloden og til ødelæggelsen af naturgrundlaget og derfor måske også af den grund har et særligt ansvar for at holde igen, men at det også kan lade sig gøre i lande, som er i færd med at igangsætte en udvikling, er i gang med en udvikling, hvor man skaber større økonomiske og sociale muligheder for befolkningen, og også i de lande, hvor det ser rigtig skidt ud, og hvor man måske er i starten af en udvikling, som på sigt kan føre til anstændige levevilkår for befolkningen.

Det er efter min mening det, der bør være det drivende i Danmarks internationale indsats, altså at man etablerer partnerskaber med de lande, som er indstillet på og interesseret i at gennemføre den nødvendige omstilling og de nødvendige forandringsprocesser.

Det samme kan man såmænd i virkeligheden sige i forhold til EU: Hvor længe skal de EU-medlemslande, som er indstillet på at gøre en indsats, vente på, at dem, som er mest negative, skeptiske og afvisende, vil være med, bare fordi vi har den idé, – det har nogle i hvert fald – at det er godt at gå i takt i EU? Der vil vi måske kunne komme meget længere, hvis vi tog konkrete initiativer.

Derfor mener jeg sådan set, at når vi snakker energipolitik, når vi snakker klimapolitik, vil diskussionen af, hvordan vi udvikler en strategi for at samle en koalition af de villige, vel vidende at dette begreb er blevet brugt før i andre mere tvivlsomme sammenhænge, for alvor få sat gang i omstillingsprocessen. Det er i virkeligheden en afgørende pointe.

Det har jo så også den positive effekt for den del af dansk erhvervsliv, for den del af dansk industri, som satser på fremtiden og satser på at være en del af løsningen og ikke at være en del af problemet, at når vi satser på internationalt samarbejde på de områder, har vi også en mulighed for at skabe afsætning for danske produkter fra den danske energibranche, fra den danske miljøindustri osv. Og heldigvis, vil jeg da så sige, er der faktisk ansatser til, at vi går den vej, også med nogle af de aftaler, som Enhedslisten har indgået med regeringen.

Jeg synes, der er for lidt af det, og jeg synes, der er for lidt fokus på det, og jeg synes, at hvis man har et lidt mere globalt perspektiv, bliver det også indlysende, at diskussionen om, at det går for hurtigt, i hvert fald er fuldstændig meningsløs.

Kl. 14:52

Så lad os gå over til det danske. Vi har jo lavet en energipolitisk aftale, som jeg kunne forstå at hr. Lars Christian Lilleholt mente nok

var lidt for bred, altså at der var lidt for mange med, og tak for denne opmuntring, i forhold til at det var klogt af Enhedslisten at gå med. Det er jeg glad for at høre var en klog disposition fra vores side. Og man kan sige, at når der blandt de politiske partier er partier, som helt åbenlyst siger, at de sådan set ikke betragter det at gøre sig uafhængig af de fossile brændstoffer, og at Danmark skal bidrage til at reducere CO₂-udslippet, som noget, der er en væsentlig pointe, så er det nok godt, at Enhedslisten er med til at støtte de positive kræfter, der måtte være i regeringen og regeringspartierne på det her område.

Men hvis vi kigger på den energiaftale, vi har lavet, er det jo rigtigt, at ambitionsniveauet var højt. Det er ikke så svært, for ambitionsniveauet afspejler nemlig den enighed, som der var mellem de nuværende tre regeringspartier og Enhedslisten før valget. Og enhver ved jo, at udviklingen i Danmark havde set helt anderledes ud – formentlig også tilslutningen til i hvert fald nogle af regeringspartierne – hvis det billede kunne genkendes på andre områder. Men på det område er ambitionsniveauet højt. Det er jo rigtigt, at det at have en energipolitik, som leverer et godt bidrag til at reducere Danmarks CO₂-udslip 40 pct. i 2020, er rimelig ambitiøst. Det er godt nok ærgerligt, at det er det mest ambitiøse i verden, for det er nogenlunde det gennemsnit, de rige lande skulle være på, hvis det skulle blive til noget, men alligevel er det selvfølgelig positivt. Og der kan jeg så sige, at Enhedslisten selvfølgelig vil levere sit bidrag til, at vi fastholder det ambitionsniveau.

Så er der selvfølgelig lidt malurt i bægeret også her, for en del af den revolution, vi laver i forhold til CO₂-udslippet med vores energiplan, er måske ikke sådan helt reel. Altså, historien om, at biomasse skulle være sådan 100 pct. CO₂-neutralt, er i hvert fald kun rigtig på meget, meget lang sigt. Og hvis vi står over for den udfordring at reducere CO₂-udslippet på kort sigt som en vigtig opgave, er det jo et kæmpe problem. Men af samme grund har det været vigtigt for Enhedslisten at være med i forligskredsen, for vi ser jo frem til den drøftelse, der skal være af vores grønne omstilling og vores omstilling til vedvarende energi og vores energibesparelser osv., når de rapporter kommer, som formentlig vil vise, at en meget voldsom satsning på biomasse er dybt, dybt problematisk. Og det ser vi selvfølgelig frem til diskussioner og drøftelser af, når vi kommer så langt.

Ingen skal være i tvivl om, at for os er det ansvar, vi har over for fremtidige generationer i forhold til at sikre, at Danmark bliver uafhængigt af fossile brændstoffer, og til at sikre, at Danmark leverer sit solidariske bidrag til CO₂-reduktionen, meget, meget afgørende og meget, meget vigtigt, og det vil vi selvfølgelig holde fast i.

På det konkrete plan har vi jo også i udmøntningen af energiaftalen haft en række, skal vi sige, vanskeligheder. En af vanskelighederne er jo den sådan lidt absurde situation, vi er i, at i kraft af den måde, vi har indrettet vores energifgifter på i Danmark, kan man være nogenlunde sikker på, at hvis danskerne sparer for meget på energien, mere end det var planlagt, og hvis danskerne i for stor udstrækning går over til solenergi, kommer Skatteministeriet og Finansministeriet straks og siger: I må være opmærksomme på, at nu går vi glip af nogle afgiftsindtægter, og dem skal vi have på anden vis. Et sådant afgiftssystem, som i virkeligheden fungerer som et loft over, hvor hurtigt det kan gå, skal vi selvfølgelig have gjort op med, og det er mit håb, at det også er en af de opgaver, som vi kan være med til at løse i de kommende år.

Når man nu har nævnt sol, som jo ikke er mønstreksemplet på genial og gennemtænkt lovgivning hele vejen igennem – det var rigtig ærgerligt, at vi ikke i energiaftalen fik en klar målsætning for solenergi, men var nødt til at opfinde den bagefter; det syntes vi var ærgerligt, da vi lavede aftalen, og det har vist sig senere at være rigtigt, at det var ærgerligt – vil jeg dog alligevel sige, at det, som Enhedslisten har lagt meget vægt på, og som vi er meget tilfredse med, er, at

det faktisk er lykkedes at sikre, at man i dag kan have samme betingelser i forhold til at udnytte mulighederne for at få støtte til etablering af solceller i den almene boligsektor i lejeboliger, som man har i ejerboliger. Og det betragter jeg sådan set som en kæmpe gevinst og et meget vigtigt brud med den helt almindelige politik i Danmark, hvor det jo er sådan, at husejere som regel skal have tilskud og støtte og skattelettelser, hvis de tager nogle initiativer, hvorimod lejere bare selv skal betale. Så har vi dog på et enkelt område fået skabt lige vilkår mellem ejere og lejere, og det er rigtig godt, og det giver os inspiration til at fortsætte arbejdet med, at det kan brede sig til andre områder.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Tak for redegørelsen, som naturligvis giver et godt overblik over den måde, det officielle Danmark anskuer energipolitikken på. Det er jo en meget omfattende satsning, vi er i gang med; det har også været nævnt. Den bliver nu rullet ud, og vi er jo i 100-milliarderkronersklassen.

I modsætning til når private investorer i fremtiden og i nye produkter, er energipolitikken jo lagt til rette på den måde, eller skruet sådan sammen, at investorerne har ganske stor sikkerhed for afkast, da de især på vindområdet, som jo er den største del af satsningen, er garanteret dels et bestemt salg, dels en bestemt afregningspris. Dette betyder, at risikoen bæres af sagesløse borgere, som må se til, at deres afgifter, herunder ikke mindst PSO-afgiften, drøner i vejret. Vi har allerede været inde på det. Så når elpriserne falder i nabolandene, stiger de i Danmark. Det er sådan, vi har indrettet det.

Jeg synes godt, man i sådan en redegørelse kunne savne, at man eksplicit fik at vide, hvor meget denne afgift er steget fra 2011 til 2012, og hvor meget den forventes at stige i 2013, så det stod tydeligt og klart; det er jo tal, man har liggende. Men det med omkostningssiden er jo ikke et element, som ligefrem er highlightet i redegørelsen, og så er det vist heller ikke nogen underdrivelse.

Noget, der er lidt i samme skuffe, ser vi, når det anføres, at fordoblingen af vindenergi stiller store krav til elsystemet, som der står, herunder udvikling af og investering i smart grid, ligesom investering i meget kraftige udlandsforbindelser selvfølgelig repræsenterer nogle betydelige indirekte omkostninger, som også – og lige så sikkert som amen i kirken – ender på forbrugernes bord. Når man taler om 100 mia. kr. i investeringer, er der altså også ganske, ganske store indirekte omkostninger ved den energipolitik, vi har valgt. Så regnestykkerne kan laves på rigtig mange måder.

Så har jeg slet ikke været inde på det paradoks, der handler om, at hele 30-40 pct. af vores statsstøttede eller forbrugerstøttede strømproduktion er noget, vi slet ikke får glæde af. Det gør derimod vores naboer, der kan købe strømmen billigt, simpelt hen fordi der er for meget strøm i nettet. Om vinteren er vi oppe på, at 60-70 pct. eksporteres. I Norge griner man allermest, for de jo har deres store vandmagasiner som batterier, kan man sige, og det betyder, at de så kan sende strømmen tilbage til Danmark igen til en høj pris, når vinden har lagt sig.

Denne omkostning er enorm og fremgår heller ikke nogen steder i redegørelsen, selv om problemet alt andet lige må blive dobbelt så stort, når vi skal have dobbelt så meget vindenergi inden 2020. Ministeren var inde på, at de stigende PSO-afgifter, vi har oplevet, jo ikke hører til det her energiforlig, og hertil kan min bemærkning være: Næh, det kan da godt være, men hvis vi fordobler problemet, må vi

også kunne imødesee endnu større problemer med en stigning i PSO-afgiften.

Jeg synes, det er en udmærket redegørelse på forskellige områder – også afsnittet om energieffektivitet er vi glade for – men den er altså som sagt fattig, når det handler om de økonomiske konsekvenser. Den siger heller ikke noget om de pauvre miljøgevinster, som vismændene påpeger igen og igen. Den nævner til gengæld, at den er ambitiøs, at Danmark ligger i front og kan blive et eksempel til efterfølgelse. Jeg alvorligt bange for, at når hele det regnestykke bliver gjort op, så vil der ikke være ret mange, der har lyst til at gå den danske vej, som betyder store omkostninger og tab af energitunge virksomheder og næsten ingen miljøeffekt.

Man skal huske på, at de mange CO₂-reduktioner, vi bl.a. ser fra EU's side, mere end opsluges af de energitunge fabrikker, der flytter til Kina, hvorefter man så med god samvittighed køber de energitunge forbrugsvarer tilbage og ser passende skævt til Kina, der udleder alt for meget CO₂ og er den grimme dreng i klassen. Det er jo isoleret set en absurditet. Mens Europa sækker bagud, vil Asien fremover blive de vigtige energiforbrugere. Bare i Kina og Indien åbner to til tre kulkraftværker om ugen.

Hvis jeg skulle have skrevet redegørelsen, tror jeg nok, jeg ville have givet plads til de forventede virkninger af den internationale udvikling, herunder ikke mindst skifergasproduktionen i USA og mulighederne for at erstatte kul med gas i de store økonomier. Det vil være i disse sektorer, der reelt kan komme miljøeffekter, og ikke den halve procent eller sådan noget lignende, som udgøres af vind og sol på verdensplan. Her er det jo det globale, der giver mening, og ikke det nationale. Så jeg er meget enig med de ordførere, der har været inde på, at det her kan vi naturligvis ikke alene se i en national kontekst.

Kl. 15:02

Det er nemmere at få en bevægelse i energipolitikken, hvis den er nem og billig, frem for at vælge dyre og besværlige løsninger, som vi gør i Danmark. Jeg kunne også godt tænke mig, at konsekvenserne af disse internationale udviklinger blev holdt op mod de meget betydelige investeringer i vedvarende energi, vi foretager.

Der står noget forholdsvis uaktuelt om olie- og gaspriserne, men ikke en lyd om de faldende naturgaspriser. Den enkeltfaktor af alle, som betyder allermest, både økonomisk og miljømæssigt, er ikke behandlet. De faldende gaspriser og konsekvenserne heraf er ikke behandlet – til gengæld bliver ordet grøn nævnt 28 gange.

Det er aldrig for sent at sige stop til denne dyre udvikling, hvis forudsætningerne ændres dramatisk. Hvorvidt det er fornuftigt med den store satsning, vi foretager frem til 2020, afhænger jo rigtig meget af prisudviklingen i de alternative brændsler, og det skulle være mit håb, at man i næste beretning vil interessere sig lidt mere for disse helt afgørende makrobevægelser.

Vi har jo tit hørt ministeren tale om, at det er en forsikringsordning mod de stigende priser på fossile brændsler, som vi ved vil komme. Tænk, hvis det kommer til at gå lige stik modsat.

Jeg vil nu læse vores forholdsvis korte forslag til vedtagelse op. Hermed fremsætter jeg følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at de økonomiske og miljømæssige forudsætninger for indgåelse af energiforliget har vist sig ikke at holde, og at der derfor er behov for en investeringspause, indtil de aftalte analyser foretaget.

Folketinget opfordrer til, at allerede igangsatte projekter evalueres med henblik på at sikre, at de danske borgere og virksomheder ikke pålægges yderligere afgiftsstigninger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Kl. 15:04

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Steen Gade, SF.

Kl. 15:04

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg forstår, at det er økonomi, som er hovedproblemet for Liberal Alliance i forbindelse med energipolitikken, og at vi ikke tager højde for makrobevægelser i økonomien. Det Internationale Energiagentur sagde i sin rapport december 2011 – og nu citerer jeg: Det er en falsk økonomi at forsinke handling i investeringer i renere teknologi. For 1 dollar sparet på det punkt vil føre til en udgift efter 2020 på 4,30 dollar.

Det er altså præcis det modsatte, ekspertisen på det her område siger, end det, som hr. Villum Christensen siger. Vi skal jo netop investere her, for det er god økonomi. Det vil koste fire gange så meget at lade være.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Villum Christensen (LA):

Et sådant statement baserer sig jo altid på nogle forudsætninger. Man kan se det, der er sket bare de allersneste dage, og hvad der kommer af skøn over prisudviklinger, hvor vi nu er i en situation, hvor gassen i USA koster en fjerdedel af råolieprisen, og de enorme ændringer, gasudviklingen vil betyde.

Hvis det handler om, at vi reelt vil gøre noget ved CO₂-udslippet, tror jeg, det er vigtigt at have for øje, at fossile brændsler ikke bare er fossile brændsler. Der er fantastisk meget at hente ved at kunne flytte fra kul til gas i de store økonomier. Det er det, der giver virkning. De antagelser, der ligger til grund for det statement, vi lige har hørt, tror jeg ikke i tilstrækkeligt omfang – det er min vurdering – tager højde for de utrolig store fremskridt, der er i teknologien og dermed også for den prisudvikling, der vil følge med de fossile brændsler, som er de mindst ringe. Nettovirkningen af det her er jo altså, at det vil være langt vigtigere at flytte fra kul til gas, end det vil være at tidoble vind- og solenergi for at sige det på den måde.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Steen Gade.

Kl. 15:07

Steen Gade (SF):

Vi kunne jo læse den rapport sammen. Men det er jo trods alt den største samling af ekspertise på energiområdet, og de ved også noget om forudsigelser om både kul og gas osv. Det er jo folk, som historisk har været modstandere af udbygningen af vedvarende energi. Jeg har mødt dem. De har skiftet synspunkt netop på grund af udviklingen. De siger jo, at hvis vi skal klare udfordringen med klimaet, ville det være forkert at investere. Det er simpelt hen uøkonomisk at investere i det fossile efter 2017. Det er det, der står i citatet her, for så skal man til at afvikle et kraftværk, som ikke er blevet afskrevet. Nu argumenterer jeg altså rent økonomisk for det her, og det er det, de gør. Man kunne så spørge, hvis jeg skal spørge: Mon hr. Villum Christensen er fuldstændig sikker på, at han er klogere end Det Internationale Energiagentur?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Villum Christensen (LA):

Jeg vil tillade mig at bruge den snusfornuft, som jeg er i besiddelse af. Den fortæller mig, at det ikke hænger sammen, så længe vi kan se så kæmpe ændringer i prisudviklingerne på de forskellige energiformer, som alle sammen påvirker hinanden – det tror jeg ordføreren er ret enig med mig i. Det, vi gør isoleret set i Danmark, er jo på alle måder afhængigt af udlandet. Hvad der sker det ene sted, påvirker det andet sted. Og vi kan ikke lave politik, som om vi lever på en øde ø. Det giver simpelt hen ikke mening for mig, at vi skal have en meget, meget ambitiøs politik og en meget dyr politik, hvis bagsiden af den medalje er, at industrierne og arbejdspladserne og CO₂'en flytter til udlandet. Derefter, som jeg sagde i min ordførertale, importerer vi de samme varer. Der er formentlig ikke ret mange, der kan mene, at det er sund fornuft i energipolitikken.

Så kan der blive lavet rigtig mange regnestykker, og hr. Steen Gade ved nok også godt, at de analyser skifter, ligesom vinden gør. Så en gang imellem må man som politiker have lov at bruge sin snusfornuft. Jeg kan bare konstatere, at vedvarende energi, når vi henter den fra vind, ofte er 3-4 gange så dyr som det, vi kan købe ude på markedet. Det er ikke et købmandskab, som jeg synes vi skal forfølge i dansk energipolitik.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Mike Legarth.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Debatten i dag tager udgangspunkt i det energiforlig, der er udfærdiget meget bredt her i Folketinget. Bortset fra Liberal Alliance er de andre partier alle med. Det består af tre elementer. Der er først og fremmest energieffektiviseringer, hvor der bliver skabt incitamentter til at foretage energieffektiviseringer, der gør, at vi på den lange bane sparer penge til energi. Det andet element er biomasse og biogas, som jo først og fremmest fortrænger kul og giver renere luft og samtidig med det egentlig gerne renere vand og alle de gode ting, der følger med miljø- og klimamæssigt. Og som det tredje element har vi vind, nemlig havvindmøller, kystnære vindmøller og landvindmøller.

Men det, jeg sådan først og fremmest synes er værd at hæfte sig ved, når vi nu skal pille de bedste elementer ud, er den virksomhedspulje, der er nedsat. Den kan medvirke til, at virksomhederne kan blive mere konkurrencedygtige, og den kan medvirke til grøn omlægning. Jeg synes, det er rigtig godt, at en stor del af energiforliget omhandler havvindmølleparker, især dem på Vestkysten. Jeg er jo fra Sydjylland og opstillet i Esbjerg. Hver gang, jeg er der, ser jeg, hvor stor en effekt det giver for hele den landsdel. Der er det store udbytte for vækst og beskæftigelse. Det er altså både olie-, gas- og som sagt vindsektoren, der har fordel af det. Og vi skal jo udnytte alle tre parametre maksimalt frem mod 2050.

Så er der PSO-debatten, som jo selvfølgelig betyder noget, og det er jo vigtigt, at vi konstant og hele tiden og kontinuerligt forholder os til de udgifter, vi pålægger vores erhvervsliv i forhold til de udenlandske virksomheder, så vi sørger for, at konkurrenceevnen er i top, sådan at de virksomheder, der er placeret i Danmark, ikke rammes unødigt, og sådan at de kan levere de arbejdspladser og den vækst, vi

er så afhængige af. Det er selvfølgelig en stor problemstilling og meget uheldigt, at man i EU ikke stemte for Connie Hedegaards glimrende forslag om backloading, så vi kunne have fået CO₂-kvotepriisen op, hvilket er helt nødvendigt, for at vi driver virksomhederne til at foretage de investeringer, der gør, at vi når den udledning, vi gerne vil. Så lad os håbe, at den beslutning bliver omgjort. Fra konservativ side vil vi sige: gerne hurtigst muligt.

Men altså, der er biomasse, biogas, vind, olie og gas i en stor sammenhæng, hvor vi udnytter det potentiale, de midler, de penge, der kommer ud af det, på den bedste måde. Det er klart, at vi går ind for grøn omlægning. Konservative er et grønt parti. Men det er også en omlægning, der skal ske i balance, sådan at vi hele tiden sørger for, at virksomhederne kan betale den regning, der udstedes, og det samme gælder selvfølgelig over for borgerne. Vi må jo ikke blive så ambitiøse og gå så meget foran, at regningen bliver for høj, og så den målsætning, vi forsøger at opnå, ikke er noget værd, fordi de andre lande ikke er med. Så det gælder jo om, at vi nok viser vejen, men ikke mere end at de andre er med, så det foregår på en fair og retfærdig måde.

Vi ser skifergasudvinding som et stort potentiale. Endnu er det jo i test. Der er to forsøg, som ikke er færdiggjort, og det varer noget, inden vi ser det. Men når det kommer, er der da muligheder i det, og vi er på ingen måde bekymrede på forhånd. Vi afventer og ser de konklusioner, der kommer ud af det testarbejde og håber det bedste. Vi må selvfølgelig ikke på nogen som helst måde spilde energi ved forføjlede projekter og tiltag, ligesom vi ikke må spilde penge og ressourcer med fejlagtige, uigennemtænkte satsninger og investeringer.

Det sidste, jeg synes er værd at nævne i den her sammenhæng, når vi nu sådan overordnet betragter det energipolitiske, er smart grid, altså den måde, hvorpå vi selv kan følge med i det energiforbrug, vi har. Vi ser jo gerne, at hver eneste husstand har en fjernflæst måler. Det var vi også talsmand for i forliget og fik det også indarbejdet. Det synes vi er rigtig godt. Så kan man i ethvert hjem se, hvad forbruget er, og hvad prisen er, og gerne med digitale løsninger, automatiserede løsninger, elektroniske løsninger, sådan at man kan påvirke det allermost. Men det skal jo rulles ud på en måde, der også er retfærdig og kan betales af borgerne. Så vi håber på, at der kan skabes enighed om en frivillig aftale, sådan at folk selv tilslutter sig, i stedet for at det bliver trukket ned over hovedet på dem. Jeg kan igen fremhæve Sydjylland som et mønsterområde, og det er jeg jo glad for, for der har energiselskabet rullet fjernflæste målere ud for egen regning. Det vil jeg håbe andre kigger til og kopierer, for det er der brug for. Det er en fornuftig og god investering, som forbrugerne og borgerne er rigtig glade for. Jeg kan kun bakke op om det. Jeg håber, at det bliver en landsdækkende tendens.

Det var de overordnede kommentarer fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 15:15

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak, og tak for en, jeg fristes til at sige som sædvanlig konstruktiv og god debat på det her område. Hvis jeg skal prøve sådan at trække konklusionerne op, kan jeg jo sige, at det, der gør mig allermost glad for dagens debat, er, at alle forligspartierne i dag har tilkendegivet, at de står hundrede procent bag vores energiaftale, og det signal tror jeg er utrolig vigtigt.

Det er klart, at hvert parti har sine yndlingslementer i aftalen og måske dele, som de er mindre begejstret for, men samlet set er vi jo enige om, at denne energiaftale skaber jobs. Venstres ordfører nævn-

te helt op til 100.000 ansatte. Det er godt for klimaet, det er godt for forsyningsikkerheden, det er en aftale, der er god for mange ting.

Jeg skal ikke kommentere direkte på den lille ordveksling mellem Venstre og Enhedslisten omkring bredden i aftalen. Jeg glæder mig meget over bredden, og jeg kan da også konstatere, uden at jeg skal røbe for meget fra forhandlingerne i forligskredsen, at det da ikke er så usædvanligt, at især Enhedslisten og Venstre kan finde sammen om ganske mange ting i forligskredsen – måske lidt imod, hvad man skulle tro, når man sådan i øvrigt hører deres holdninger fra tælerstolen. Men når man kommer ned og få fingrene i farsen, er det faktisk ganske tit, at vi kommer ud med enighed på kryds og tværs af forskellige positioner. Det er forfriskende, og jeg synes, det er en del af det danske folkestyre, vi kan være godt bekendt – at vi har den tradition på det energipolitiske område.

Mere konkret i forhold til de forskellige partiers meldinger: Både SF og Socialdemokraterne lægger meget vægt på vores internationale arbejde – det gjorde Enhedslisten også – og jeg tror egentlig, alle er enige om, at man ikke kan se dansk energipolitik i en osteklokke; vi er helt afhængige af især udviklingen på det europæiske marked. Og jeg kan garantere for, at det er noget, der har min og regeringens store bevågenhed at forsøge at påvirke den europapolitiske udvikling i disse måneder.

Den socialdemokratiske ordfører nævnte en tilbøjelighed til, at vi nærmest var ved at blive sådan lidt selvfede i Danmark, fordi vi kan noget på det her område. Jeg vil tillade mig at sige, at min oplevelse faktisk er, at der er rigtig manges øjne, der hviler på Danmark i øjeblikket – ikke bare fordi vi er blevet gode til at sætte vindmøller op, sætte solceller op, gode til biomasse og biogas og til at binde det hele sammen i et fornuftigt, intelligent net, men netop fordi vi nok er det land i verden, der er bedst til at gøre det billigt og omkostnings-effektivt. Det skal jeg komme tilbage til.

I hvert fald vil jeg sige, at i min indbakke ligger der næsten hver uge invitationer fra, jeg havde nær sagt alskens lande både i Europa og resten af verden. Det er et kæmpe privilegium at få lov til at tage ud og fortælle om de danske erfaringer og opleve den enorme interesse, der er. Alene i den her måned har jeg været på særlige besøg i Paris, i Rumænien, i Berlin, i Dublin for at fortælle om det danske eksempel, og hvad det er, der gør, at vi kan gøre det så billigt på det her område, som vi gør, samtidig med at vi gør det så ambitiøst.

Det giver så også en energipolitisk og klimapolitisk tyngde, som gør os meget større som land i disse sammenhænge, end vores størrelse egentlig berettiger til. Her står jeg jo på ryggen af 20-30 års dansk energipolitik netop med den bredde, vi har diskuteret i dag.

Venstre nævner så forskning og udvikling som et afsindigt vigtigt kerneområde. Jeg er meget enig. Og så nævner både Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og også Liberal Alliance, der ikke er med i forliget, hele det her økonomiske spørgsmål. Og jeg vil gerne sige helt klart, at det da også er et spørgsmål, som optager regeringen rigtig meget. Jeg synes, det er helt fair at have fokus på udgifterne, og det er også derfor, at vi i vækstpakken valgte at lempe erhvervslevet for næsten 2 mia. kr. For det nytter jo ikke noget, at vi bliver så grønne, at man ikke kan drive virksomhed i Danmark. Men der er vi heldigvis heller ikke, for vi har netop fokus på det, og det er jo også grunden til, at hele erhvervslevet står bag energiaftalen og støtter energiaftalen – det er jo netop, fordi vi har det blik for det.

Lad mig så bare nævne et par vigtige ting – for der er også mange myter i den debat – når jeg nu har sagt, at det er vigtigt at have fokus på det. Er der bristede forudsætninger? Det mener jeg er alt for tidligt at konkludere. Vi havde høje PSO-omkostninger i 2012, fordi vi havde lave elpriser. Lige nu og i de sidste måneder og uger har elpriserne været betydeligt højere, end de var i 2012, så vi kan meget vel lande i en situation i år, hvor PSO'en bliver lavere, end vi havde forudsat.

Kl. 15:20

Der er nogle ting, der trækker i den forkerte retning, nemlig de lave kvotepriser i Europa. Jeg har virkelig et håb om, at det får vi rettet op på inden for de næste år, men uanset hvad, er der altså også nogle ting, der trækker i den anden retning, kan man sige. Bl.a. skulle Finland have bygget et a-kraftværk, der er blevet forsinket, og det vil alt andet lige give højere priser, hvilket giver lavere PSO.

Så der er mange bolde i spil, og jeg synes, det er fornuftigt, at vi i forliget har sagt, at i 2015 sætter vi os ned og kigger på det her sammen og ser på, hvilke af forudsætningerne der er gået op, og om der er nogle, der ikke er gået op, og om der er noget, vi skal gøre, eller noget, vi ikke skal gøre.

Jeg synes, det er vigtigt i den sammenhæng at huske på, at når vi kigger på de danske elpriser – og jeg tror, det er derfor, at jeg får alle de invitationer til de andre hovedstæder – især i forhold til dansk industri og danske virksomheder, og hvis vi så tager moms og de almindelige energifgifter væk for at kunne sammenligne med de andre lande, men selvfølgelig inkluderer PSO'en, for PSO'en bruger vi jo til at give støtte til vores vedvarende energi, så ligger danske elpriser betydelig under EU-gennemsnittet. Det har de gjort i 2012, det har de gjort i 2011, og det gjorde de i 2010 – ikke på trods af, men bl.a. på grund af, at vi har 40 pct.s vedvarende energi i vores el.

Der er jo det med vind, at når først man har bygget en vindmølle og har støttet den i 8 år og den er betalt, så har man stort set gratis strøm, og det er jo med til at trække priserne nedad, når man i øvrigt har et velfungerende nordisk marked. Så det er lidt en myte, at vi ligesom lider under vindmøllernes åg. Man kan komme med hundrede forskellige prognoser, forudsætninger og fremskrivninger, men det enkleste er sådan set at kigge på Eurostat og kigge på markedspriserne på el – Danmark ligger betydelig under gennemsnittet i Europa. Og jeg vil gerne indgå et væddemål med hvem, der har lyst, om, at når vi er færdige med den her grønne omstilling, ligger vi endnu lavere.

Så er der hele diskussionen om, at der jo alligevel også skal udskiftes – altså, man har nogle gange en forestilling om, at hvis vi nu bare satte os ned og slet ikke havde en ambition på klimaets vegne eller på forsyningsikkerhedens vegne, ville der slet ikke være nogen udgifter. Selvfølgelig er der det. Over de næste 20 år skal hele Europa, også Danmark, under alle omstændigheder til at forny sin elproduktion. Vores anlæg er gamle, vores kraftværker er gamle, så det valg, vi står over for, er jo ikke, om vi skal bruge penge på at forny det, men hvordan vi skal forny det. Og der skal man jo altså lige huske på, at før vi havde noget, der hed en PSO, havde vi en anden anlægsstøtte, men det var bare til kulkraftværker, og den skulle elforbrugere også betale, for man skulle jo også bruge penge dengang på løbende at forny sin kapacitet.

Så det, at vi nu vælger at sige, at fremtidens el er fra vind, at fremtidens el skal være fra danske lokale ressourcer, fordi vi hellere vil investere vores penge i danske arbejdspladser og danske ressourcer end at importere den fra lande uden for Europa, synes jeg er sund fornuft.

Jeg synes, det er fint at have en diskussion om omkostningerne. Jeg er glad for den opbakning, der er fra partierne i dag til energiforliget, for jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke skaber nogen som helst usikkerhed om, at vi står bag energiforliget. Vi risikerer nemlig at gøre det dyrere, hvis dem, der skal investere derude, bliver usikre på, om vi mener det alvorligt, og derfor vil jeg gerne takke for den opbakning, der har været i dag.

Så helt kort til sidst: Jeg vil gerne takke den radikale ordfører for at tage min redegørelse til efterretning. Jeg ville også have været skuffet over andet. Og jeg noterer bemærkningerne om måske at have lidt mere fokus på transportområdet. Det skal vi forsøge næste år.

Så er Enhedslisten, synes jeg, i dag gode til at minde os om, at der er en virkelighed udenfor, og at der er en videnskab, der lige har

påpeget, at vi har nået den meget symbolske grænse, hvor koncentrationen af drivhusgasser i vores atmosfære har nået et niveau, som det altså er 2-3 mio. år siden vi har haft sidst, og at det vil få ganske dramatiske konsekvenser – ikke bare for vores børn og børnebørn, men også for os selv.

Jeg har også bemærket, at Liberal Alliance lufter sandsynligheden for, at det hele er et stort bluffnummer. Jeg må sige, at det er jeg bange for at det ikke er. Jeg ville ønske, at det var det, men jeg ville også ønske, at Liberal Alliance, når der står en samlet videnskabelig anbefaling så krystalklart og advarslen står mejslet i sten, at de ligesom os andre begyndte at overveje, ikke bare hvad det koster at gøre noget på det her område, men også, hvad det koster ikke at gøre noget. Tak.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om ordet for en kort bemærkning. Det er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 15:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg spurgte tidligere i dag den socialdemokratiske ordfører om klimaloven. Der blev jeg oplyst om, at ordføreren ikke ville svare på det i dag. Det var en gave, jeg måtte vente på, omend det er en gave, jeg bekymrer mig stærkt over. Så vil jeg godt høre ministeren: Er klimaloven på vej, eller hvad forestiller ministeren sig der? Hvornår kommer den? Kommer den overhovedet?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:25

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg vil gerne sige lige ud, at hvis der er noget, der har glædet mig specielt meget i dag, er det den meget stor interesse, store iver, som Venstre lægger for dagen her i forhold til klimaplanen og -loven. Jeg ved, som hr. Lars Christian Lilleholt sagde, at hr. Lars Christian Lilleholt hver morgen står op og kigger i postkassen, afventer, hvornår min klimaplan kommer, og jeg vil gerne garantere hr. Lars Christian Lilleholt for, at han får et signeret eksemplar, og der går ikke længe.

Men lige for opklaringens skyld: Det første, der kommer, er en klimaplan. Det er en slags katalog over alle de gode muligheder, der er, som netop *ikke* koster dansk erhvervsliv penge, og som netop har jobmuligheder i sig og ikke det modsatte. Det er det første, der kommer: Det er en klimaplan.

Klimaloven kommer først i næste folketingssamling, og det har også været planen hele tiden.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:26

Lars Christian Lilleholt (V):

Det bekymrer mig stærkt. Det er jo indholdet i den klimaplan, der bekymrer mig. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren sådan kunne fortælle lidt om, hvad det er for nogle overvejelser, man har gjort i forhold til indholdet. Hvor store regninger er der på vej til dansk erhvervsliv og til de danske husstande i forbindelse med den klimalov? Det er vel ikke gratis?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:26

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Nu ved alle, der har børn, fra juleaften, at forventningens glæde jo er den største. Og den vil jeg meget nødig fratage Venstres ordfører. Han skal have lov til at gå og glæde sig til at få et signeret eksemplar af vores klimaplan.

Men jeg kan da i hvert fald løfte så meget af sløret, at jeg kan sige, at det ikke indgår i regeringens overvejelser at indføre nye afgifter eller at hæve afgiftsniveauet som sådan. Det indgår i vores overvejelser at gøre, præcis som vi har gjort på energiområdet, nemlig at lave en pakke, der ikke bare er god for klimaet, men også er god for dansk beskæftigelse, grøn vækst, miljø i øvrigt og mange andre sager. Så Venstres ordfører kan med sindsro fortsætte med at glæde sig, og både klimaplanen og klimaloven skal nok komme.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere to medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, og den første hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 15:27

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at det, vi venter på, er en klimaplan, der vil øge beskæftigelsen og reducere CO₂-udslippet, og det er selvfølgelig en klimaplan, som vi er nogle der næsten ikke kan vente på. Nu sagde klimaministeren jo, at loven først kommer i næste samling, og at det hele tiden har været meningen. Det er vist rigtigt. Men hvornår kommer klimaplanen så? Kommer den før eller efter sommerferien?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:28

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Regeringen er ved at lægge allersidste hånd på klimaplanen. Nu tror jeg, at mine gode embedsfolk vil sige, at det nok er tidspunktet at forventningsafstemme en lille smule her. Den klimaplan, der kommer, er, som jeg efterhånden har nævnt flere gange, jo et virkemiddelkatalog med rigtig mange virkemidler – måske op mod 80 – hvor vi kigger på fordele og ulemper ved dem. Det er klart, at hvis man iværksætter dem, vil det have både en klimaeffekt og en beskæftigelseseffekt, men det er jo ikke den samlede plan. Det er netop den, der kommer senere, for det, vi ønsker, er at få bredt hele viften af muligheder ud, diskutere dem med det omgivende samfund, se dem i relation til andre initiativer, vi har på vej, og selvfølgelig drøfte dem med Folketingets partier.

Jeg tør ikke lægge hovedet på blokken i skrivende stund på, om den kommer lige før eller lige efter sommerferien – der er mange ting på bedding – men vi er ved at lægge allersidste hånd på den.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:29

Per Clausen (EL):

Nu kan man godt indimellem få det indtryk, at regeringen har det princip, at det gode, der kan vente til i morgen, skal man i hvert fald ikke gennemføre i dag. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge klimaministeren, om han kan huske, hvornår han første gang sagde, at den her plan, det her virkemiddelkatalog – man kan kalde det, hvad man vil – var lige ved at være færdigt. Jeg har en svag erindring om, at det efterhånden er ved at være nogle måneder siden.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:29

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg skal ærligt indrømme, at det der med datoer aldrig har været min stærke side. Jeg kan huske, at da vi lavede energioplægget, lovede jeg også, at vi skulle have en energiaftale inden jul – det blev så inden påske. Men jeg vil omvendt sige, at det resultat, vi fik ud af det på energiområdet, var så tilpas ambitiøst og godt, at jeg med stor glæde ventede de 3-4 måneder på at få det resultat. Og måske vil historien gentage sig lidt. Det er rigtigt, at jeg har sagt, at vores klimaplan vil komme i foråret, og jeg tror og håber på, at vi når det inden sommerferien, og det bliver i hvert fald lige på den anden side, hvis ikke det bliver før. Og så er det, fordi vi får gjort den endnu bedre, end den ellers ville være blevet.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance.

Kl. 15:30

Villum Christensen (LA):

Det skal bare være et enkelt spørgsmål om videnskabeligheden i klimadebatten, som ministeren lige var inde på.

Jeg har på intet tidspunkt sagt, at det er bluff, hvad der foregår, men jeg vil gerne rejse et spørgsmål om den sikkerhed, som ministeren også gav udtryk for, den videnskabelige sikkerhed, som jo ligesom er fundamentet for hele vores diskussion, for hvis ikke den holder, så er der ikke ret meget mening med al den diskussion, vi har haft her i dag. Tager man klimapanelet og ser på deres egne modeller og det, de selv siger, når mængden af CO₂ stiger det til det dobbelte – nu har vi lige hørt om de 400 ppm og problemet med, at det stadig væk vokser, selvfølgelig er det et problem – så vil det give en stigning i temperaturen på fra 1,5 til 4,5 grader. Det er altså spredningen. Er ministeren af den opfattelse, at det er en stor sikkerhed at have i de klimamodeller?

Hvis man overfører det til et budget her i Folketinget, så ville det jo betyde, at hvis man havde et forventet underskud på 80 mia. kr., når man fremlagde finansloven, så ville økonomerne ovre i Finansministeriet sige. Det kan godt være, at det bliver 240 mia. kr., vi ved det ikke. Det er bare for at overføre det til en dagsorden, vi kender her. Er det en stensikker videnskabelig påstand, at de klimamodeller holder, når usikkerheden er så helt enorm? Det er det spørgsmål, jeg gerne vil rejse.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:31

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Hr. Villum Christensen har jo ret i, at hvad ved vi ved med hundrede procents sikkerhed er, at temperaturen er steget med cirka en lille grad i det sidste århundrede. Vi ved også med hundrede procents sikkerhed, at koncentrationen af drivhusgasser er steget dramatisk i de sidste 100 år, og vi ved med hundrede procents sikkerhed, at det er sket på grund af menneskelige aktiviteter. Hvad der er meget svært at forudse, er, hvad det får af konkret betydning for de næste 100 år. Og grunden til, at det er svært at fremskrive, er, at man aldrig nogen sinde i klodens historie har oplevet en så høj stigning i koncentrationen af drivhusgasser over så kort tid. Derfor er det svært at forudse,

hvordan klodens store buffere, indlandsisen, Antarktis og havene, vil reagere på det, for vi har ikke prøvet det før, og derfor er det jo svært at teste det i forhold til fremtiden. Derfor har man de usikkerheder.

Det er jo rigtigt, at jeg heller ikke med hundrede procents sikkerhed kan vide det, men mit udgangspunkt er bare at spørge: Hvad er den største risiko? Er det at sige, at så må vi hellere lade være med at gøre noget som helst og så risikere de omfattende katastrofer, som videnskaben ruller op i det værst tænkelige scenarie, eller at lave en omstilling, vi alligevel skal lave, og så forsikre os imod de værst tænkelige udgifter. Hvad er den største risiko? Jeg synes, den største risiko ligger i ingenting at gøre.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Villum Christensen.

Kl. 15:33

Villum Christensen (LA):

Jeg synes, at den største risiko i virkeligheden er, at vi går hen og ruller nogle investeringer ud over det ganske land og over hele kloden, som måske viser sig at hvile på et meget, meget usikkert grundlag med det resultat, at vi får mindre velstand, og dybest set er velstanden jo det, som er med til at kunne afbøde klimaændringerne. Vi bliver fattigere, hvilket har betydning for bygningen af ekstra diger. Man kan se, at Holland f.eks. kan lægge en ekstra meter på digerne, men det kan de ikke i Bangladesh, for det har de ikke råd til.

Så min pointe er, at der altså også er en risiko ved, at vi sætter den økonomiske vækst i stå på grund af de her ting, som gør, at vi netop ikke har de samme muligheder for at foretage de investeringer, som kunne afbøde konsekvenserne. Der er jo rigtig meget, der tyder på, at omkostningerne ved de her omstillinger er rigtig, rigtig store i forhold til den lillebitte ændring om 80 eller 100 år, vi kan se i krystalkuglen. Vismændene har i hvert fald været inde på, at der er et kæmpe paradoks på det her område.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 15:34

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg er fundamentalt uenig i den præmis, at det er meget omkostningsfyldt og forbundet med store problemer at lave den omstilling, som vi har fuld gang i nu. Det baserer jeg sådan set ikke på eksperter eller andre. Det baserer jeg på elpriserne på de europæiske børser, hvor jeg bare må konstatere, at Danmark, Sverige, Norge og Finland, som har et fælles nordisk elmarked baseret i meget vid udstrækning på vedvarende energi, har nogle af de laveste elpriser i Europa. Det vil sige, at jeg ikke køber præmissen om, at det her er dyrt. Jeg køber ikke præmissen om, at det har kæmpe omkostninger for vores vækst og job osv. Jeg synes, at når man kigger på, hvordan det ser ud, er det også svært at finde noget, der bekræfter det indtryk. Så jeg mener ikke, der er en modsætning.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg desværre tror, at hr. Villum Christensen har ret i, at vi også kommer til at bruge rigtig, rigtig mange penge på at forebygge de rimelig dramatiske konsekvenser, som den globale opvarmning har her og andre steder i verden.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Dermed er forhandlingen slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 21. maj 2013.

Kl. 15:36

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 17. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:36).